

ΙΗΣΟΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Στην πολυαγαπημένη μου θεία Μαρίκα. Εις το επανιδείν.

«Στις Φλόγες Της Κόλασης Καίγεται Ό,τι Σε Δένει Με Τη Ζωή»

Εκάτρ

Α.

ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Ο ΛΟΓΟΣ

Ας αρχίσουμε τον περίπατό μας. Θα ταξιδέψουμε μαζί στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον και ελπίδα μου είναι να βρείτε την περιήγησή μου ενδιαφέρουσα. Ποιος ξέρει, ίσως όταν τελειώσετε αυτό το πόνημα να είστε λίγο πιο διαφορετικοί από τώρα .

Σε αυτό το κεφάλαιο θα ασχοληθούμε με τη δύναμη του λόγου και την εκφορά του από τους ανθρώπους, γι' αυτό και διάλεξα σαν τίτλο του την εισαγωγική φράση του Κατά Ιωάννη Ευαγγελίου. Ας μην ξεχνάμε ότι με τη δύναμη του Λόγου Του ο Θεός δημιούργησε αυτό το κόσμημα στο οποίο ζούμε(γιατί αυτό ακριβώς σημαίνει κόσμος: στολίδι). Ας ανατρέξουμε λοιπόν στην εισαγωγή της Αγίας Γραφής, στο βιβλίο της Γένεσις, κεφάλαιο 1, στίχοι 1-3(μετάφραση των Εβδομήκοντα ή «Ο»):

«Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. Η δε γη ην αόρατος και ακατασκεύαστος· και σκότος επάνω της αβύσσου, και πνεύμα Θεού επεφέρετο επάνω του ύδατος. Και είπεν ο Θεός· γεννηθήτω φως· και εγέννητο φως».

Είναι γνωστό ότι τα πρώτα κείμενα της Πεντατεύχου(τα πέντε αρχικά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης)εμφανίστηκαν περίπου τον 8^ο π.Χ. αιώνα.

Ας δούμε όμως ένα κατά πολύ αρχαιότερο κείμενο: «Αρχή των όντων ο Θεός και νους και φύση και ύλη...αδιορίστων δε όντων απάντων και ακατασκεύαστων...ην γαρ σκότος άπειρον εν αβύσσω και ύδωρ και πνεύμα νοερόν δυνάμει θεία, όντα εν χάει ανήφθη δε φως άγιον».

Μήπως νόμιζες, αγαπητέ αναγνώστη, ότι είναι και αυτό από τη Βίβλο, ίσως από μια παλαιότερη και αιρετική μορφή; Κι όμως. Είναι από τα λεγόμενα του Ερμή του Τρισμέγιστου, κεφ. 3, 1-2(για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να ανατρέξετε στο πρώτο βιβλίο της βιβλιογραφίας).

Ολοφάνερη ομοιότητα, δε συμφωνείτε; Ένας φανατικός Ιουδαίος ή Χριστιανός θα σας έλεγε ότι πρόκειται για απλή σύμπτωση ή ότι το δεύτερο κείμενο είναι σίγουρα μεταγενέστερο. Όμως αυτό το βιβλίο δεν απευθύνεται σε φανατικούς. Αυτοί καίνε βιβλία, δεν τα διαβάζουν. Είναι ευτυχισμένοι με τις παρωπίδες τους και φοβούνται να τις βγάλουν.

Ο Ερμής ο Τρισμέγιστος είναι μια αινιγματική προσωπικότητα, που οι χρονολογικές αναγραφές του καταλόγου του αιγυπτίου ιερέα Μανέθωνα τον τοποθετούν στην πολύ μακρινή εποχή του 9.000 π.Χ. Τώρα θα σκεφτεί κάποιος ότι τότε δεν υπήρχε πολιτισμός, πόσο μάλλον γραπτός λόγος. Εντάξει, στο ίδιο σχολείο πήγαμε, την ίδια ιστορία μάθαμε. Απλώς ήθελα να σπείρω μέσα σου την αμφισβήτηση.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι τα κείμενά του είναι πολύ αρχαιότερα του 800 π.Χ. Αν δε με πιστεύεις, ρώτα, ψάξε, μάθε. Το «πίστευε και μη ερεύνα» εγώ το βλέπω σαν «πίστευε και μη, ερεύνα». Το να ψάχνεις και να «ψάχνεσαι» είναι σίγουρο ότι θα σε πάει πολύ μακριά.

Όπως και να έχει, αποδίδονται σ' αυτόν 42 βιβλία, 36 φιλοσοφικά και κοσμογονικά και 6 με ιατρικές γνώσεις. Από τον τεράστιο αυτό όγκο μας σώζονται ελάχιστα αποσπάσματα. Ίσως η βιβλιοθήκη του Βατικανού θα μπορούσε να μας δια φωτίσει, αλλά ποιος κοινός θνητός έχει πρόσβαση στη βιβλιοθήκη του Βατικανού; Και για να έρθουμε και στα «δικά μας», πόσα από τα βιβλία του χάθηκαν με το κάψιμο της βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας; Η Γνώση μας θα ήταν τώρα πλουσιότερη κατά περίπου 300.000 έργα προχριστιανικών κυρίως συγγραφέων, αν δεν υπήρχε η θρησκευτική μισαλλοδοξία.

Για τον ίδιο τον Ερμή λέγονται πολλά και διάφορα. Το μόνο σίγουρο είναι ότι ήταν ένας μεγάλος μύστης, θεματοφύλακας απόκρυφων παραδόσεων. Τρισμέγιστος ονομάστηκε γιατί, σύμφωνα με τον Σουίδα, **ήταν ο πρώτος που μίλησε για Τριαδικό Θεό**: «Ούτος ο σοφός ήκμασε προ του Φαραώ. Εκέκλητο δε Τρισμέγιστος, διότι περί τριάδος εφθέγγετο, ειπών εν τριάδι μιαν είναι θεότητα». Πραγματικά δε μπορώ να καταλάβω γιατί δε μας διδάσκουν τέτοιες γνώσεις στα σχολεία μας ή στα πανεπιστήμια. Φοβούνται κάτι;

Για να είμαι συνεπής σ' αυτό που κάνω, θα πρέπει να σας μεταφέρω πως η χρονολόγηση των Ερμητικών κειμένων είναι αδύνατη για την «ορθόδοξη» επιστημονική κοινότητα. Ανάγουν τα γραπτά αυτά στους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες, ενώ τοποθετούν τον Ερμή στη σφαίρα της Μυθολογίας.

Από εκεί και πέρα λέγονται διάφορα για αυτόν, που δεν πρόκειται να τα δείτε σε βιβλία Ιστορίας. Ο Κύριλλος ο Αλεξανδρεύς γράφει ότι τον καιρό της αντιβασιλείας του Ερμή στην Αίγυπτο είχε αξιοποιηθεί η γη με αρδευτικές διώρυγες κι είχε διαμεριστεί η χώρα σε κλήρους, ότι τότε διδάχθηκαν οι Αιγύπτιοι από τους Έλληνες την Αριθμητική, τους λογισμούς-την Άλγεβρα δηλαδή-τη Γεωμετρία, την Αστρονομία και τα γράμματα και τότε πρωτοθεσπίστηκαν νόμοι χρηστότητας. Άλλοι το πάνε πιο μακριά και ισχυρίζονται ότι αυτός επέβλεψε την κατασκευή της Σφίγγας και ότι ήταν ο Αρχιτέκτων των πυραμίδων της Γκίζας. Για να υποστηρίξουν δε αυτό, λένε ότι η μορφή της Σφίγγας-κεφαλή Γυναίκας και σώμα Λιονταριού-που κοιτά την ανατολή, ήθελε να δείξει τη μετάβαση από την αστρολογική εποχή της Παρθένου σε αυτήν του Λέοντα, η οποία έγινε περίπου το 10.500 π.Χ. Οι αστρολογικές «εποχές» διαρκούν περίπου 2.000 χρόνια και υποτίθεται ότι το κάθε ζώδιο που «βασιλεύει» επηρεάζει την Ανθρωπότητα.

Κατά ένα παράξενο τρόπο το 10.500 π.Χ. συμπίπτει με το ακριβές χρονικό σημείο που ο αστερισμός του Ωρίωνα «καθρεπτιζόταν» στο

έδαφος της Αιγύπτου στα σημεία που βρίσκονται οι τρεις γνωστές πυραμίδες. Είναι το «Τεπ Ζέπι» των αρχαίων Αιγυπτίων, δηλαδή η «Μεγάλη Αρχή» ή η «Αρχή των Καιρών». Οι αρχαίος αυτός λαός, που θαυμάζεται από όλους για τα επιτεύγματά του, πίστευε ότι αυτή ήταν η απαρχή του πολιτισμού του.

Τώρα θα με ρωτήσετε πώς σχετίζονται όλα αυτά με τον Ερμή. Πολλοί θα σας πουν ότι ακριβώς εκείνη την εποχή αυτός ο «θεός» στάλθηκε από τον Λέων που «βασίλευε» τότε, ή από την Παρθένο, για να εκπληρώσει μια αποστολή. Ίσως για να μεταφέρει αθάνατη Γνώση στον Άνθρωπο. Μερικοί το πάνε υπερβολικά μακριά και ισχυρίζονται ότι ο Ερμής ο Τρισμέγιστος δεν ήταν παρά η ενσάρκωση του συνώνυμου θεού.

Βέβαια, αν ήμουν αιγυπτιολόγος, θα σας έλεγα ότι όλα αυτά είναι ανοησίες και ότι η Μεγάλη Πυραμίδα είναι απλώς ο τάφος ενός Αιγυπτίου Φαραά, του οποίου το όνομα έχει βρεθεί μια(!) ολόκληρη φορά στο εσωτερικό της. Κάτι σαν γκράφιτι, ας πούμε. Αν ήμουν επιστήμονας, θα σας έλεγα ότι η Αστρολογία δεν είναι επιστήμη, αλλά προλήψεις, γιατί πολλοί επιτήδειοι την χρησιμοποιούν και πολλοί αφελείς την παρεξηγούν. Αν ήμουν ιστορικός θα σας έλεγα ότι η Σφίγγα δεν μπορεί να χτίστηκε το 10.500 π.Χ., γιατί πολύ απλά τότε δεν μπορεί να υπήρξε πολιτισμός.

Όμως δεν είμαι.

Ας δούμε το πολύ «λογικό» επιχείρημα ότι είναι τάφος, γιατί βρέθηκε το όνομα του Χέοπα μία φορά γραμμένο στο εσωτερικό της. Είναι σαν να λέμε ότι σε κάποιες χιλιετηρίδες από τώρα ο αρχαιολόγος του μέλλοντος, εξετάζοντας το μετρό της Νέας Υόρκης, θα αποφανθεί ότι χτίστηκε από της συμμορίες της πόλης για τη διασκέδασή τους! Αν είναι ένας απλός τάφος, τότε γιατί ο μεσημβρινός και ο παράλληλος που περνούν από αυτήν χωρίζουν την ξηρά **όλης** της γης σε τέσσερα ίσα μέρη(και πολλά άλλα «παράξενα» γύρω από αυτά τα μνημεία του Ανθρώπινου Πολιτισμού, που δεν είναι του παρόντος);

Ρωτήστε έναν οποιοδήποτε επιστήμονα να σας πει ποια είναι η αρχαιότερη επιστήμη και αν σας αναφέρει κάποια άλλη, εκτός της Αστρολογίας, θα ψεύδεται. Και όταν θα μιλήσουμε για πιο πρόσφατες αστρολογικές εποχές, θα σας δώσω και μια περισσότερο επιστημονική βάση της Αστρολογίας, που ανακαλύφθηκε πρόσφατα.

Τέλος, βάλτε τον ιστορικό να μαλώσει με τον γεωλόγο, ο οποίος θα σας πει ότι η διάβρωση που έχει υποστεί η Σφίγγα δεν συμφωνεί με την «ορθόδοξη» χρονολόγησή της.

Α, ναι, και κάτι άλλο για την Σφίγγα: εδώ και παραπάνω από μια δεκαετία έχει ανακαλυφθεί με ηχοβολισμό ένας μυστικός θάλαμος κάτω από αυτήν. Τι κρύβει αυτός ο θάλαμος που δεν είναι «ανακοινώσιμο»;

Ακριβώς την ίδια εποχή-αρχές της δεκαετίας του 1990-βρέθηκε, με τη βοήθεια ενός μικρορομπότ, μέσα στη Μεγάλη Πυραμίδα μια κλειστή

πόρτα, που οι αιγυπτιολόγοι αγνοούσαν μέχρι πρόσφατα την ύπαρξή της. Ο λόγος που αναφέρω αυτό το περιστατικό είναι ότι πρόσφατα τα Μ.Μ.Ε. ξαναπαρουσίασαν το θέμα σαν να ήταν καινούργιο. Παρουσίασαν δηλαδή την ανακάλυψη σαν να έγινε τώρα κι όχι πριν από δέκα χρόνια. Τα σχόλια δικά σας.

Όσον αφορά τις «επιστημονικές» χρονολογήσεις των πυραμίδων, ακολουθεί ένα αδιαμφισβήτητο στοιχείο, που ποτέ δεν θα βρείτε σε βιβλία ιστορίας. Η πηγή μου είναι το πολύ επιμελημένο βιβλίο ν. 2, που είναι μια πλήρης και πάντα επίκαιρη έρευνα: κοντά στην πόλη του Μεξικό υπάρχει μια παράξενη πυραμίδα-ναός με το όνομα Κουϊλκουϊλκο, η οποία κατά το παρελθόν είχε σκεπαστεί η μισή από λάβα. Όταν γεωλόγοι χρονολόγησαν ένα κομμάτι της λάβας βρήκαν ότι είναι ηλικίας 8.000 ετών.

«Ο Περί Αλήθειαν Ζήλος, Νυν Απών», μας λένε οι Kawir στους στίχους τους(όλοι οι μουσικοί που αναφέρω ανήκουν στο είδος του Heavy Metal).

Ενώ ο Λουκιανός πιστεύει πως για όποιον είχε ανατραφεί με την κλασική Ελληνική φιλοσοφία, η πίστη ήταν η χαμηλότερη βαθμίδα της γνώσης, η πνευματική κατάσταση του αμαθούς.

Όσο για τις «ανεπαρκείς» τεχνολογικές γνώσεις της αρχαιότητας, μάλλον δεν ξέρετε ότι ο Ερατοσθένης υπολόγισε την ακτίνα της Γης με ελάχιστη απόκλιση.

Νιώθεις το σκουλήκι της αμφισβήτησης να μεγαλώνει μέσα σου, αναγνώστη; Χαίρομαι, γιατί ένα από τα μηνύματα που θέλω να σου περάσω είναι να μην εφησυχάζεις σε αυτά που ξέρεις για τον κόσμο γύρω σου· ούτε καν για τον ίδιο σου τον εαυτό. Αναζήτησα τη Γνώση από πολλές πηγές και το ίδιο σου προτείνω. Το βιβλίο που κρατάς στα χέρια σου δεν θα σου δώσει δόγματα, παρά μόνο τροφή για σκέψη.

Όταν ο Θαλής ο Μιλήσιος υπολόγισε το ύψος των πυραμίδων με τη χρήση ενός ραβδιού και της σκιάς του-όμοια τρίγωνα-οι Αιγύπτιοι ιερείς έμειναν εβρόντητοι. Οι γεωμετρικές γνώσεις των Αιγυπτίων περιορίζονταν κυρίως στην τοπογραφία· μετά τις πλημμύρες του Νείλου έπρεπε να ξαναβρίσκουν τα χωράφια τους. Και σαν πολλά Ελληνικά ονόματα πόλεων δεν έχει η Αίγυπτος-κι αυτό Ελληνικό όνομα!

Όπως και να έχει, ας περάσουμε επιτέλους στα πολύ ενδιαφέροντα λεγόμενα αυτού του Ανθρώπου. Γιατί δεν έχει και τόσο πολύ σημασία ποιος ήσουν, τότε και πού έζησες, όσο το ποια είναι η κληρονομιά σου.

Σε διάλογο Ερμή-Ασκληπιού(κεφ. 2, εδάφιο 12)ρωτά ο Ασκληπιός: «**Ο Θεός τι είναι;**» Ερμής: «**Είναι ο μη υπάρχων από κανένα**, εν τούτοις είναι ο αίτιος της ύπαρξης όλων των όντων». Αλλού(κεφ. 4, εδ. 1): «**Ο Θεός εδημιούργησε τα πάντα**· κι όχι βέβαια με τα χέρια, αλλά **με το λόγο Του**...Δεν είναι ούτε πυρ, ούτε νερό, ούτε αέρας, ούτε πνεύμα. Αγαθός καθώς είναι, θέλησε να κοσμήσει και τη Γη». κεφ. 10, εδ. 9: «Ο

πατέρας Θεός και αγαθός ούτε λέγεται, ούτε ακούεται, εν τούτοις **βρίσκεται στις αισθήσεις όλων μας...**». κεφ. 11, εδ. 6: «Ο Θεός...είναι **αιώνια ενέργεια**». εδ. 21: «**Το να αγνοείς το θείο είναι τέλεια κακία**». κεφ. 12, εδ. 15: «Το δε σύμπαν είναι η εικόνα του Θεού». εδ. 19: «Για αυτό κάθε ζώο είναι αθάνατο, προπάντων δε **ο άνθρωπος που είναι δεκτός και στο Θεό ως συνουσιαστικός Του. Σε αυτό και μόνο ζώο, στον άνθρωπο, μιλά ο Θεός, τη μεν νύκτα με όνειρα, την δε ημέρα με σύμβολα. Με αυτά προλέγει ο Θεός τα μέλλοντα...**»

Με το Λόγο Του λοιπόν ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο-είτε ο Ερμής ο Τρισμέγιστος το έγραψε πρώτος είτε ο Μωσής στη Βίβλο. Όμως, αφού είμαστε «κατ' εικόνα και κατ' ομοίωσιν» Του, ο λόγος μας δεν έχει ανάλογη δύναμη;

Για να βεβαιωθείτε, απλώς παρατηρείστε έναν έντονο διάλογο γύρω σας: οι ομιλούντες υψώνουν τη φωνή τους, διακόπτουν ο ένας τον άλλο, φέρνουν λογικά ή παράλογα επιχειρήματα και γενικά κάνουν τα πάντα για να εδραιώσουν τις απόψεις τους. Αυτός που θα επικρατήσει αρχίζει να νιώθει καλύτερα, ενώ ο άλλος νιώθει μειονεκτικά, σαν να «άδειασε» κατά κάποιο τρόπο. Λες και έγινε μια εναλλαγή ενέργειας μεταξύ τους. Αυτό πιστεύω ότι συμβαίνει γιατί εμείς οι άνθρωποι φοράμε προσωπεία όταν κοινωνικοποιούμαστε, τα οποία κληρονομήσαμε από τους γονείς μας και τα προσαρμόσαμε στις κοινωνικές μας συνθήκες. Ενδιαφερόμαστε όχι τόσο για την αναζήτηση της Αλήθειας, όσο για το «να γίνει το δικό μας».

Διάβασα το, όχι άδικα best-seller, «Ουράνια Προφητεία»(νούμερο 3 στη βιβλιογραφία)όπου αναφέρονται κάποια από τα παραπάνω. Διαβάστε το οπωσδήποτε. Ο συγγραφέας ονομάζει αυτά τα προσωπεία «θέατρα ελέγχου» και τα χωρίζει σε τέσσερις κατηγορίες: τον ανακριτή, τον απόμακρο, τον τρομοκράτη και το θύμα. Όλοι μας, λίγο πολύ, εντασσόμαστε σε μια από αυτές τις κατηγορίες.

Η συλλογιστική του συγγραφέα-του οποίου το βιβλίο συνιστώ ανεπιφύλακτα-είναι ότι ένας γονέας «τρομοκράτης» θα κάνει-χωρίς βέβαια να το συνειδητοποιεί ή να το θέλει-το παιδί του «θύμα». Το ίδιο το παιδί, όταν γίνει και αυτό γονέας, θα κάνει κάτι ανάλογο, διαιωνίζοντας με αυτόν τον τρόπο μια πολύ άσχημη κατάσταση.

Αυτοί οι αμυντικοί μηχανισμοί, τα προσωπεία που φοράμε όταν κοινωνικοποιούμαστε, είναι που μας εμποδίζουν να είμαστε αντικειμενικοί και δίκαιοι με τους ανθρώπους γύρω μας. Έτσι, όχι μόνο σταματάμε τη δικιά μας εξέλιξη, αλλά και αυτή των συνανθρώπων μας και κατ' επέκταση όλης της Ανθρωπότητας. Εμπλεκόμαστε σε ένα πολεμικό παιχνίδι εξουσίας και ασυνειδητης-και, όσο κι αν σας φαίνεται τρομακτικό, συνειδητής-κλοπής ενέργειας, αντί να προσπαθούμε, μέσω του πολιτισμένου διαλόγου, να δώσουμε το μήνυμά μας στους

συνανθρώπους μας και να πάρουμε το δικό τους. Όλοι μας έχουμε μηνύματα να δώσουμε, για να επιταχύνουμε την κοινή εξέλιξη.

Ο Άνθρωπος, από τη στιγμή που αρχίζει να αναπνέει αέρα μέχρι τα έντεκά του, ανελίσσεται. Από τα έντεκα μέχρι τα είκοσι δυο εξελίσσεται. Από τα είκοσι δυο μέχρι τα τριάντα τρία ελίσσεται.

Από τα τριάντα τρία και μετά υποθέτω ότι μαθαίνει να ζει με τον εαυτό του. Κι αν δεν του αρέσει, τον βελτιώνει. Ποτέ δεν είναι αργά.

Για όσους βασανίζονται από τύψεις, μπορώ να σας μεταφέρω ένα απόσπασμα από τον άγριας ομορφιάς μονόλογο του Al Patsino στο «Δικηγόρο του Διαβόλου»: «Οι τύψεις είναι σαν ένας σάκος με τούβλα που κουβαλάς πίσω σου. Για ποιόν τις κουβαλάς; Για το Θεό;».

Σχετικός με αυτά που συζητάμε είναι και ο τίτλος ενός τραγουδιού των Septic Flesh: «The Future Belongs To The Brave», δηλαδή «Το Μέλλον Ανήκει Στους Γενναίους». Στους στίχους ορίζεται-τουλάχιστον κάτω από τη δική μου οπτική γωνία-ο γενναίος σαν αυτός που δεν φοβάται να αλλάξει.

Είμαστε η κορωνίδα της εξέλιξης πάνω στη Γη και πρέπει να προσπαθούμε για τη Θέωσή μας. Και στην εποχή του Υδροχόου, που μόλις ξημέρωσε, έχουμε πια όλες τις προϋποθέσεις για να καταφέρουμε να ξυπνήσουμε τις κοιμώμενες δυνάμεις του μυαλού μας. Μόνο η θέληση μας λείπει-συνήθως. Ας δούμε και τα λόγια του ίδιου του Ιησού(κατά Ιωάννη, κεφ. 10, στ. 34): «Μήπως δεν είναι γραμμένο στο νόμο σας, εγώ είπα είστε θεοί;».(v. 4)

Όλοι γνωρίζουν ότι χρησιμοποιούμε ένα μονοψήφιο ποσοστό του μυαλού μας. Ήδη από τη δεκαετία του 1960, πολλοί προσπάθησαν να εξερευνήσουν τα όρια του μυαλού τους, είτε παίρνοντας ναρκωτικά, είτε ακολουθώντας γκουρού και σαμάνους. Όσο για τον πρώτο δρόμο, εγώ απλώς να θυμίσω ότι τα εγκεφαλικά μας κύτταρα μπορεί να είναι πολλά, δεν είναι όμως άπειρα. Το συνεχές «κλάδεμα»-όπως θα διατύπωνε ο Τομ Ρόμπινς-δεν είναι και ό,τι καλύτερο. Ούτε με το δεύτερο δρόμο συμφωνώ, γιατί δε μου ταιριάζει να ακολουθώ κάποιον, όποιος κι αν είναι αυτός. Προτιμώ να βρω το μονοπάτι μόνος μου. Κι αν είναι δύσβατο, τόσο το καλύτερο. Θα φτάσω σε μέρη που λίγοι τόλμησαν.

Είναι πολύ σημαντικό να βασίζεσαι μόνο στις δυνάμεις σου, τουλάχιστον για μένα. Να είσαι ο σαμάνος του εαυτού σου, χωρίς βοηθούς και βοηθήματα. Αν μια μέρα μείνεις μόνος;

Ξέρετε κάτι; Παράξενα πράγματα άρχισαν να συμβαίνουν γύρω μου, όταν πρωτάρχισα να γράφω αυτό το βιβλίο. Συνεχόμενες συμπτώσεις-σαν κι αυτές που αναφέρονται στην καταπληκτική «Ουράνια Προφητεία»-και άνθρωποι να μου λένε πράγματα που υποψιαζόμουν, αλλά δεν τολμούσα να πιστέψω πως ήταν αλήθεια. Όλα πάρα πολύ ενθαρρυντικά σημάδια, σαν να μου έλεγαν πως βρίσκομαι στο σωστό

δρόμο. Αυτό ξέρω πως έγινε γιατί όταν ήμουν μικρός ήθελα να γίνω συγγραφέας.

Αν και, όπως συνειδητοποίησα πρόσφατα, ο όρος «σύμπτωση» χρησιμοποιείται τις περισσότερες φορές καταχρηστικά.

Επειδή σχεδόν ποτέ δεν μπορείς να το διατυπώσεις καλύτερα από κάποιον άλλο, θα δανειστώ τα λόγια του Πάουλο Κοέλο από τον «Αλχημιστή»: «Το Σύμπαν συνωμοτεί για να σε βοηθήσει όταν προσπαθείς να ζήσεις το προσωπικό σου όνειρο». Αν δεν βρείτε κάποιο αξιόλογο μήνυμα σε αυτά που λέω-ελπίζω πως κάτι τέτοιο δε θα συμβεί-κρατήστε τουλάχιστον αυτό: κανένα συναίσθημα προσωπικής ολοκλήρωσης και ικανοποίησης δεν συγκρίνεται με το να πραγματοποιείς αυτό για το οποίο ήρθες στον κόσμο. Έχει μεγάλη σχέση με το «Γενέθλιο Όραμα» του James Redfield, στο πέμπτο βιβλίο της βιβλιογραφίας. Δεν υπάρχουν λέξεις για να σου περιγράψω πόσο σημαντικός είναι ο προσωπικός σου προορισμός.

Ο Αριστοτέλης μίλησε για τα «εν δυνάμει όντα» που είμαστε όλοι μας.

Υπάρχει η ρήση «Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση». Αν όλοι μας κάναμε αυτό που μας αρέσει περισσότερο, πόσο πιο γρήγορη θα ήταν η εξέλιξή μας-προσωπική και συνολική; Και κάτι που ξεχνάνε πολλοί ή θέλουν να το ξεχνάνε, είναι πως βοηθώντας κάποιον στην ουσία βοηθάς τον ίδιο σου τον εαυτό.

Αν μπείτε σε κάποιο ωραίο trip κάνοντας πρώτα μια ενδοσκόπηση-το «γνώθι σ' αυτόν»-και αρχίσετε να ακολουθείτε το προσωπικό σας όνειρο, όμως νιώθετε πως δεν έχετε αρκετό χρόνο, να σας πω ένα μικρό μυστικό: **ο χρόνος είναι υπεραρκετός.**

Αυτό που απαιτείται είναι οργάνωση και να χρησιμοποιείς αποτελεσματικά αυτά που έχεις, με πρώτο το μυαλό. Όταν είσαι τελειομανής και μινιμαλιστής, μπορείς να επιτύχεις πολύ περισσότερα.

Γράφοντας αυτό το τερατούργημα, ανακάλυψα πως η ενεργή ενασχόληση με την Τέχνη μπορεί να είναι θεραπευτική. Και όχι, δεν είσαι ο μοναδικός άνθρωπος που δεν μπορεί να εκφραστεί μέσω της Τέχνης. Όλοι έχουμε δαιμόνια μέσα μας, συχνά περισσότερα από ένα. Το τι εννοώ με τον όρο «δαιμόνιο», επέτρεψέ μου να σου το εξηγήσω αργότερα. Το ότι έχουμε όλοι μας μια καλλιτεχνική φλέβα, θα σου το αποδείξω πολύ απλά: τα όνειρά σου. Δεν θα μπορούσαν να γίνουν ταινίες, μερικά από αυτά τουλάχιστον; Παράξενες ταινίες; Σίγουρα. Ενδιαφέρουσες; Ίσως. Με πόσα αδιάφορα έργα τέχνης έχεις έρθει σε επαφή; Μήπως οι δημιουργοί τους είναι καλύτεροι από σένα;

Καθώς σας δίνω αυτές τις λέξεις, νιώθω ομορφότερα από ποτέ. Υποθέτω ότι το ίδιο θα συμβεί και σε σένα, αγαπητέ αναγνώστη, αν προσπαθήσεις κι εσύ να πραγματοποιήσεις το προσωπικό σου όνειρο. Όσο δύσκολο και απλησίαστο κι αν φαίνεται.

Αν αρχίσουν-που το ελπίζω ολόψυχα-να σου συμβαίνουν κι εσένα συμπτώσεις, μην τις φοβάσαι-ακολούθησέ τις. Χαλάρωσε και προσπάθησε να αποβάλλεις το προσωπίο σου. Χρησιμοποίησε το λόγο δημιουργικά και όχι εξουσιαστικά, άκουσε τα μηνύματα των συνανθρώπων σου και, προπάντων, δώσε τους τα δικά σου. Είναι επίσης πάρα πολύ σημαντικό να βλέπεις ό,τι γίνεται γύρω σου με μεγάλη προσοχή.

Ένας γνωστός μου από πολύ παλιά μου είπε ότι η **Έκτη Αίσθηση είναι η Παρατήρηση**. Αν έχεις τα μάτια σου ανοιχτά, έχεις κάνει το πρώτο βήμα· ξέρετε πόσες ευκαιρίες έχω χάσει στη ζωή μου-από τον ερωτικό τομέα μέχρι την εξέλιξή μου-επειδή έβλεπα και δεν **παρατηρούσα**;

Όμως το πράγμα μπορεί να πάει πολύ μακριά. Ένας γνωστός μου μπορεί και βλέπει τις αύρες των ανθρώπων, δηλαδή τη βιομαγνητική ενέργεια που όλοι μας εκπέμπουμε. **Και αφού ένας μπορεί να το κάνει, όλοι μας μπορούμε**, με κατάλληλη άσκηση. Τέτοιες ασκήσεις μπορείτε να βρείτε στα βιβλία 3, 6 και 7 της βιβλιογραφίας και σε αρκετά άλλα, αρκεί να ψάξετε(μη φανταστείτε ότι είναι και πολύ εύκολες).

Το αν θα τις κάνετε είναι στο χέρι σας πια. Ο γνωστός μου λέει ότι το να βλέπει κανείς αύρες έχει πολλά πλεονεκτήματα, για τα οποία δεν θα σας μιλήσω, επίτηδες. Θα σας προειδοποιήσω όμως για το σημαντικότερο μειονέκτημα: πριν πεθάνει κάποιος, τον εγκαταλείπει η αύρα του και να το βλέπει κανείς δεν είναι και ό,τι καλύτερο.

Τώρα, αν κάποιος επιστήμονας σας πει ότι οι αύρες είναι ανοησίες των New Age βιβλίων, απλώς ρωτήστε τον τι σκοπό εξυπηρετούν τα ανενεργά κέντρα(νηματίδια)του ανθρώπινου ματιού και σχετίζονται κατά κάποιο τρόπο με την περιφερειακή όραση. Ή δείξτε του τις φωτογραφίες Κιρλιάν, που απεικονίζουν αυτήν ακριβώς την ενέργεια.

Αν κάποιος ιερέας σας πει ότι δεν πρέπει να ασχολείστε με τέτοια πράγματα, ζητήστε του να σας εξηγήσει το φωτοστέφανο που τόσο συχνά απεικονίζεται από την Εκκλησία.

Έχουμε μπει στη Νέα Εποχή από τον Μάρτιο του 2000(με τον πλανητικό σταυρό), καιρός δεν είναι να αρχίσουμε να βλέπουμε και τα πλεονεκτήματά της;

Σε αυτό το σημείο θα χρησιμοποιήσω μια φράση από το Matrix, μια πολύ ασυνήθιστη ταινία, με πολλά μηνύματα για όλους μας: «Είναι το ερώτημα που μας παροτρύνει».

Όταν αναζητάς τις απαντήσεις θα πρέπει πρώτα να κάνεις τις σωστές ερωτήσεις. Το να μένεις στην άγνοια, είναι σαν να στέκεσαι όρθιος στη μέση ενός χειμάρρου: αντιστέκεσαι στην εξέλιξη. **Αφέσου στη ροή...**

B.

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Ξέρετε, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, με απασχολούσαν κάποια ερωτήματα. Γιατί έχει η Παλαιά Διαθήκη τόσες πολλές ηθικά μεμπτές πράξεις και πώς αυτές σχετίζονται με το παρόν; Είναι ο Θεός της Παλαιάς Διαθήκης ίδιος με Αυτόν της Καινής; Γιατί αυτοί που κυβερνούν τον κόσμο-όποιοι κι αν είναι αυτοί-ενδιαφέρονται μόνο για το χρηματικό τους κέρδος και για την εξασφάλιση των συμφερόντων τους;

Ας αρχίσουμε από αυτά που δεν μου δίδαξαν στο σχολείο για την Π.Δ.-και υποθέτω ούτε κι εσάς. Ήδη από τα λυκειακά μου χρόνια αναρωτιόμουν π.χ. από ποιους ζητά προστασία ο Κάιν από το Θεό, αφού έχει δολοφονήσει τον Άβελ; Και για πολλά άλλα, για τα οποία ρωτούσα τον ιερέα που μας δίδασκε Θρησκευτικά. Δε θα ξεχάσω ποτέ τι μου είχε πει μια φορά: «Εσύ παιδάκι μου πολλά ρωτάς!». Δεν τον αδικώ, καθώς σε πολλά σημεία της Π.Δ., οι πράξεις των πρωταγωνιστών της δε συμφωνούν σε καμία περίπτωση με την ηθική που πρεσβεύει ο Χριστιανισμός.

Όταν παντρευόμαστε, ξέρετε τι ευχή κάνει ο ιερέας; Οι απόγονοί σας να πληθύνουν σαν αυτούς του Αβραάμ και της Σάρας. Ο εθνάρχης των Εβραίων ξεκίνησε από την πόλη Ουρ της Χαλδαίας την εντυπωσιακή ομολογουμένως σταδιοδρομία του(η Ουρ είναι πολύ γνωστή στους αποκρυφιστικούς κύκλους. Το γιατί δε θα μας απασχολήσει εδώ). Πήγε στην Αίγυπτο μαζί με τη γυναίκα του και τη «δάνεισε» στο Φαραώ, λέγοντάς του ότι είναι αδερφή του! Με αυτόν τον τρόπο απέκτησε την πλουσιοπάροχη προίκα, προφανώς αυτό ακριβώς που επιδίωκε. Ας δούμε τα σχετικά εδάφια, πάλι από τη μετάφραση των Εβδομήκοντα ή «Ο»(Γένεσις, κεφ. 12, στ. 11-19):

«Εγένετο δε, ηνίκα ήγγισεν Άβραμ εισελθείν εις Αίγυπτον, είπεν Άβραμ Σάρα τη γυναικί· γινώσκω εγώ ότι γυνή ευπρόσωπος ει· εσταί ουν, ως αν ιδωσί σε οι Αιγύπτιοι, ερούσιν ότι γυνή αυτού εστίν αυτή, και αποκτένουσι με, σε δε περιποιήσονται, ειπόν ουν, ότι αδελφή αυτού ειμί, όπως αν ευ μοι γένηται δια σε, και ζήσεται η ψυχή μου ένεκεν σου. Εγένετο δε, ηνίκα εισήλθεν Άβραμ εις Αίγυπτον, ιδόντες οι Αιγύπτιοι την γυναίκα αυτού, ότι καλή ην σφόδρα, και είδον αυτήν οι άρχοντες Φαραώ και επήνεσαν αυτήν προς Φαραώ και εισήγαγον αυτήν εις τον οίκον Φαραώ· και τω Άβραμ ευ εχρήσαντο δια αυτήν, και εγάνοντο αυτό πρόβατα και μόσχοι και όνοι και παίδες και παιδίσκαι και ημίονοι και κάμηλοι· και ήτασεν ο Θεός τον Φαραώ ετασμοίς μεγάλοις και πονηροίς και τον οίκον αυτού περί Σάρας της γυναικός Άβραμ καλέσας δε Φαραώ τον Άβραμ είπε· τι τούτο εποίησας μοι, διότι ουκ απήγγειλας μοι, ότι

γυνή σου εστί; Ινατί είπας ότι αδελφή μου εστί; Και έλαβων αυτήν εμαυτό γυναίκα, και νυν ιδού η γυνή σου έναντί σου· λαβών απότρεχε».

Ο Φαραώ, σαν τίμιος άνθρωπος, εκπλήσσεται μόλις μαθαίνει ότι η Σάρα είναι γυναίκα του κι όχι αδερφή του. Λέει στον Άβραμ(που δεν είχε πάρει ακόμη το όνομα Αβραάμ): Γιατί μου είπες ψέματα; Γιατί μου το έκανες αυτό; Πάρε την και τρέχα.

Βέβαια, αν ρωτήσετε τον ιερέα της ενορίας σας, θα σας πει ότι ο καημένος ο Άβραμ αναγκάστηκε να τα κάνει αυτά, γιατί αλλιώς οι Αιγύπτιοι θα τον σκότωναν για να πάρουν την πανέμορφη Σάρα. Εγώ όμως ξέρω ότι σύμπτωση επαναλαμβανόμενη παύει να είναι σύμπτωση. Γιατί αυτό το «πρότυπο» ζευγάρι επανέλαβε ακριβώς το ίδιο «κόλλο» αργότερα με το βασιλιά των Φιλισταίων Αβιμέλεχ(Γεν., 20); Σαν αντάλλαγμα για τις καταπληκτικές φαντάζομαι υπηρεσίες της, πήρε η Σάρα δυο χιλιάδες δραχμές της εποχής και ο Αβραάμ πρόβατα, μοσχάρια, δούλους και δούλες. Δεν μεταφέρω το αντίστοιχο εδάφιο για να μην γίνομαι κουραστικός. Και σε προτρέπω, αγαπητέ αναγνώστη, να με αμφισβητήσεις και να ψάξεις, γιατί για μένα η αμφισβήτηση είναι σημάδι πνευματικής υγείας.

Εμένα κανείς δε μου χάρισε τη γνώση. Κόπιασα για να αποκτήσω ένα απειροελάχιστο κλάσμα της. Εδώ που τα λένε, η Γνώση κάνει μάλλον το αρχαιότερο επάγγελμα στον κόσμο. Γιατί σε προσκαλεί να τη γνωρίσεις, να την ακολουθήσεις, αλλά ποτέ δε σου υπόσχεται την ευτυχία. Είναι δικιά σου Χίμαιρα κι εσύ την κυνηγάς.

Βέβαια υπάρχει και η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος. Ότι η Γνώση είναι τόσο αγνή, όσο η νιφάδα του χιονιού. Δεν φταίει η ίδια για το ότι πολύ συχνά τη χρησιμοποιούμε με λάθος τρόπο.

Γυρνώντας στον πατριάρχη του Ισραηλιτικού έθνους, οφείλουμε να του αναγνωρίσουμε ότι μπορεί να ήταν απατεώνας και προαγωγός, αλλά ψεύτης δεν ήταν. Γεν., 20, 12: «Κι έπειτα είναι πράγματι αδερφή μου· είναι κόρη του πατέρα μου, όχι όμως και της μάνας μου. Γι' αυτό και έγινε γυναίκα μου» απαντά ο Αβραάμ στον εμβρόντητο Αβιμέλεχ! Το μόνο σχόλιο που επιτρέπω στον εαυτό μου είναι ότι μόλις συναντήσαμε την αιμομιξία στην Π.Δ., κάτι που, όπως θα δείτε, συμβαίνει πολύ συχνά.

Περνάμε στην αδελφή/γυναίκα του Αβραάμ, Σάρα. Αυτή ήταν στείρα και ο εθνάρχης των περιπλανώμενων(γιατί η λέξη Εβραίος βγαίνει από το «ιβρεϊ», που σημαίνει ακριβώς περιπλανώμενος, διαβάτης)χρειαζόταν επειγόντως απογόνους. Έτσι, η Σάρα του «παραχωρεί» την Αιγύπτια δούλη της Άγαρ. Ο Αβραάμ, παρά τα 86 του χρόνια, την καθιστά έγκυο. Στη συνέχεια, οι δυο γυναίκες μαλώνουν και η Σάρα εξορίζει την δύστυχη Άγαρ στην έρημο για να πεθάνει. Αυτή, με παρέμβαση Αγγέλου σώζεται, γυρνάει στους κυρίους της και γεννά ένα αγόρι που με εντολή ενός Αγγέλου πάλι το ονομάζει Ισμαήλ(Γεν., 16).

Ο Ισμαήλ είναι ο πατριάρχης όλων των Αράβων και από μικρό παιδί ακόμη μαλώνει με τον Ισαάκ-το παιδί του Αβραάμ με τη Σάρα-πριν ο «στοργικός» πατέρας του τον εξορίσει για δεύτερη και οριστική φορά(Γεν., 21, 9-21). Βλέπουμε λοιπόν ότι η διαμάχη των Αράβων με τους Ισραηλινούς έχει τις ρίζες της στην Π.Δ., όπως και πολλά άλλα.

Ακολουθώντας το μίτο των πράξεων, που εγώ τουλάχιστον-και πιστεύω κάθε λογικός άνθρωπος-αδυνατώ να καταλάβω, περνάμε στον άξιο απόγονο του Αβραάμ, τον Ισαάκ. Αυτός χρησιμοποιεί το πατρικό «κόλπο» της «γυναίκας-αδελφής» στη χώρα των Φιλισταίων(των οποίων οι σημερινοί Παλαιστίνιοι είναι απόγονοι. Οι Φιλιισταίοι δε με τη σειρά τους είναι απόγονοι αρχαίων Κρητών, σύμφωνα με πρόσφατες εθνολογικές μελέτες αλλά και δυο-τρία εδάφια της Π.Δ.). Ο βασιλιάς τους Αβιμέλεχ(που πιθανόν είναι ο ίδιος με αυτόν που συναντήσαμε πριν)τους βλέπει να ερωτροπούν και ο Ισαάκ χρησιμοποιεί την ίδια γελοία δικαιολογία. Αν ήταν έτσι, τότε οι όμορφες γυναίκες δε θα παντρεύονταν ποτέ!

Φαίνεται πως, όταν οι αρχαίοι Έλληνες δίδασκαν στα παιδιά τους τους συμβολικούς μύθους των φιλόφρων ηρώων Ηρακλή και Θησέα και τα έστελναν στον πόλεμο με το γνωστό «Ἡ ταν ἢ επί τας», οι Ιουδαίοι(αυτοί με την ιουδαϊκή θρησκεία δηλαδή) μάθαιναν στα παιδιά τους άλλες προσοδοφόρες ενασχολήσεις...

Ο απόγονος Ελλήνων λοιπόν Αβιμέλεχ αναγνωρίζει τον ικέτη και διατάσσει το λαό του να μην πειράξει κανείς το «αξιοζήλευτο» ζευγάρι, αλλιώς θα θανατωθεί(Γεν., 26,1-11).

Προχωράμε στο φοβερό αυτό γενεαλογικό δέντρο και συναντάμε τον Ιακώβ. Γεν., 25, 27-34: ο μεγαλύτερος αδερφός του Ησαύ ήταν ετοιμοθάνατος από την πείνα. Βρίσκει λοιπόν ευκαιρία ο Ιακώβ και του αγοράζει τα δικαιώματα του πρωτότοκου με αντίτιμο ένα πιάτο φακή και ψωμί. Αργότερα(Γεν., 27), εξαπατά με τη βοήθεια της μητέρας του τον τυφλό πια πατέρα του Ισαάκ για να πάρει την ευλογία που ανήκε κανονικά στον αδερφό του. Και τα καταφέρνει. Διαβάζω την εβραϊκή ευλογία και ανατριχιάζω: «Λαοί ας δουλεύουν για σένα κι έθνη μπροστά σου ας προσκυνούν». Κρατήστε αυτήν την αηδιαστική φράση γιατί έχει μεγάλη σχέση με τη συνέχεια της έρευνάς μας.

Ένας Χριστιανός, που δεν έχει διαβάσει προσεκτικά την Π.Δ., σίγουρα θα ψάξει το αντίστοιχο εδάφιο για να βεβαιωθεί. Ένας Ιουδαίος όχι μόνο το ξέρει, αλλά υπερηφανεύεται γι' αυτό και γενικά για όλη την Π.Δ. Εγώ όμως Έλληνας είμαι, τι σχέση έχω με αυτές τις ραδιουργίες; Γιατί δε μου μάθαιναν στο σχολείο τη συμβολική αρχαία Ελληνική Παράδοση που συμβατικά ονομάζουμε Μυθολογία; Γιατί όχι για τον Ερμή τον Τρισμέγιστο ή τον Πυθαγόρα, τον Ηράκλειτο, τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη, τον Πλωτίνο, τους Νεοπλατωνικούς;

Το «μην εκδικείσαι» δεν είναι πολύ περισσότερο κοντά στο Χριστιανικό ιδεώδες του «γύρνα και το άλλο μάγουλο», από ό,τι το «οφθαλμός αντί οφθαλμού»; Γι' αυτό άλλωστε δεν αγιογραφούνται-σπάνια όμως-από την Ορθόδοξη Εκκλησία ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης; Γιατί δε διδασκόμαστε σε μεγαλύτερη έκταση τα έργα αυτών των τεράστιων προσωπικοτήτων; Τι μας ενδιαφέρει πια τόσο πολύ η ιουδαϊκή ιστορία, γνωστή σαν Παλαιά Διαθήκη, και τη διδασκόμαστε για 12 ολόκληρα χρόνια; Γιατί δε μαθαίνουμε περισσότερο για τα αρχαία Ελληνικά Μυστήρια που, όπως θα αποδειχθεί παρακάτω, έχουν πολύ μεγάλη σχέση με τα αντίστοιχα του Χριστιανισμού;

Αυτό που προσφέρει κυρίως η Π.Δ.- που στο μεγαλύτερο μέρος της είναι βαρετή, για να το πούμε ευγενικά-είναι οι προφητείες για την έλευση του Χριστού. Είναι, για να δανειστώ μια θεολογική έκφραση, ο «πρώτος όροφος» στο Χριστιανικό οικοδόμημα. Αυτό όμως δε σημαίνει πως δεν πρέπει να κρίνουμε τα γραφόμενά της.

Αν δεν κρίνουμε τις πράξεις τουλάχιστον των πρωταγωνιστών της, πώς μπορούμε να δεχτούμε ότι ο Ησαΰ θέλει να σκοτώσει τον αδερφό του(Γεν., 27, 41-42); Ο Ιακώβ για να γλυτώσει φεύγει και πάει στο θείο του Λαβάν, ο οποίος είχε δυο κόρες: την όμορφη Ραχήλ και την περιορισμένης όρασης Λεία. Ο Ιακώβ, για να παντρευτεί τη Ραχήλ, δουλεύει στο θείο του επτά ολόκληρα χρόνια. Αυτός όμως τον εξαπατά και του δίνει τη Λεία. Ο καημένος ο Ιακώβ αναγκάζεται να δουλέψει άλλα επτά χρόνια για να παντρευτεί και τη Ραχήλ. Χμ...αιμομιξία και πολυγαμία είπατε; Μα αυτό είναι αντιχριστιανικό! Ο Ιακώβ, εκτός από τις δυο «νόμιμες» γυναίκες του, «αναλαμβάνει» και τις αντίστοιχες δούλες τους Βαλλάν και Ζελφράν. Για να μην μακρηγορούμε, το αποτέλεσμα είναι οι δώδεκα γιοι του Ιακώβ, αντίστοιχοι προπάτορες των φυλών του Ισραήλ. Τα περιγραφικότερα κεφάλαια της Γενέσεως είναι τα 29 και 30. Εδώ σταματάω την αναφορά κεφαλαίων για να μη γίνομαι κουραστικός. Ο ανήσυχος αναγνώστης μπορεί πολύ εύκολα να τα βρει.

Πριν περάσουμε στους γιους του Ιακώβ, ας σταθούμε λίγο στο πως μετονομάστηκε αυτός ο Βιβλικός ήρωας σε Ισραήλ. Μετά από μια ολονύχτια μάχη με κάποιον που δεν κατονομάζεται(πιθανότατα ένας Άγγελος ή ο ίδιος ο Θεός), παίρνει αυτό το όνομα από τον ίδιο το μονομάχο. Το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι στα εβραϊκά η λέξη Ισραήλ σημαίνει «θα παλέψει με το Θεό».

Από τους δώδεκα γιους του Ισραήλ πια, ο Ιωσήφ, ο προτελευταίος, πουλιέται από τους στοργικότετους αδελφούς του στην Αίγυπτο. Γιατί; Για να μην τον σφάζουν οι ίδιοι! Ασκώντας την ευγενή τέχνη της ονειροκριτικής παντρεύεται κόρη Αιγυπτίου ιερέα και αποκτά υψηλότατα αξιώματα. Εκμεταλλεύεται μέχρι θανάτου το λαό της Αιγύπτου και μαζεύει τεράστια περιουσία για τον εαυτό του και τον Φαραώ.

Εδώ αξίζει τον κόπο να σας μεταφέρω αυτούσιο το εδάφιο στο οποίο ο Ιωσήφ καλεί τα αδέρφια του στην Αίγυπτο: «Να μην λυπηθούν τα πράγματά τους που θα αφήσουν πίσω, γιατί τα καλύτερα αγαθά της Αιγύπτου θα είναι δικά τους». Για να δούμε και τους Εβδομήκοντα: «(για να)φάγεσθε τον μυελόν της γης»!

Χρησιμοποιώ συχνά τη μετάφραση των Εβδομήκοντα γιατί σε αυτήν έγινε για πρώτη φορά η μετάφραση της Π.Δ. στα Ελληνικά. Είναι σαφώς η αυθεντικότερη. Τώρα, αν στη δικιά σας Π.Δ. βρίσκετε σημαντικές αλλαγές, δεν φταίω εγώ, αλλά οι μεταγενέστεροι «μεταφραστές». Άλλοι συγκάλυψαν, άλλοι πήγαν να διορθώσουν τα αδιόρθωτα, άλλοι σκοπίμως άλλαξαν νοήματα και πρόσθεσαν δικές τους φράσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Ι.Θ.Κολιτσαράς στην Καινή Διαθήκη, ν. 8 στη βιβλιογραφία. Ενώ το όνομα Ιησούς στα εβραϊκά σημαίνει «Ο Θεός Σώζει», αυτός το μεταφράζει(κ. Ματθαίον, 1, 21)ως «Θεός-Σωτήρας». Αν είναι δυνατόν! Τα ονόματα που δίνουν οι Ιουδαίοι περιέχουν σχεδόν πάντα την έννοια του Θεού. Δεν θα ήταν όμως ποτέ δυνατόν να ονομάσουν κάποιον «Θεό-Σωτήρα». Περισσότερο να σας πω πως ο συγκεκριμένος «μεταφραστής» προσθέτει ολόκληρες δικές του φράσεις, ακόμα και παραγράφους! Υποθέτω ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των Αγίων Γραφών που κυκλοφορούν έχουν υποστεί παρόμοιες «θεολογικές» παρεμβάσεις. Γι' αυτό **καλό είναι να προσέχουμε τι διαβάζουμε και ποιος το γράφει.**

Στο Μωυσή και την Έξοδο δε θα αναφερθώ διεξοδικά, αν θέλετε μπορείτε να διαβάσετε το βιβλίο ν. 9. Έχει μερικές πολύ ενδιαφέρουσες θεωρίες και συσχετισμούς. Αν από την άλλη ψάχνετε για μια «εναλλακτική» περιγραφή των σχέσεων Ελλήνων-Εβραίων, μπορείτε να ανατρέξετε στο ν. 10. Έχει αρκετά στοιχεία άγνωστα στο ευρύ κοινό, που εγώ τουλάχιστον πιστεύω πως θα έπρεπε να μας απασχολήσουν περισσότερο.

Από την Έξοδο θα σταθώ μόνο σε ένα σημείο: όταν οι Ισραηλίτες φεύγουν από την Αίγυπτο, γδύνουν(κατά λέξη: «σκυλεύουν»)τους Αιγυπτίους γείτονές τους από χρυσά και ασημένια αντικείμενα και ρούχα. Ε, πώς να φύγουμε, με άδεια χέρια; Ολόκληρη «ευλογία» μας έδωσαν!

Πριν προχωρήσουμε στα μετά της Εξόδου βιβλία, ας γυρίσουμε για λίγο στο Νώε. Αυτός, που λέτε, μια φορά μέθυσε και γυμνώθηκε. Τον είδε ο γιος του Χαμ και ειδοποίησε τους άλλους δυο γιους, τον Ιάφεθ και τον Σημ(ο οποίος είναι και ο πραγματικός γενάρχης των Ιουδαίων αλλά και των Αράβων/Ισμαηλιτών. Έτσι, αν κάποιος με κατηγορήσει για αντισημιτισμό, του επιστρέφω τον χαρακτηρισμό λέγοντάς του ότι πραγματικά σέβομαι τους Άραβες. Αυτοί διατήρησαν και επέκτειναν τη Γνώση κατά τα σκοτεινά χρόνια του Μεσαίωνα· χωρίς αυτούς δεν θα είχε σωθεί σχεδόν τίποτε προχριστιανικό. Δεν προσπαθούν να καταλάβουν

τον κόσμο μέσω της Σιωνιστικής συνωμοσίας, που έχει με το μέρος της το μεγαλύτερο ποσοστό αυτών με την ιουδαϊκή θρησκεία-κι όχι μόνο. Α, ναι, από το Σημ βγαίνει και το Σημίτης). Αυτοί τον έντυσαν, όμως ο Νώε καταράστηκε τον Χαμ να γίνει σκλάβος των αδερφών του.

Η επόμενη «ηρωίδα» της Π.Δ. με την οποία θα ασχοληθούμε είναι η Ιουδίθ. Οι ομοεθνείς της(ή μήπως ομόθρησκοι; Ή μήπως είναι το ίδιο;)ήταν σε πόλεμο με τους Ασσύριους, οι οποίοι τους νικούσαν. Έτσι η Ιουδίθ πλένεται, αρωματίζεται, στολίζεται, πάει στη σκηνή του βασιλιά τους, τον σαγηνεύει και τον μεθά. Στη συνέχεια, αφού αυτός είναι λιπόθυμος, τον αποκεφαλίζει, με αποτέλεσμα να κερδίσουν οι Ιουδαίοι (το όνομα βγήκε από την φυλή του Ιούδα και όχι από τον Ισκαριώτη)τον πόλεμο.

Αν σας φαίνεται ανήθικος αυτός ο τρόπος για να κερδίσεις έναν πόλεμο, ας δούμε και την πολεμική αρετή αυτού του λαού. Κριτές, 7, 3: «Βγάλε λοιπόν ανακοίνωση να σε ακούσουν όλοι και πες τους: "όποιος φοβάται και είναι δειλός ας φύγει από το όρος Γαλαάδ κι ας επιστρέψει σπίτι του". Έτσι, έφυγαν είκοσι δύο χιλιάδες από το στρατό και έμειναν δέκα χιλιάδες». Δηλαδή σε καιρό πολέμου τα δύο τρίτα του στρατεύματος με την πρώτη ευκαιρία παράτησαν τη μάχη.

Δεν θα αναφερθώ στα ανδραγαθήματά τους κατά το Β΄ Π.Π. οπού είχαν κάθε λόγο για να πολεμήσουν. Ούτε στο Ολοκαύτωμά τους(στο οποίο παρεμπιπτόντως σφαγιάστηκαν και άλλοι λαοί, όχι μόνο Ιουδαίοι), το οποίο μέσω του Χόλλυγουντ(ποιος άραγε να ελέγχει την Metro-Goldwin-Mayer;)το έχουμε μάθει απέξω και ανακατωτά. Γιατί ο Σπίλμπεργκ-Εβραίος κι ο ίδιος-δεν πήρε κανένα Όσκαρ, παρά μόνο όταν γύρισε τη «Λίστα του Σίντλερ»;

Πιο πολύ με απασχολούν άλλες γενοκτονίες του αιώνα μας που δεν είναι τόσο γνωστές, προφανώς γιατί δεν «πουλάνε».

1.500.000 Αρμένιοι από τους Τούρκους στις αρχές του αιώνα. Οι Τούρκοι τους ανάγκαζαν να **περπατάνε μέχρι θανάτου**. Εγώ τουλάχιστον δε μπορώ να σκεφτώ τίποτε χειρότερο. Η διαφορά ξέρετε ποια είναι; Οι Αρμένιοι, έναν ολόκληρο αιώνα μετά, πασχίζουν για την αναγνώριση αυτής της γενοκτονίας, δεν παίρνουν συντάξεις οι απόγονοι αυτών που σφαγιάστηκαν πριν από τρεις γενιές.

900.000 Σέρβοι από τους Κροάτες κατά τον Β΄Π.Π. Στην Κροατία επίσης υπήρχε ένα από τα μεγαλύτερα στρατόπεδα συγκέντρωσης, για όσους δεν το ήξεραν.

800.000 Έλληνες Πόντιοι πάλι από τους Τούρκους το1922.

1.619 «αγνοούμενοι» κατά τη διάρκεια της εισβολής και κατοχής της Κύπρου το1974, τους οποίους ακόμη ψάχνουν οι συγγενείς τους.

Η ανθρώπινη ιστορία είναι γεμάτη από πολέμους και γενοκτονίες. Γιατί μόνο το Ολοκαύτωμα έχει τέτοια προβολή; Κάτι λέγαμε για το προσώπιο του «θύματος», για να κερδίσουν τον οίκτο μας. Αλλά άσε,

μπορεί να με κατηγορήσουν για αντισημιτισμό κι εγώ τους Άραβες τους συμπαθώ.

Συνεχίζοντας την έρευνά μας για το Σιωνισμό και την «ιδιότυπη» ηθική του, βρίσκουμε τη Ρουθ. Αυτή πλαγιάζει με τον κοιμισμένο γέρο-πλην πλούσιο-Βοόζ. Αυτός, όταν ξυπνάει, την ευλογεί για την πράξη της και την παντρεύεται! Πώς είπατε; Το επίθετο Λεβίνσκι δεν είναι Πολωνικό; Και τι είναι; Μήπως υποδηλώνει την ίδια εθνικότητα/θρησκεία με τα Τέρνερ-μέχρι προσφάτως(;)ιδιοκτήτη του CNN-και Σόρος-δισεκατομμυριούχου με πολύ μεγάλη πολιτική επιρροή;

Φτάνουμε στο Δαβίδ και το «ανδραγάθημά» του, που τόσο επέμεναν μέχρι να το αποστηθίσουμε στο σχολείο. Επί σαράντα ημέρες ο Φιλισταίος γίγαντας Γολιάθ προκαλούσε τους Εβραίους, αν υπήρχε ένας μεταξύ τους για να αναμετρηθεί μαζί του. Ο Δαβίδ, με το απίστευτης ανδρείας τηλέμαχο όπλο του, τη σφεντόνα, τον χτυπάει στο κεφάλι και τον ρίχνει κάτω. Στη συνέχεια, πάλι ενώ είναι αναίσθητος, τον αποκεφαλίζει.

Μετά από καιρό βρίσκουμε το Δαβίδ βασιλιά. Μια μέρα βλέπει τη Βηρσαβεέ να κάνει μπάνιο και την ποθεί. Στέλνει να του τη φέρουν και το γεγονός ότι είναι σύζυγος του αξιωματικού του Ουρία του Χετταίου δεν τον εμποδίζει καθόλου. Κοιμάται μαζί της και αυτή μένει έγκυος. Για να λύσει το πρόβλημα ακούστε τι σκέφτεται ο δίκαιος βασιλιάς: δίνει στον Ουρία μια επιστολή και τον στέλνει στον Ιωάβ που πολεμούσε, για να του την παραδώσει. Τι γράφει η επιστολή; Να κάνουν επίθεση μαζί με τον Ουρία αλλά να τον εγκαταλείψουν για να σκοτωθεί, ώστε αυτός να χαρεί με την ησυχία του τη γυναίκα του. Όπως και γίνεται, και η Βηρσαβεέ γεννάει αγόρι. Όμως ήταν αλλόφυλη και το αθώο αγοράκι καταλήγει...καλύτερα διαβάστε τα μόνοι σας.

Για να τελειώνουμε με το Δαβίδ, ας δούμε και τον άξιο συνεχιστή του, το γιο του Αμνών. Αυτός βιάζει την ίδια του την αδελφή! Ο πατέρας του, σαν πρωτότοκος που είναι, δεν του κάνει τίποτε. Ο αδελφός του Αβεσσαλώμ όμως στέλνει τους δούλους του για να τον δολοφονήσουν και ο θαρραλέος Αμνών, όπως ίσως να μαντέψατε, φεύγει για να γλυτώσει τη ζωή του.

Ο επόμενος πρωταγωνιστής Σολομών ήταν πραγματικά απίστευτος. Είχε 700 συζύγους και 300 παλλακίδες! Δηλαδή ίσως και να μπορούσε να πει κανείς πως υπήρχε μια μικρή πιθανότητα να είναι και πολυγαμικός. Αλλά δε σκεφτόταν καθόλου τις συμβίες του. Ακόμα κι αν τα «κατάφερνε» με τρεις από αυτές την ημέρα, αυτός έκανε έρωτα περίπου 1.000 φορές το χρόνο, ενώ κάθε συμβία του μία(!)φορά. Και τον υπόλοιπο καιρό τι έκαναν; Ποιος ξέρει. Και ο Σολομών, τι είδους βασιλιάς ήταν; Όλη την ώρα αυτό έκανε; Ποιος νόμιζε ότι είναι; Ο Μέγας Τράγος Παν;

Άφησα το καλύτερο-ή μάλλον το χειρότερο-για το τέλος. Ο Λωτ και οι δυο κόρες του, αφού γλύτωσαν από την καταστροφή των Σοδόμων και των Γομόρρων, καταφεύγουν σε μια σπηλιά για να κρυφτούν. Εκεί αυτές ποτίζουν τον πατέρα τους κρασί, τον μεθούν, τον αποκοιμίζουν και φυσικότατα τον βιάζουν! Είπαμε αιμομιξία, αιμομιξία, αλλά ας την κρατήσουμε στους στενούς κόλπους της οικογένειας. Μένουν έγκυες και οι δύο και γεννούν δύο αγόρια, που δε νομίζω να φημίζονταν για την ευστροφία τους.

Εδώ σταματώ και περνώ σε πιο ενδιαφέροντα και επίκαιρα θέματα γιατί, όπως κι εσείς, άρχισα να αηδιάζω.

Όλη η Παλαιά Διαθήκη είναι η βάση της ιουδαϊκής θρησκείας. Αυτοί που κατηγορούν όλους τους λαούς για ρατσισμό, μόλις κάποιος τολμήσει να μιλήσει για αυτούς, είναι οι χειρότεροι ρατσιστές. Με περηφάνια δηλώνουν απόγονοι του Αβραάμ και συνεχιστές του. Πιστεύουν ότι είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού και ότι οι υπόλοιποι άνθρωποι είναι κατώτεροί τους! Νομίζουν πως δικαιωματικά μπορούν να μας εκμεταλλεύονται.

Κι όταν λαοί όπως οι Ισπανοί, οι Γάλλοι, οι Άγγλοι, οι Ρώσοι και οι Γερμανοί-για να αναφέρω μερικούς-τους έδιωχναν από τις χώρες τους, τότε αυτοί οι λαοί ήταν αντιιουδαίοι, για να χρησιμοποιήσουμε και τον σωστό όρο. Μα όλοι αυτοί οι λαοί τους έδιωχναν χωρίς λόγο; Ή μήπως φταίνε **και** οι Ιουδαίοι για τις διώξεις εναντίον τους; Είτε το μεγαλύτερο μέρος του Δυτικού κόσμου είναι ρατσιστές, είτε οι ρατσιστές είναι οι Ιουδαίοι. Δεν πρόκειται να απαντήσω αντί για σένα.

Εγώ πάντως προσπαθώ να κρίνω τους ανθρώπους από την αξία τους. Και σας εξήγησα τι σημαίνει Εβραίος, τι Ιουδαίος, τι Ισραηλίτης, τι Σιωνιστής, αν και αυτά λίγο-πολύ ταυτίζονται. Αν δε με πιστεύετε, πιστέψτε τα λόγια του Louis D. Brandeis, δικαστικού του Ανώτατου Δικαστηρίου των Η.Π.Α.(βιβλίο ν. 11):

«Ας αναγνωρίσουμε όλοι μας ότι εμείς οι Εβραίοι είμαστε μια διακεκριμένη εθνότητα, της οποίας κάθε Εβραίος, ανεξάρτητα από την χώρα στην οποία κατοικεί, από την τοποθέτησή του ή την απόχρωση των “πιστεύω” του, είναι απαραίτητα μέλος της».

Κι αυτά τα μεταφέρω γιατί συχνά αντί για αντισημιτισμό, επικαλούνται θρησκευτικό διωγμό. Για ρωτήστε έναν Ιουδαίο το θρήσκευμα, Αμερικάνο πολίτη· σε περίπτωση πολέμου Αμερικής-Ισραήλ(λέμε τώρα), με ποιανού το μέρος θα πολεμούσε; Πριν βιαστείτε να απαντήσετε, θα σας θυμίσω την περίπτωση της Γαλλίας: όταν η πολιτική της στο Μεσανατολικό δεν άρεσε στους Εβραίους πολίτες της, αυτοί υπονόμευσαν το Γαλλικό πυρηνικό πρόγραμμα, χρησιμοποιώντας τους Εβραίους που λάμβαναν μέρος σε αυτό. Υπονόμευσαν την ίδια τους τη χώρα και μετά εμείς είμαστε ρατσιστές!

Προσπαθώ να είμαι δίκαιος και δεν πιστεύω πως όλοι οι Ιουδαίοι είναι ίδιοι. Δεν τρέφω όμως τα καλύτερα αισθήματα για τους Σιωνιστές. Και οι

«τρομοκράτες»-τι βολικός όρος!-Παλαιστίνιοι αναφέρονται κι αυτοί στη Σιωνιστική συνωμοσία που προσπαθεί να κυβερνήσει τον κόσμο. Χρησιμοποίησα την Παλαιά Διαθήκη όχι μόνο για να αποδείξω ότι δεν πρέπει να διδάσκεται στα σχολεία-καθώς πιο πολύ κακό κάνει παρά καλό-αλλά και για να σας δείξω πώς σκέφτονται και λειτουργούν αυτοί οι άνθρωποι. Επίσης, είναι πολύ περισσότερο διαδεδομένη από ό,τι π.χ. τα «Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών»(v. 12).

Θα μεταφέρω μερικές φράσεις από το δεύτερο Πρωτόκολλο, που ξέρω πως θα κάνουν αρκετούς από εσάς να ανατριχιάσουν: «Οι διοικούντες θα επιλέγονται από εμάς μέσα από τις μάζες, με κριτήριο τη δουλικότητά τους και δεν θα είναι πρόσωπα εκπαιδευμένα για να κυβερνήσουν, με συνέπεια να γίνονται εύκολα πιόνια στο παιχνίδι μας, που θα τα χειρίζονται οι σοφοί και ταλαντούχοι σύμβουλοι που εκπαιδεύτηκαν από την παιδική τους ηλικία να χειρίζονται τις παγκόσμιες υποθέσεις. Καθώς γνωρίζουμε, οι ειδικοί μας έχουν αποκτήσει την απαραίτητη γνώση για να κυβερνήσουν».

Πάντως, όταν παρακολουθώ τις διεθνείς σχέσεις και εξελίξεις, έχω την ακαθόριστη αίσθηση ότι παρακολουθώ ένα κουκλοθέατρο. Όταν π.χ. έγιναν οι εκλογές στην χώρα μας που είχε «προβλέψει» ο υπουργός εξωτερικών των Η.Π.Α. Γουόρεν Κρίστοφερ μερικούς μήνες πριν, όλοι είχαμε θαυμάσει τις «προφητικές» του ικανότητες. Ίσως μερικά πιόνια να θέλησαν να γίνουν άλογα τότε. Πότε είπατε ότι ο Αντώνης Σαμαράς επισκέφτηκε τη «Λέσχη Μπίλντενμπεργκ»; Τι είναι αυτή η «Λέσχη»; Και τι με ενδιαφέρει εμένα;

Δε θα σας πω τι γράφουν τα «Πρωτόκολλα» για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης-προτιμώ όσοι θέλουν να ψάξουν μόνοι τους. Αυτό όμως που θα σχολιάσω είναι ότι οι Αμερικάνοι «τρώνε» από ειδήσεις μόνο ό,τι τους σερβίρει το παντοδύναμο CNN. Είναι στην ουσία απληροφόρητοι, καθώς δεν έχουν αντικειμενική-δηλαδή από πολλές πηγές-πληροφόρηση. Κοιμούνται τον ύπνο του αδίκου και η συντριπτική τους πλειοψηφία δεν θέλει ή φοβάται να **ξυπνήσει**. Το ίδιο συμβαίνει λίγο-πολύ και με την υπόλοιπη Ανθρωπότητα.

Πριν περάσουμε σε πιο πρόσφατα γεγονότα, ας εξετάσουμε πώς μας βλέπουν οι φανατικοί Ιουδαίοι-έννοια που ταυτίζεται σε μεγάλο βαθμό με τους Σιωνιστές. Τα παρακάτω αποσπάσματα είναι παρμένα από το ιδιαίτερα διαφωτιστικό βιβλίο v. 10, με τις επιμέρους πηγές σε παρένθεση.

(Baba Metzia 114, 2): «Εσείς οι Εβραίοι είσθε οι εκλεκτοί, ενώ τα άλλα έθνη του κόσμου δεν είναι σωστό να αποκαλούνται άνθρωποι, αλλά ζώα».

(Sefa tal. 4, Sepher Ha-Nechamma 221, Salqut Chat 1541): «Η εβραϊκή ψυχή είναι πιο πολύτιμη και πιο ευχάριστη στο Θεό από όλες τις

ψυχές των ανθρώπων της γης, που κατάγονται από το Διάβολο και είναι ίδιες με τις ψυχές των ζώων».

(Eben-ha-Eser, 6, 8): «Τι είναι πόρνη; Κάθε γυναίκα που δεν είναι Εβραία».

Αν εξακολουθείτε να μην πιστεύετε, απλώς ρωτήστε έναν Εβραίο τι σημαίνει «γκόι». Είναι η ειδική λέξη που έχουν για μας και σημαίνει όχι άνθρωπος, ζώο. Έτσι, πιστεύουν ότι έχουν το αναφαίρετο δικαίωμα να μας εκμεταλλεύονται. Άλλωστε, τόσες «ευλογίες» τους έχει δώσει η θρησκεία τους πάνω στο ζήτημα.

Ακόμη και ο ίδιος ο θεός τους τους προτρέπει να απομυζούν τους άλλους λαούς και να τους κλέβουν τα εδάφη(δύστυχη Παλαιστίνη)σε τόσα πολλά σημεία της Π.Δ., που είναι αδύνατον να αναφερθούν. Θα σας δώσω μόνο ένα, αλλά πολύ χαρακτηριστικό(Δευτερονόμιο, 23, 20-21): «Μην δανείσεις στον συμπατριώτη σου χρήματα με τόκο ή τρόφιμα με τόκο ή οτιδήποτε άλλο δανειστεί από εσένα. Από τον ξένο θα παίρνεις τόκο, αλλά από τον ομοεθνή σου δε θα πάρεις, για να σε ευλογεί ο Κύριος, ο Θεός σου, σε ό,τι επιχειρείς, στη χώρα που πηγαίνετε για να την πάρετε για ιδιοκτησία σας».

Μα, θα μου πείτε, στον ίδιο Θεό δεν πιστεύουν οι Χριστιανοί με τους Εβραίους; Ο Θεός της Παλαιάς Διαθήκης δεν είναι ίδιος με τον Χριστιανικό; Κατά την ταπεινή μου άποψη, **ήταν** ο ίδιος. Γιατί ο Χριστιανικός Θεός έστειλε τον Υιό Του, που ουσιαστικά έφτιαξε μια καινούργια θρησκεία, χωρίς μεγάλη σχέση με την ιουδαϊκή. Ο Θεός της Π.Δ. χωρίς την Καινή μοιάζει κάπως στους δώδεκα θεούς του Ολύμπου, καθώς ζητά θυσίες για να ευωδιαστεί από την τσίκνα των σφαγίων. Τι; Δεν το ήξερες; Μα καλά, δεν έχεις διαβάσει ποτέ την Π.Δ.; Ακόμη και σήμερα οι Ιουδαίοι σφάζουν ζώα σαν προσφορά στο θεό τους. Όπως και να έχει, αφού δεν αποδέχονται τον Χριστό, ο θεός τους είναι διαφορετικός από τον Χριστιανικό. Αυτή είναι τουλάχιστον η προσωπική μου απάντηση στο ζήτημα και δεν πιστεύω να απέχει πολύ από το Χριστιανικό Δόγμα. Όχι ότι με απασχολεί η γνώμη των επίγειων «εκπροσώπων» αυτού του δόγματος...

Ο Τομ Ρόμπινς στο «Άρωμα Του Ονείρου»(ν. 13)μας λέει ότι οι θεοί υπάρχουν όσο οι άνθρωποι πιστεύουν σ' αυτούς. Ας κρατήσουμε αυτήν τη συμβολική δήλωση και ας αναλογιστούμε πως τα εκατομμύρια των Εβραίων πιστεύουν σε ένα θεό που τους έχει δώσει το δικαίωμα να κάνουν ό,τι θέλουν στον πλανήτη. Κάτι σαν επίγειοι βασιλιάδες.

Φτάνουμε στο Σιωνισμό και τις παραφυάδες του, και πόσο αυτός επηρεάζει τις εξελίξεις σήμερα. Μέχρι τώρα είδαμε πως χαρακτηρίζεται από μια ανυπαρξία ηθικής και υποστηρίζεται από έναν «ιδιότυπο» θεό. Ο Σιωνισμός, όπως όλοι γνωρίζουν, βρίσκεται πίσω από αρκετές μυστικές και μη οργανώσεις, σαν τη Μασονία. Αρκεί κανείς να προσέξει τα σύμβολα, τα ονόματα και την ιεραρχία αυτής της σκοτεινής οργάνωσης,

για να σιγουρευτεί. Βέβαια, πολύ λίγα από τα μέλη της γνωρίζουν την αλήθεια, συνήθως στους υψηλότετους βαθμούς της ιεραρχίας. Οι υπόλοιποι είναι απλά πιόνια και δεν το ξέρουν.

Αρκετοί ισχυρίζονται πως ο Σιωνισμός κινεί τα νήματα και στη «Λέσχη Μπίλντενμπεργκ». Ακόμη κι αν αυτό δεν αληθεύει, αρκεί κανείς να κοιτάξει τη λίστα των μελών αυτής της «λέσχης» για να τρομάξει. Όποιοι κι αν την ελέγχουν, είναι αυτοί που κινούν τα νήματα στο παγκόσμιο κουκλοθέατρο.

Αρκετά από τα παρακάτω στοιχεία που χρησιμοποιώ μπορούν να βρεθούν στο βιβλίο ν. 14, ενώ κάποια άλλα στο ν.15.

Για να σας δώσω πιο «χειροπιαστές» αποδείξεις λοιπόν, θα ταξιδέψουμε στην 1^η Μαΐου του 1776, στη Βαυαρία. Τότε ιδρύθηκαν οι Ιλλουμινάτι(δηλαδή Πεφωτισμένοι), μια ακόμη μυστική οργάνωση. Για να εξερευνήσουμε τις σχέσεις των Ιλλουμινάτι-και σχεδόν όλων των μυστικών οργανώσεων-με τη μαγεία θα μας χρειαζόταν μια βιβλιοθήκη τουλάχιστον. Η σημερινή όμως Εργατική Πρωτομαγιά δεν είναι καθόλου τυχαία ημερομηνία, καθώς παλιότερα-και όχι μόνο-γιορτάζονταν τα ξημερώματά της η «Βαλπουργία Νύχτα» ή Βαλπούργκισναχτ, μια παγανιστική/μαγική νύχτα. Οι Πεφωτισμένοι λοιπόν(πότε είπατε ότι έγινε ο Διαφωτισμός;)είχαν στενότερες σχέσεις με τις τότε μασονικές στοές και το 1782 έγιναν εκατέρωθεν μνήσεις. Το σύμβολό τους είναι μια κομμένη πυραμίδα με το μάτι(του Παντεπόπτη)στην κορυφή. Πάντως, αν ψάξετε να βρείτε τι πραγματικά συμβολίζει αυτό στην Απόκρυφη Παράδοση, μάλλον θα γελάσετε.

Και περνάμε στο ζουμί της υπόθεσης: πάρτε ένα δολάριο και δείτε την κομμένη πυραμίδα. Είναι τρομακτικό, το ξέρω, αλλά είναι εκεί! Υπάρχει επίσης και η φράση «Novus Ordo Seclorum», την οποία θα εξηγήσουμε σε λίγο. Ο κωδικός αριθμός των Ιλλουμινάτι είναι το 13, όσοι και οι βαθμοί του «τάγματος», όσοι και οι όροφοι της κομμένης πυραμίδας, όσα και τα γράμματα της φράσης «Annuit Coeptis»(μπορείτε σχετικά εύκολα να βρείτε τι σημαίνει), όσα και τα φτερά του αετού σε κάθε πτέρυγα και την ουρά, που κρατά 13 βέλη και έναν κλάδο ελιάς με τόσα φύλλα, ενώ από πάνω έχει 13 πεντάλφες, το πιο γνωστό «μαγικό» σύμβολο. Βέβαια, πιο τρομακτικό είναι πως η πεντάλφα βρίσκεται και στις σημαίες τόσων πολλών κρατών, που αδυνατώ να τα απαριθμήσω. Γι' αυτό, σαδιστικά, θα αναφέρω μόνο τρία: Κίνα, Ρωσία, Αμερική. Η οποία-άκου να δεις σύμπτωση-γιορτάζει τα γενέθλιά της μαζί με τους Ιλλουμινάτι, καθώς και οι δυο ιδρύθηκαν το 1776.

Αν καταφέρετε να βρείτε ένα χαρτονόμισμα των 1.000 δολαρίων που εκδόθηκε το 1934, θα θαυμάσετε τη Μασονία σε όλο της το μεγαλείο.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι ακόμη και η δάδα του Αγάλματος της Ελευθερίας είναι συμβολικά «Το χέρι της δόξας», ένα γνωστό μασονικό σύμβολο.

Πάντως, μην είστε και τόσο σίγουροι για οποιοδήποτε σύμβολο, καθώς μπορεί να παίρνει πολλαπλές σημασίες, ανάλογα με το ποιος το χρησιμοποιεί. Πρόσφατα είδα σε Χριστιανικό μοναστήρι και το μάτι του Παντεπόπτη και την πεντάλφα.

Με τις λίγες γνώσεις που έχω πάνω στον Αποκρυφισμό, μπορώ να σας μεταφέρω, μια και το έφερε η συζήτηση, πως το τελετουργικό του λεγόμενου «Αριστερού» Μονοπατιού είναι τελείως ανάλογο με αυτό του «Δεξιού». Οι τελετές, οι επικλήσεις, οι πράξεις και η συνολική εικόνα που δίνουν οι Χριστιανοί, για παράδειγμα, μπορούν να ειπωθούν από ένα πολύ διαφορετικό μάτι σε κάποιον με στοιχειώδεις γνώσεις της «άλλης» πλευράς.

Αν θέλετε τις προσωπικές μου απόψεις πάνω στο ζήτημα, αποδίδω κάποιο σεβασμό και στα δυο «Μονοπάτια», γιατί μου έχουν προσφέρει Γνώση, το υπέρτατο αγαθό για μένα. Ξέρετε όμως κάτι: η Γνώση που επιτρέπουν στον Άνθρωπο να αποκτήσει κάποιες από τις οργανώσεις που «εκφράζουν» τα δυο «Μονοπάτια είναι ένα πάρα πολύ μικρό μέρος αυτής που πραγματικά κατέχουν.

Για να αποκτήσεις μεγαλύτερο μέρος της αποκρυμμένης Γνώσης τους πρέπει να γίνεις μέλος τους, να αποκτήσεις νέο όνομα μέσα στην «Αδελφότητα»(όπως π.χ. όταν κάποιος γίνεται μοναχός ή μέλος μιας μασονικής στοάς)και να δεσμευτείς με όρκους σιωπής. Μετά από αρκετά χρόνια, και αφού σιγουρευτούν ότι είσαι «έμπιστος» και «δικός τους» άνθρωπος, και αφού το εγκρίνουν οι «ανώτεροί» σου, μπορεί και να αποκτήσεις πρόσβαση. Σχεδόν ποτέ δεν θα σου δώσουν το 100%, και αν το κάνουν δεν θα έχει πια καμιά σημασία για τους υπόλοιπους ανθρώπους. Ολόκληρη ιστορία δηλαδή... Άσε καλύτερα, δε μου αρέσει να με υποβιβάζουν.

Η κοινή τους δικαιολογία είναι ότι η Ανθρωπότητα είναι «ανώριμη» και «ανέτοιμη» να δεχτεί τις γνώσεις που αποκρύπτουν. Ακόμη κι αν αυτό ήταν αλήθεια μέχρι σήμερα, η δικαιολογία αυτή δεν ισχύει πια. Αν όχι σήμερα, πότε; Η εποχή του Υδροχόου σημαίνει Πνευματικό Φως και Αφύπνιση της Ανθρωπότητας, τουλάχιστον για μένα.

Πάντως, για να είμαστε αντικειμενικοί, τις τελευταίες δεκαετίες οι «εκπρόσωποι» του «Αριστερού», αλλά και του «Δεξιού» Μονοπατιού, έχουν αρχίσει να δίνουν αρκετές πληροφορίες στο κοινό, που για χιλιετίες ήταν «απόρρητες». Μην είστε αφελείς, **ο μόνος λόγος που το κάνουν είναι για να εξυπηρετήσουν τους σκοπούς τους.**

Πάντως, όταν έχω υπόνοια πως οι πηγές μου έχουν κάποια σχέση με τη Μασονία, το αναφέρω. Σχεδόν όλα τα στοιχεία που χρησιμοποιώ τα έχω ελέγξει και διασταυρώσει, όσο μπορώ. Επίσης, τα θέματα που με απασχολούν είναι από εκείνα, που η Εκκλησία π.χ. σφυρίζει αδιάφορα όταν τα ακούει.

Ουπς, ξεφύγαμε πάλι. Δεν πειράζει, πιστεύω πως σας δίνω χρήσιμες πληροφορίες. Την κομμένη πυραμίδα την έβαλε πάνω στο δολάριο ο γνωστός Πεφωτισμένος Τόμας Τζέφερσον, τρίτος πρόεδρος των Η.Π.Α. Το βασικό τους σύνθημα ήταν «Ewige Blumenkraft», δηλαδή η «Αιώνια Δύναμη Των Λουλουδιών». Κάτι σαν το «Flower Power» των χίπις, των οποίων τα δυο γνωστά σύμβολα τους της ειρήνης-η χειρονομία με τα δυο δάκτυλα και ο κύκλος με τις τρεις γραμμές-δεν είναι και τόσο καινούργια, όσο νομίζετε. Ένα άλλο σύνθημά των Ιλλουμινάτι είναι και το περιβόητο «Novus Ordo Seclorum» ή «New World Order» ή «Νέα Εγκόσμια Τάξη».

Εγώ πάντως, αν δε με απατά η μνήμη μου, το είχα ακούσει για πρώτη φορά σε μια ομιλία του Τζορτζ Μπους του Πρεσβύτερου, από όπου και το σχετικό απόσπασμα: «We are coming to a New World Order. The 21st century is arriving like an illumination of a thousand lights». Δηλαδή: «Ερχόμαστε προς μια Νέα Εγκόσμια Τάξη. Ο 21^{ος} αιώνας φτάνει σαν μια φώτιση από χίλια φώτα». Τώρα, αν σας πω ότι το «φώτιση από χίλια φώτα» είναι άλλο ένα γνωστό σύνθημα των Ιλλουμινάτι, ελπίζω να με πιστέψετε. Αλλά τότε οι συμπτώσεις γίνονται υπερβολικά πολλές για να είναι απλές συμπτώσεις. Ιδιαίτερα αν θυμηθείτε σε ποια περίοδο έκανε τη συγκεκριμένη ομιλία ο πατέρας του σημερινού «πλανητάρχη». Εδώ ένα διάλειμμα για να γελάσω και ελπίζω να με ακολουθήσετε.

Πάντως εγώ είχα παρατηρήσει και στη δραχμή μερικά «ασυνήθιστα» σύμβολα. Στο δεκαχίλιαρο ένα CNN(συμπτώσεις, συμπτώσεις)και στο πεντακοσάριο μια χειραψία(μάλλον μασονική), με το αγαπημένο μου σύμβολο γύρω της. Τώρα, επειδή ξέρω ότι, όταν διαβάζετε αυτές τις γραμμές, δραχμή δε θα υπάρχει ούτε για δείγμα, ψάξτε στο ευρώ, αν θέλετε. Φυσικά, θα πρέπει να ξέρετε τι περίπου ψάχνετε. Και να ξέρετε πως η ενασχόληση με τέτοια θέματα(μυστικές/μαγικές οργανώσεις)δεν είναι και ό,τι πιο ακίνδυνο...

Το φιδογουριστό μονοπάτι που ακολουθούμε μας βγάζει στις μέρες μας. Θα σας μεταφέρω ένα σχετικό με την υπόθεσή μας άρθρο που δημοσιεύτηκε στο «Ποντίκι» της 4^{ης} Οκτωβρίου 2001 με τίτλο: «Η.Π.Α.: Το...Μεσανατολικό έμπλεξε ξαφνικά στην τραγωδία!!! ΓΙΑΤΙ;» και υπότιτλο: «Μια σειρά άγνωστα γεγονότα-ένα θρίλερ...άλλο πράγμα»

Ακολουθεί το άρθρο αυτούσιο:

«...Και ξαφνικά, το άλτο για τόσα χρόνια Μεσανατολικό βρέθηκε...μπλεγμένο με την τωρινή κρίση-και με το Ισραήλ στο επίκεντρο!!! Τι ακριβώς συνέβη; Γιατί οι αμερικάνοι άρχισαν να τρίβουν τα μάτια τους; ΝΑ ΔΟΥΜΕ τα πράγματα με τη σειρά που εξελίχθηκαν:

1.9. Ο αρχηγός της C.I.A. Τένετ(που είχε συλλάβει από το καλοκαίρι στον φοβερό του εγκέφαλο σχέδιο επίλυσης του Μεσανατολικού)κάνει πρωί πρωί(κατά την καθημερινή τετ-α-τετ συνάντησή του με τον Μπους)

μια ενημέρωση που μοιάζει να εντυπωσιάζει τον πρόεδρο. Του λέει να φέρει το θέμα στο Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας.

6.9. Το θέμα συζητιέται στο Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας και την επόμενη περνάει.

8.9. Νέα σύσκεψη με διευρυμένη σύνθεση: μετέχουν ο Τσέινι, οι υπουργοί Άμυνας και Εξωτερικών και άλλοι “αρμόδιοι παράγοντες”, όπως θα έλεγε μια ανακοίνωση, αν είχε βγει! **Υπάρχει συμφωνία, ο Μπους λέει οκεί και δημιουργείται ένα διάχυτο κλίμα ευφορίας ότι ρυθμίζεται επιτέλους το θέμα αυτό που τόσα χρόνια, τόσο πολύ βασάνισε τόσους πολλούς, με τόσο κόστος!**

9.9. Ενημερώνονται οι δυο πλευρές ότι θα υπάρξει σχετική ανακοίνωση στις 23 του μήνα. Το σχέδιο θα προβλέπει: **1.** Αναγνώριση του κράτους των παλαιστινίων από τους αμερικάνους. **2.** Αναγνώριση (χωρίς όρους) του κράτους του Ισραήλ από τους παλαιστινίους. **3.** Διευθέτηση του καθεστώτος της Ιερουσαλήμ...

ΠΡΩΤΕΣ αντιδράσεις: Ο Αραφάτ ζητεί να δει τον Μπους κι ο αμερικάνος πρόεδρος συμφωνεί. Ο Σαρόν γίνεται έξαλλος και ματαιώνει την επίσκεψη στις Η.Π.Α.

11.9. Ένα πολύνεκρο τρομοκρατικό χτύπημα στην καρδιά της Αμερικής τα αλλάζει όλα-φέρνει όλον τον κόσμο άνω κάτω...Κανένας δεν θυμάται αυτήν την εκκρεμότητα. Κανένας δεν μιλάει για το Μεσανατολικό. Για την ακρίβεια οι αμερικάνοι βλέπουν(και λένε)ότι για να πάνε σε πόλεμο(και μάλιστα διαρκείας)“με τους τρομοκράτες”(με κράτη-τρομοκράτες!...)πρέπει να βρουν μια λύση στο Μεσανατολικό, έστω και προσωρινή, δεν μιλάνε όμως(Μπους και C.I.A.)για τα συγκεκριμένα γεγονότα: την απόφαση που είχε παρθεί κ.λ.π., κ.λ.π.

ΤΡΙΤΗ 2. Προχθές, ξαφνικά μια...ομοβροντία συγκλονίζει την Αμερική. “Ουάσινγκτον Ποστ”. “Νιου Γιορκ Τάιμς”. CNN. NBC. ΤΕΣΣΕΡΑ μεγάλα και κατά τεκμήριο έγκυρα Μ.Μ.Ε. βγάζουν μια είδηση συγκλονιστική-αυτά όλα που διαβάσατε παραπάνω: **Το σενάριο επίλυσης του Μεσανατολικού που(τουλάχιστον προσωρινά)τινάχτηκε στον αέρα μαζί με τους δίδυμους πύργους κ.λ.π.!** Ο Μπους επιβεβαιώνει την είδηση-“ήταν όραμα του αμερικανικού λαού” μια τέτοια λύση, λέει. Ο Πάουελ κάνει το ίδιο...Ο Ραμσφελντ φεύγει για τη Μ.Ανατολή. **Κι ο Πάουελ λέει ότι το σχέδιο προχωράει και θα ανακοινωθεί π ρ ι ν από την εκδήλωση της επίθεσης “κατά της τρομοκρατίας”!!!**

ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ όπως είναι επόμενο(πολλά και φοβερά)έρχονται να προστεθούν στα ήδη υπάρχοντα που σας λέμε από την πρώτη εβδομάδα. Τι ήξεραν οι Μυστικές Υπηρεσίες; Ποιές ήταν οι πληροφορίες που είχαν συγκεντρωθεί απ’ έξω-από Μοσαντ κ.λ.π.-και αγνοήθηκαν; Γιατί ο Μπους άρχισε να...κρύβεται μετά το φοβερό χτύπημα; Γιατί αυτήν την ιστορία του Μεσανατολικού δεν την έδωσαν επίσημα αλλά

βγήκε στα Μ.Μ.Ε. μ' ένα μπαράζ όμως; ΜΕΝΟΝΤΑΣ άφωνοι οι αμερικάνοι από το φρικτό τρομοκρατικό χτύπημα, δεν μπορούσαν να σκεφτούν τα φοβερά ερωτηματικά που είχαν αρχίσει αμέσως να γεννιούνται. Σιγά σιγά όμως άρχισαν να τα σκέφτονται. Σιγά σιγά βλέπουν(με την ίδια φρίκη)ότι ακόμη αγνοούμε πολλά για το φοβερό μακελειό της 11^{ης} Σεπτεμβρίου...

ΣΙΓΑ ΣΙΓΑ ΘΑ ΜΑΘΕΥΤΟΥΝ όλα...»

Επιτρέψτε μου να διαφωνήσω με την τελευταία πρόταση, καθώς η σιωπή και η άγνοια βολεύουν πολλούς. Όποιοι κι αν ελέγχουν τον κόσμο-Σιωνιστές τους ονομάζω εγώ και πολλοί άλλοι, αν και σταδιακά αυτοί που κρύβονται δίπλα στο Σιωνισμό αρχίζουν να Αποκαλύπτονται. Εσείς, αν δε με πιστεύετε, ονομάστε τους συμβολικά «βαμπίρ»-φοβούνται τι θα γίνει αν αρχίσουμε όλοι να **ξυπνάμε**. Και δεν αναφέρομαι μόνο στη συνειδητοποίηση ότι οι ηγέτες μας είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία μαριονέτες. Ακόμη και μόνο την Έκτη Αίσθηση να αναπτύξετε, βλέποντας την αύρα ενός ανθρώπου ξέρετε πότε λείει αλήθεια και πότε ψέματα. Ακούγεται ενδιαφέρον, έτσι δεν είναι;

Γυρνώντας στο χτύπημα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου, ας δούμε μερικές ακόμη πληροφορίες που δεν είναι γνωστές στο ευρύ κοινό και παρουσιάζουν εξαιρετικό ενδιαφέρον. Το παρακάτω άρθρο είναι της Ελευθεροτυπίας της 2^{ης} Δεκεμβρίου του 2001. Ο έγκριτος δημοσιογράφος Νικόλας Βαφειάδης επικαλείται έγγραφα επίσημης ευρωπαϊκής πηγής που βρίσκονται στη διάθεση της εφημερίδας. Τι υπάρχει σ' αυτά τα έγγραφα;

«Γίνεται γνωστό ότι τουλάχιστον από την άνοιξη του 2001 Αμερικάνοι πράκτορες βρίσκονταν στο Πακιστάν με εντολή να διαπραγματευτούν με τους Ταλιμπάν την παράδοση του Μπιν Λάντεν. Επίσης να φέρουν(με εκβιασμούς ή οικονομικές προσφορές)το καθεστώς Μουσάραφ πιο κοντά στις Η.Π.Α. Οι διαπραγματεύσεις απέτυχαν, ενώ ο ίδιος ο αρχηγός της C.I.A. Τζορτζ Τένετ βρέθηκε μυστικά στο Ισλαμαμπάντ τον Ιούνιο.

Ίσως τώρα γίνεται κατανοητό γιατί οι Η.Π.Α. μίλησαν αμέσως για το όνομα του Μπιν Λάντεν, λίγες μόνο ώρες μετά το χτύπημα στη Νέα Υόρκη... Στη μυστική του αποστολή ο Τένετ δέσμευσε το Πακιστάν για συνεργασία με τις Η.Π.Α. στη διάρκεια των(επικείμενων, τότε)επιχειρήσεων.

Στα έγγραφα αναφέρεται ακόμη ότι η αμερικανική διπλωματία επεδίωκε επαφές ακόμη και με το καθεστώς των Ταλιμπάν για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν. Μάλιστα **ειδικό κομάντος φαίνεται να είχαν εισχωρήσει στο Αφγανιστάν από τον Αύγουστο για τον εντοπισμό στόχων».**

(Οι υπογραμμίσεις δικές μου).

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να σας μεταφέρω και δυο στοιχεία από το βιβλίο ν. 16, μια εμπειριστατωμένη έρευνα για τα γεγονότα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου. Πρώτον, **στις φωτογραφίες που δόθηκαν στη δημοσιότητα αρχικά κανένα αεροσκάφος δε φαίνεται να συνετρίβη στο Πεντάγωνο!** Μόνο πρόσφατα κυκλοφόρησαν φωτογραφίες που απεικονίζουν κάτι τέτοιο. Δεύτερον, υπάρχει το εξής «παράξενο» στις συντριβές των δυο αεροπλάνων στους Δίδυμους πύργους: μια απόκλιση τριών δεκάτων του δευτερολέπτου στο χειρισμό των αεροπλάνων και θα αστοχούσαν τελείως στους στόχους τους(με την ταχύτητα που είχαν αναπτύξει και τον άνεμο που υπήρχε). Είναι από πολύ δύσκολο έως σχεδόν αδύνατο για έναν πεπειραμένο πιλότο να καταφέρει αυτούς τους ελιγμούς, πόσο μάλλον για έναν εκπαιδευόμενο, όπως υποτίθεται ήταν οι τρομοκράτες. Το πιο λογικό συμπέρασμα που μπορεί να εξαχθεί είναι **πως τα αεροπλάνα κατευθύνθηκαν με ραδιοφάρους που υπήρχαν μέσα στους Πύργους.** Δηλαδή, η «δουλειά» ήταν στημένη «από μέσα»!

Εδώ αξίζει τον κόπο να σας μεταφέρω ένα κείμενο που έπεσε στα χέρια μου μόλις πρόσφατα μέσω Διαδικτύου πάνω στην επέτειο των 5 χρόνων από το συμβάν. Ακολουθεί το κείμενο αυτούσιο:

«11/09/2001

Την νεκρική σιωπή του πρωινού της 11/09/2001 ακολούθησαν οι κραυγές και οι πόλεμοι του κυβερνήτη Τζόρτζ Μπους.

Πέντε χρόνια μετά, κάποιες απλές φωνές συνεχίζουν να θεωρούν πως υπάρχουν «θεωρίες συνωμοσίας» για το γεγονός εκείνο, που πλησιάζουν την αλήθεια. Ίσως μάλιστα, να είναι και η αλήθεια...

Αντιγράφω από το «Ε» της Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας λόγια από την συνέντευξη του Αμερικάνου καθηγητή Τζέιμς Φέτζερ στον Γιάννη Μπογιόπουλο.

Ο Φέτζερ είναι ακαδημαϊκός και ερευνητής και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί κάποιος να μην πάρει σοβαρά τα όσα λέει. Άλλωστε, μια απλή ανάγνωση θα σας πείσει ότι ομιλούμε για «κοινή λογική»:

«Τα φυσικά ευρήματα είναι τα θεμέλια της δικής μας ανάλυσης (σ.σ. για τα γεγονότα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001). Η κυβερνητική άποψη καταρρίπτει τους νόμους της Φυσικής και της Μηχανικής και δεν είναι δυνατόν να είναι αληθινή.

Για παράδειγμα, κάθε κτίριο είχε 47 ατσάλινες κολόνες στον πυρήνα, διασυνδεδεμένες σε μια πολύπλοκη δομή. Μπορούσαν να στηρίξουν βάρος δεκαπλάσιο από όσο είχαν.

Το πιο σημαντικό είναι ότι η κυβέρνηση υποστηρίζει πως ήταν η σύγκρουση με τα αεροπλάνα και η φωτιά από τα καύσιμα τους που οδήγησε στην κατακόρυφη κατάρρευση. Όμως τα κτίρια ήταν κατασκευασμένα έτσι ώστε να αντέξουν σύγκρουση με αεροπλάνο.

Ο Φράνκ Ντεμαρτίνι, που ήταν συντονιστής στην κατασκευή των δίδυμων πύργων, λέει πως η σύγκρουση αεροπλάνου με τα κτίρια, ακόμα και εάν ήταν πολλαπλή, θα ήταν ανάλογη με το να καρφώνεις μολύβια σε κουνουπιέρα.

Δεύτερο: Η μεγαλύτερη θερμοκρασία που μπορούν να φτάσουν φλεγόμενα τα καύσιμα των αεροπλάνων, στις ιδανικότερες συνθήκες και με άφθονο διαθέσιμο οξυγόνο, είναι 1.800 βαθμοί Φαρενάιτ.

Αυτές οι φωτιές έκαιγαν πολύ χαμηλότερα.. σε εργαστηριακά πειράματα υπολογίστηκε ότι έκαιγαν περίπου σε 500 βαθμούς. Το ατσάλι στο σκελετό του κτιρίου λιώνει στους 2.800 βαθμούς, δηλαδή σε 1.000 βαθμούς παραπάνω από την υψηλότερη θερμοκρασία που θα μπορούσε να προκληθεί από τα καύσιμα.

Ακόμη, πάντα σύμφωνα με τα πειράματα, το ατσάλι, θα μπορούσε να αντέξει σε θερμοκρασία 2.000 βαθμών για έξι συνεχείς ώρες, χωρίς να δείξει εμφανή κόπωση. Το ένα κτίριο, ο νότιος πύργος που έπεσε πρώτος –ενώ ήταν ο δεύτερος που χτυπήθηκε– κατέρρευσε ή καλύτερα εξαφανίστηκε έπειτα από μια ώρα.

Ο βόρειος πύργος έπειτα από μιάμιση ώρα. Έτσι, οι φωτιές έκαιγαν σε πολύ χαμηλότερη θερμοκρασία για πολύ μικρότερο διάστημα για να αποδυναμώσουν το ατσάλι. Δεν θα μπορούσε να λιώσει, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση, γιατί το ατσάλι δεν θα μπορούσε υπό αυτές τις συνθήκες.

Ακόμη, συζητήσεις με πολιτικούς μηχανικούς, με έχουν πείσει πως η σχεδίαση του κτιρίου ήταν τέτοια που δεν θα έκανε κατακόρυφη κατάρρευση. Υπάρχει ένα και μοναδικό πιθανό σενάριο για να γίνει μια κατακόρυφη κατάρρευση. Έπρεπε όλες οι κολόνες υποστήριξης να κοπούν την ίδια στιγμή. Αυτό είναι εντελώς γελοίο! Δεν υπάρχει τρόπος να γίνει αυτό μέσω θερμότητας. Μπορεί να γίνει μόνο μηχανικά ή με την χρήση εκρηκτικών.»

Ο καθηγητής Φρέιζερ στέκεται σε ένα ακόμα συγκλονιστικό στοιχείο, το χρόνο της κατάρρευσης των πύργων : «Η επίσημη επιτροπή που ερεύνησε το θέμα αναφέρει στην σελίδα 305 του πορίσματος ότι ο νότιος πύργος έπεσε σε δέκα δευτερόλεπτα. Το εκπληκτικό είναι ότι εάν αφήσω ένα αντικείμενο απ' αυτό το ύψος θα φτάσει στο έδαφος σε 12 δευτερόλεπτα! Αυτό σημαίνει ότι τα κτίρια έπεσαν με μεγαλύτερη ταχύτητα από αυτήν της ελεύθερης πτώσης! Δεν υπήρχε η παραμικρή αντίσταση από τους κάτω ορόφους. Είναι φαινόμενο που είναι αδύνατο να εξηγηθεί με τη Φυσική, χωρίς την μαζική χρήση εκρηκτικών.....

Άλλα συγκλονιστικά από την συνέντευξη του ακαδημαϊκού καθηγητή που ηγείται του σχήματος «Ακαδημαϊκοί για την αλήθεια της 11^{ης} Σεπτεμβρίου» και αριθμεί περίπου 300 μέλη, τα περισσότερα από τα οποία έχουν την δυνατότητα επιστημονικών ερευνών:

«Αν η έρευνα μας είναι σωστή, η αμερικάνικη κυβέρνηση έχει χρησιμοποιήσει βία και απειλή βίας για να εγκαταστήσει το φόβο στον αμερικάνικο λαό.

Οι Ντικ Τσέινι, Ντόναλντ Ράμσφελντ και Πολ Γούλφοβιτς θέλουν να δημιουργήσουν μια αμερικανική αυτοκρατορία. Μας το είπαν! Μας είπαν τι θέλουν να γίνει. Σχεδίασαν ένα λεπτομερές σχέδιο. Λέγεται «πρόγραμμα για το νέο αμερικάνικο αιώνα».

Η ιδέα ήταν να φτιάξουν μια σειρά από ισχυρές βάσεις σε όλο τον κόσμο και να επεμβαίνουν επιθετικά στη Μέση Ανατολή – όχι μόνο για να ελέγχουν τα φυσικά αποθέματα εκεί, αλλά και για να αποκτήσουν πολιτική επιρροή σε αυτήν την κρίσιμη γεωπολιτικά περιοχή.

Αλλά πιθανότατα ο αμερικανικός λαός δε θα ήταν διατεθειμένος να υποστεί οικονομικές θυσίες και τις απώλειες των ιδίων του των παιδιών για να υποστηρίξει αυτό το σχέδιο, εκτός εάν υπήρχε κάποιο φοβερά τραυματικό γεγονός, παρόμοιο με το Περλ Χάρμπορ....

Υπήρξε ένα θέμα ασφαλείας στους δίδυμους πύργους, δυο εβδομάδες πριν την 11/9· τα κτίρια έκλεισαν, οι υπάλληλοι πήγαν σπίτι τους, οι κάμερες ασφαλείας έσβησαν και οι μηχανικοί μπήκαν μέσα. Ήταν η ώρα που τοποθετήθηκαν τα εκρηκτικά.

Ο Στίβενς Τζόουνς, καθηγητής Φυσικής στο πανεπιστήμιο BYU, υπολόγισε ότι χρειαζόνταν περίπου δέκα επισκέψεις από δέκα άτομα για να φυτευτεί η απαραίτητη ποσότητα των εκρηκτικών.

Η υπεύθυνη εταιρία για την ασφάλεια του World Trade Center ήταν η Securecom. Ένας από τους διευθυντές ήταν ο Μάρβιν Μπους, αδελφός του προέδρου Μπους και ένας άλλος ξάδελφός του. Όπως λένε και στα δικαστήρια, υπήρχε το κίνητρο, τα μέσα και η ευκαιρία.

Υπήρχε και το World Trade Center 7 που έπεσε στις 5:20 το απόγευμα. Αυτό ήταν ένα κτίριο 47 ορόφων, που δεν χτυπήθηκε από αεροπλάνο και δεν είχε φωτιές από καύσιμα.

Ο Λάρι Σίλβερσταϊν, που το νοίκιαζε, το είχε ασφαλίσει κατά τρομοκρατικής επίθεσης έξι εβδομάδες πριν για 3,5 δισεκατομμύρια δολάρια. Ήταν μια κλασική ελεγχόμενη κατεδάφιση με την χρήση των εκρηκτικών.

Παραφράζοντας το έργο του Αντώνη Σαμαράκη «Ζητείται ελπίς» μάλλον πρέπει να φωνάξουμε «Ζητείται αλήθεια»...»

Σίγουρα πολύ ενδιαφέρον κείμενο. Η συσκότιση όμως των αμερικάνικων M.M.E. έχει πνίξει τέτοιες αξιόπιστες πληροφορίες από τον αμερικάνικο λαό...

Αξίζει τον κόπο επίσης να βρείτε το ντοκιμαντέρ Loose Change, έχει μερικές πάρα πολύ ενδιαφέρουσες πληροφορίες.

Θυμάστε το δήμαρχο Τζουλιάνι να δηλώνει ότι παρήγγειλε 30.000 σακούλες πτωμάτων; Τελικά οι νεκροί ήταν ούτε καν το 1/10 αυτού του αριθμού, συμπεριλαμβανόμενων και των επιβατών των αεροπλάνων, των αστυνομικών και των πυροσβεστών που χάθηκαν. Πότε πρόλαβαν και βγήκαν έξω όλοι όσοι εργάζονταν στα κτίρια(που, αν δεν απατώμαι, ήταν πολλοί περισσότεροι από 30.000);

Κι αυτή η ιστορία με τον Άνθρακα, απότομα ξεκίνησε, απότομα σταμάτησε. Λες και ήταν φτιαγμένη για να αποπροσανατολίσει το κοινό από άλλα, πιο σημαντικά θέματα.

Στο τέλος, όλα καταλήγουν στο πώς μας παρουσιάζουν την πραγματικότητα.

Πολύ λίγοι γνωρίζουν ότι η 11^η Σεπτεμβρίου είναι μια σημαντικότερη γιορτή του Ιουδαϊσμού. Πόσοι Εβραίοι δούλευαν στους Δίδυμους Πύργους και πόσοι από αυτούς πήγαν τη μοιραία μέρα στη δουλειά τους;

Αν οι τρομοκράτες ήταν απλώς Άραβες, γιατί δεν επέλεξαν μια οποιαδήποτε άλλη μέρα για να σκοτώσουν όσους πιο πολλούς Εβραίους μπορούσαν;

Προσπαθώ να είμαι όσο το δυνατόν αντικειμενικός, γιατί ξέρω πόσο σημαντικά είναι αυτά τα ερωτήματα. Δεν έψαξα να βρω απαντήσεις, γιατί είναι σχεδόν αδύνατο να βρεθούν ακλόνητα στοιχεία. Πιστέψτε με, δεν είμαι εγώ αυτός που αποκρύπτει.

Όμως ο καθένας μας έχει την κριτική του ικανότητα και ήδη σας έδωσα όποια στοιχεία μπόρεσα να θυμηθώ, να διαβάσω και να βρω. Τα υπόλοιπα τα αφήνω σε εσάς.

Ο λαβύρινθος μας φτάνει στη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ πάνω στα εδάφη της πάντα αγωνιζόμενης Παλαιστίνης. Κανένας δε βοήθησε αυτό το τεχνητό κράτος στην αρχή όσο η Βρετανία. Η οποία, για όσους δεν το γνωρίζουν, είναι η Φωλιά της Μασονίας.

Δεν χρειάζεται, πιστεύω, να αποδείξω ότι η Αμερική «προσκυνά»(για να το πούμε ευγενικά)το Ισραήλ από τότε που αυτό δημιουργήθηκε. Δεν νομίζω να υπάρχει κανένας λογικός άνθρωπος που να το αρνείται. Πάντως, αν ήμουν Αμερικανός πολίτης, θα ήθελα να ξέρω πόσοι Εβραίοι κατοικούν στις Η.Π.Α. Για όλες τις άλλες μειονότητες υπάρχουν στοιχεία, γιατί όχι και γι' αυτούς; Μάλλον το κλειδί βρίσκεται και πάλι στην Παλαιά Διαθήκη και την απαγόρευση του θεού τους να απογράφεται ο «εκλεκτός λαός» του.

Είναι όμως το Ισραήλ το ίδιο αλληλέγγυο προς τις Η.Π.Α.;

Ας εξετάσουμε ένα «θερμό» επεισόδιο μεταξύ των δυο χωρών. Για το γεγονός ότι είναι σχεδόν άγνωστο στο ευρύ κοινό μην κατηγορείτε εμένα: δεν ελέγχο εγώ τα Μ.Μ.Ε.

Τον Ιούνιο του 1967 ο ισραηλινός στρατός παρακολουθούσε το κατασκοπευτικό πλοίο «Liberty» της Ν.Σ.Α.(Υπηρεσία Εθνικής

Ασφάλειας των Η.Π.Α., για την οποία θα μιλήσουμε πιο κάτω). Το «Liberty» συνέλεγε πληροφορίες για τις στρατιωτικές θηριωδίες που διέπραττε ο ισραηλινός στρατός σε απόσταση είκοσι χιλιομέτρων, στην Αιγυπτιακή πόλη Ελ Αρίς, όπου ισραηλινοί στρατιώτες τουφέκιζαν εκατοντάδες πολίτες και αιχμαλώτους. Για να εμποδιστεί αυτή ακριβώς η συλλογή πληροφοριών, το Ισραήλ εξαπέλυσε επίθεση στο συμμαχικό(;) «Liberty» από αέρα και θάλασσα, δολοφονώντας 34 άνδρες του και τραυματίζοντας 171. Ανατριχιαστική λεπτομέρεια: οι σωσίβιες λέμβοι βυθίζονταν μόλις άγγιζαν την θάλασσα.

Βέβαια, το Ισραήλ ισχυρίστηκε αργότερα ότι επρόκειτο για λάθος, παρά τις έξι ολοκληρωμένες ώρες παρακολούθησης. Ενώ η Ν.Σ.Α. διέθετε αποδείξεις για το αντίθετο, η αμερικάνικη κυβέρνηση «έπνιξε» το θέμα. Ο ίδιος ο αμερικάνος πρόεδρος Λίντον Τζόνσον δήλωσε ότι «ελάχιστα τον ενδιέφερε αν το πλοίο βούλιαξε, εκείνος δε θα προκαλούσε προβλήματα στους συμμάχους του».

Ας δούμε και το ποια είναι η Ν.Σ.Α. Είναι η πιο «κρυφή» από τις υπηρεσίες ασφαλείας των Η.Π.Α., γι' αυτό και δεν τη βλέπουμε σχεδόν ποτέ στις ταινίες τους. Έχει 60.000 άτομα προσωπικό, περισσότερους από ό,τι το F.B.I. και η C.I.A. μαζί! Κύρια ασχολία της είναι η ηλεκτρονική-κι όχι μόνο-παρακολούθηση του πλανήτη. Από πού είπατε ξεκίνησε το Διαδίκτυο; Από το Πεντάγωνο(ή Τετράγωνο, σύμφωνα με μερικούς); Και τι μ' αυτό; Μπορεί να είναι το πιο ανασφαλές μέσο επικοινωνίας, είναι βολικό όμως, ε;

Ποιόν απασχολεί το Ε.Σ.Ε.Λ.Ο.Ν., που είναι δημιούργημα της Ν.Σ.Α.; Εγώ πάντως **προσέχω υπερβολικά όταν επικοινωνώ** και το ίδιο σας προτείνω.

Ακόμη χειρότερο από το Ε.Σ.Ε.Λ.Ο.Ν. είναι το καινούργιο, υπερσύγχρονο σύστημα παρακολούθησης με την ονομασία T.I.A.(Total Information Awareness), δηλαδή Ολοκληρωτική Επίγνωση Πληροφοριών. Το σύστημα αποσκοπεί στην καθημερινή καταγραφή όχι μόνο των δισεκατομμυρίων τηλεφωνικών συνδιαλέξεων που γίνονται στον πλανήτη, αλλά και στην καταγραφή όλων των τραπεζικών συναλλαγών, όλων των ταξιδιών που οι ταξιδιώτες καταγράφονται σε υπολογιστές, όλων των στοιχείων ταυτότητας, ιατρικών ή εργασιακών δεδομένων που φορτώνονται σε δίκτυα υπολογιστών, ακόμη και όλων των αγορών που περνούν μέσα από ταμειακές μηχανές που βρίσκονται σε δικτύωση!

Η τεχνολογία που χρησιμοποιείται περιλαμβάνει, ανάμεσα στα άλλα, μηχανήματα αυτόματης μετάφρασης σε δεκάδες γλώσσες και μηχανήματα που προβαίνουν σε βιολογική και χημική ανάλυση ουσιών σε διάστημα δευτερολέπτων.

Σε όλα αυτά τα στοιχεία οι μυστικές υπηρεσίες των Η.Π.Α. θα έχουν άμεση πρόσβαση. Κατάφωρη παραβίαση των ανθρωπίνων

δικαιωμάτων είπατε; Ο Μεγάλος Αδελφός του Όργουελ γίνεται πραγματικότητα; Ας δούμε τη δήλωση ενός αξιωματούχου των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών: «Αν δεν παραβιάσεις τα ανθρώπινα δικαιώματα κάποιου για κάποιο χρονικό διάστημα, τότε πιθανόν δεν κάνεις καλά τη δουλειά σου».

Μπορείς να καταλάβεις πολλά για ένα έθνος από τους ηγέτες του. Πολλοί δεν ξέρουν μερικά στοιχεία για τον πρώην πρωθυπουργό του Ισραήλ, τον δολοφόνο Αριέλ Σαρόν, πρώην στρατιωτικό και υπουργό Άμυνας. Υπάρχει ένα παλαιστινιακό χωριό στη δυτική όχθη του Ιορδάνη, το Κίμπια. Το 1967 ο Σαρόν, τότε συνταγματάρχης του ισραηλινού στρατού, διοικούσε τη μονάδα 101 που κατέσφαξε σ' αυτό το χωριό 69 αμάχους. Αργότερα, τον Σεπτέμβριο του 1982, τότε υπουργός Άμυνας, έπαιξε ενεργότατο ρόλο στη σφαγή αθώων Παλαιστινίων στη γνωστή Σάμπρα-Σατίλα του Λιβάνου. Κάποιες πληροφορίες τις πήρα από το βιβλίο ν. 17 της βιβλιογραφίας. Θαυμάστε δήλωση αυτού του εγκληματία πολέμου (αλήθεια, η Χάγη είναι μόνο για τον Μιλόσεβιτς; Οι Κροάτες, οι Βόσνιοι μουσουλμάνοι και οι Αλβανοί αυτονομιστές ήταν όλοι τους «αθώες περιστερές»);):

«Αν είχα πειστεί πως ήταν ανάγκη για μας να μπούμε στη Βηρυτό, κανένας στον κόσμο δε θα με είχε εμποδίσει. **Δημοκρατία, ξεδημοκρατία, θα είχα μπει μέσα, ακόμα κι αν η κυβέρνησή μου δε συμφωνούσε**». Φυσικά, με το σάλιο που προκλήθηκε, αναγκάστηκε να διαψεύσει τη δήλωση και να πει ότι του είχαν διαστρεβλώσει τα λόγια.

Επιτρέψτε μου τώρα να σας θέσω μερικές ερωτήσεις, που μπορεί να σας φαίνονται άσχετες, είναι όμως μερικοί από τους λόγους για τους οποίους άρχισα να γράφω αυτό το βιβλίο. Είναι πολύ σχετικές με τα θέματα τα οποία με απασχολούν· και πιστεύω ότι θα έπρεπε να απασχολούν όλους μας.

Η μηχανή εσωτερικής καύσης υπάρχει εδώ και έναν αιώνα. Έχεις την εντύπωση πως δεν έχει ξεπεραστεί; Αν ναι, τότε μάλλον κατά τύχη περπατήσαμε στο φεγγάρι. Ποιοι κατασκευάζουν τεχνητούς πολέμους σε όποιο σημείο του πλανήτη τους βολεύει τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια - τουλάχιστον!- αν όχι οι εταιρείες όπλων;

«Αίμα για πετρέλαιο» είναι το σύνθημα της Pax Americana. Για 12 χρόνια τα παιδιά του Ιράκ πέθαιναν από έλλειψη φαρμάκων και τροφής. Τώρα τα θυμηθήκαμε οι υποκριτές, επειδή αρχίζουν να πεθαίνουν και από πυράλους;

Γίνεται ένας πόλεμος στον «Παράδεισο» τώρα. Εννοώ πως ο Τίγρης και ο Εφράτης που περιέκλειαν τον Παράδεισο βρίσκονται στο σημερινό Ιράκ. Σημαντικό θεωρώ επίσης πως οι αυτόκλητοι «σωτήρες» που πολύπαθου λαού του Ιράκ από τα πρώτα πράγματα που έκαναν ήταν να αδειάσουν κάποια μουσεία.

Το πετρέλαιο είναι η βάση της παγκόσμιας οικονομίας. Όσοι «τρομοκράτες» δεν μας αφήνουν να εξορύξουμε το δικό τους, θα πεθάνουν.

Τι είπατε; Το Αφγανιστάν είναι αναντικατάστατος κόμβος για τη μεταφορά πετρελαίου; Ε, σύμπτωση θα είναι κι αυτό. Μα πώς, αφού δεν το είπε το CNN;

Τι με ενδιαφέρουν εμένα τα παρθένα δάση του Αμαζονίου, ο τελευταίος πνεύμονας του πλανήτη, που περιέχει και το 90% των ζωντανών οργανισμών της Γης; Τι λέει στην Παλαιά Διαθήκη των Εβδομήκοντα για τα δάση των αλλοεθνών; Δευτερονόμιον, 7, 5 : «άλση αυτών εκκόψετε!» Στο τέλος τι θα κάνουμε; Θα αρχίσουμε να αναπνέουμε χρήματα;

Όσον αφορά το πετρέλαιο, τις μηχανές εσωτερικής καύσης και τις οικολογικές μορφές ενέργειας, ο Νικολά Τέσλα θα είχε να μας πει πολλά, αν ζούσε σήμερα(ν.18). Αυτός ο απίστευτης ιδιοφυΐας Σέρβος επιστήμονας είχε εργαστεί πάρα πολύ πάνω στην ασύρματη μεταφορά ενέργειας και σε αναρίθμητες άλλες εφευρέσεις που, αν είχαν χρηματοδοτηθεί, εξελιχθεί και τεθεί σε εφαρμογή, θα είχαν λύσει ένα μεγάλο μέρος από τα τεχνολογικά-κι όχι μόνο-προβλήματά μας. Αν διαβάσετε το σχετικό βιβλίο, θα μείνετε με ανοιχτό το στόμα.

Θα σας μεταφέρω τώρα μερικές φράσεις από το Matrix, αυτήν την «παράξενη» ταινία: «Υπάρχει κάτι λάθος στον κόσμο. Δεν ξέρεις τι είναι, αλλά υπάρχει. Σαν ένα θραύσμα στο μυαλό σου που σε τρελαίνει»... «Ότι είμαστε σκλάβοι. Γεννηθήκαμε σκλάβοι». Γεμάτη σύμβολα και ενδιαφέρουσες φράσεις αυτή η ταινία.

Για όσους από εσάς η ταινία αυτή σας «μίλησε», όπως κι εμένα, με ένα τρόπο που δεν μπορείτε να περιγράψετε εύκολα, αυτό που μπορώ να κάνω είναι να σας προτείνω το βιβλίο «Ο Πόλεμος Ενάντια Στο Matrix», νούμερο 19 στη βιβλιογραφία. Είναι από τα πιο επιτυχημένα των εκδόσεων Αρχέτυπο, και όχι άδικα.

Και επειδή το έφερε η συζήτηση, να σας μεταφέρω μια φράση από το βιβλίο, ιδιαίτερα αντιπροσωπευτική για το πώς νιώθω για το πόνημά μου: «Γνώση είναι η ικανότητα να συνδυάζεις μεταξύ τους διαφορετικές πληροφορίες». Είναι από πολύ δύσκολο έως σχεδόν αδύνατο να παράξεις «καινούργια» Γνώση στη σημερινή εποχή.

Σχεδόν όλα έχουν ειπωθεί στο παρελθόν, και πιθανότατα με καλύτερο τρόπο. Ιδιαίτερα όταν το γνωστικό σου αντικείμενο είναι η έρευνα, είσαι αναγκασμένος εκ των πραγμάτων να παραπέμψεις. Αυτό γιατί ισχυροποιείς την όποια θέση σου, αλλά και για να δείξεις στον αναγνώστη πως ό,τι γράφεις δεν το βγάζεις από το μυαλό σου. Λίγα από αυτά που γράφω είναι αποκλειστικά δικά μου.

Αυτό που κάνω είναι να σας δείχνω ένα περίγραμμα μιας πολύ θολής εικόνας. Μην με κατηγορήσετε αν αποφασίσετε να κοιτάξετε καλύτερα

την εικόνα και δε σας αρέσει αυτό που θα δείτε. Ούτε όταν λίγοι από σας κοιτάξουν **ανάμεσα** στην εικόνα.

Μερικές από τις ταινίες που προτείνει το βιβλίο, αλλά και εγώ, που θα σας «βιάσουν» το μυαλό είναι-εκτός φυσικά από την ομώνυμη-Memento, Jacob's Ladder, Π, Truman Show, 13th Floor, Dark City, Enemy Of The State, Primal Fear, The Cell, The Cube, Fight Club, Reign Of Fire, Johnny Mnemonic.

Πάντως, η δομή της ομάδας στο Fight Club μου φαίνεται λίγο δυσλειτουργική. Οι αμερικάνοι έχουν την παροιμία «You got to look out for number 1»(όπως και οι Twisted Sister ένα ομώνυμο κομμάτι), δηλαδή «Πρέπει να έχεις το νου σου στον εαυτό σου»-ποιος άλλος θα το κάνει στη θέση σου;

Αναφέρεται στο Matrix η ημερομηνία 2199. Μήπως έχετε την εντύπωση πως θα επιβιώσουμε μέχρι τότε; Αν συνεχίσουμε να μολύνουμε τη Μητέρα Γη(Γαία Μητέρα, Δα Μάτερ ή Δήμητρα κατά τους αρχαίους Έλληνες)με τους ίδιους ρυθμούς; Γιατί οι Η.Π.Α. δεν επικύρωσαν το πρωτόκολλο του Κιότο; Σε κάποιο άλλο σημείο της ταινιάς αναφέρεται ότι οι άνθρωποι είναι σαν ένας ιός που απομυζεί κάθε φυσική πηγή σε έναν τόπο. Και όταν τελειώσει, πάει στον επόμενο τόπο. Με μεγάλη ντροπή, ξέρω ότι αυτό δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα

Ξέρω από τη χώρα μου ότι έχουμε τους ηγέτες που μας αξίζουν. Δε θυμάμαι που διάβασα ότι κατηγορούμε την εποχή μας γιατί δεν αισθανόμαστε την ενοχή μας. Αν δεν αλλάξουμε εμείς οι ίδιοι προς το καλύτερο, πώς περιμένουμε να αλλάξει ο κόσμος; Που αποτελείται από εμάς;

Αυτή είναι η μια πλευρά που είχα στο μυαλό μου όταν σκέφτηκα τον τίτλο του βιβλίου. Ο Ιησούς, που αυτοαποκαλούνταν Υιός του Ανθρώπου, βρίσκεται μέσα σε όλους μας. Οι σκέψεις του, τα λόγια του και κυρίως οι πράξεις του περιμένουν για να τα μιμηθούμε. Και δεν εννοώ μόνο τις πράξεις που η Εκκλησία μας διδάσκει. Αντί γι' αυτό, προτιμούμε συνήθως να τα κρατάμε φυλακισμένα κάπου μέσα μας, όπως τις κρυμμένες δυνάμεις μας.

Ο Ιησούς είναι το Αιώνιο Σύμβολο του Ανθρώπου που αγωνίζεται. Ή μήπως νομίζετε πως γεννήθηκε με την ικανότητα να περπατά πάνω στα κύματα και να προστάζει τους ανέμους; Αν φυσικά πιστεύει κάποιος στο Χριστιανισμό.

Η άλλη πλευρά του τίτλου έχει να κάνει με τον **έλεγχο που ασκείται επάνω μας**. Δεσμώτες είμαστε όχι μόνο γιατί μας έχουν περάσει αλυσίδες, αλλά κυρίως γιατί δεν κάνουμε καμιά σημαντική προσπάθεια να τις σπάσουμε.

Ιδιαίτερη προσοχή απαιτείται όταν έχουμε την αίσθηση του *deja-vu*.

Ξέρω ότι πολλοί από εσάς δεν πείστηκαν για το ποιοι κινούν τα νήματα στον κόσμο σήμερα. Έτσι λοιπόν, κράτησα το πιο δυνατό μου επιχείρημα για το τέλος. Είναι ένας κατάλογος των πιο σημαντικών στελεχών της κυβέρνησης Κλίντον που ήταν Εβραίοι. Η πηγή μου είναι μια εφημερίδα του ακροδεξιού χώρου, για την οποία δεν νιώθω την ανάγκη να απολογηθώ καθόλου. Σημαντικό για εμένα, σας επαναλαμβάνω, δεν είναι το ποιος είσαι, όσο το αν βοηθάς στην αναζήτηση της Αλήθειας. Στην περίπτωση μας δηλαδή, το σημαντικό είναι αν ο κατάλογος ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, κάτι που από τα ονόματα και τα επίθετα και μόνο φαίνεται.

Για πρώτη φορά στην αμερικάνικη ιστορία, άτομα που ανήκουν στην ίδια μειονότητα κυριαρχούν στην αμερικάνικη κυβέρνηση και μάλιστα σε ποσοστό πάνω από 50%!

Περιττό να σας θυμίσω προς τα πού κατευθυνόταν η εξωτερική και εσωτερική πολιτική των Η.Π.Α. εκείνη-κι όχι μόνο-περίοδο ή ότι ουσιαστικά καταργούνταν η πολυφυλετική δημοκρατία τους. Αν μια οποιαδήποτε άλλη μειονότητα-όπως οι Αφροαμερικάνοι ή οι Ισπανόφωνοι-κατείχε το 50% των κυβερνητικών θέσεων, όλοι θα μιλούσαν για πραξικόπημα και όλοι θα τους κατηγορούσαν. Είναι Εβραίοι όμως και, μόλις κάποιος μιλήσει γι' αυτούς, φοράνε το προσωπίδιο του θύματος και τον κατηγορούν για αντισημιτισμό, ρατσισμό, θρησκευτικό διωγμό και εγώ δεν ξέρω τι άλλο. Μου θυμίζει την παροιμία «Ο Εβραίος χτυπούσε κάποιον και φώναζε βοήθεια»!

Αν θέλετε να αμφισβητήσετε τα στοιχεία, επειδή προέρχονται από τον ακροδεξιό χώρο, και να τα επιβεβαιώσετε, καλά θα κάνετε. Εμένα όμως με τρομάζει η νοοτροπία του να μην αμφισβητείς π.χ. τις πληροφορίες από τα αναρίθμητα Μ.Μ.Ε. του μεγιστάνα Ρούπερτ Μέρντοχ. Και να μη σε απασχολεί το γεγονός ότι είναι αντιδημοκρατικό να έχει στην ιδιοκτησία του τόσα πολλά.

Ένα μεγάλο μέρος της αντίληψης που έχουμε για την πραγματικότητα σήμερα δημιουργείται από τα Μ.Μ.Ε. Έχετε σκεφτεί ποτέ έντονα αυτή την διατύπωση;

Ακολουθεί ο κατάλογος με τα ονόματα των Εβραίων στην κυβέρνηση Κλίντον το 1993 και οι θέσεις τους.

Roger Altman Υφυπουργός Οικονομικών

Samuel Berger Επικεφαλής Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας

Robert Boorstin Εκπρόσωπος Τύπου Υπουργείου Υγείας

Keith Boykin Βοηθός Υπουργού Επικοινωνιών

David Dreyer Βοηθός Υπουργού Επικοινωνιών

Jeff Eller Βοηθός Υπουργού Επικοινωνιών

David Kusnet Βοηθός Υπουργού Επικοινωνιών

Ricki Seidman Βοηθός Υπουργού Επικοινωνιών

Michael Waldman Βοηθός Υπουργού Επικοινωνιών

Stuart E. Eisenstat Υφυπουργός Εσωτερικών σε Θέματα Ασφαλείας
 Tom Epstein Ειδικός Σύμβουλος του Προέδρου
 Judith Feder Σύμβουλος Υπουργού Υγείας
 Hershel Gober Υφυπουργός σε θέματα Βετεράνων Πολέμου
 Morton Halperin Υφυπουργός Αμύνης
 Alexis Herman Βοηθός του Προέδρου για Δημόσια Έργα
 Martin Indyk Διευθύνων Σύμβουλος για Θέματα Μέσης Ανατολής και
 Νότιας Ασίας στο Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας
 Mickey Kantor Εκπρόσωπος του Υπουργείου Εμπορίου
 Steve Kessler Επιθεωρητής του Υπουργείου Υγείας
 Ron Klain Τρίτος Εκπρόσωπος Τύπου του Λευκού Οίκου
 Mantelin Kunin Υφυπουργός Παιδείας
 Samuel Lewis Διευθυντής Πολιτικής του Υπουργείου Εσωτερικών
 Eugene Ludwig Διευθυντής Νομισματοκοπείου
 Ira Magaziner Διευθύνων Σύμβουλος του Προέδρου σε Θέματα
 Ασφαλείας
 David Mixner Ειδικός Βοηθός του Προέδρου σε Θέματα Ομοφυλοφίλων
 Frank Newman Υφυπουργός Εσωτερικών σε Θέματα Χρηματοδότησης
 Bernard Nussbaum Νομικός Σύμβουλος Λευκού Οίκου
 Stephen Oxman Υφυπουργός Εξωτερικών σε Θέματα Ευρώπης
 Howard Paster Γραμματέας του Προέδρου στο Κονγκρέσσο
 Emanuel Rahm Γραμματέας του Προέδρου για Πολιτικά Θέματα
 Robert Reich Υπουργός Εργασίας
 Alice Rivlin Διευθυντής Γραφείου Κρατικού Προϋπολογισμού
 Robert Rubin Επικεφαλής Συμβουλίου Οικονομικών Συμβούλων
 Richard Schifter Πρέσβης των Η.Π.Α. στο Ισραήλ
 Robert Sapiro Σύμβουλος Υπουργού Οικονομικών
 Joan Spero Υφυπουργός Εσωτερικών σε Οικονομικά Θέματα
 Peter Tarnoff Υφυπουργός Εσωτερικών σε Πολιτικά Θέματα
 Walter Zerman Ειδικός Σύμβουλος σε Θέματα Υγείας/Πρόνοιας

Μερικά συμπληρωματικά ονόματα που βρήκα στο τεύχος 28 του
 περιοδικού ABATON(v. 20), που δεν έχει σχέση με κανένα πολιτικό
 χώρο, είναι και τα ακόλουθα:

Λέον Περθ Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας του Αντιπροέδρου
 Νταν Σίφτερ Σύμβουλος του Προέδρου και Ανώτατος Διευθυντής του
 Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, Υπεύθυνος για τη Δυτική Ευρώπη
 Ντον Στάινμπεργκ Σύμβουλος του Προέδρου και Ανώτατος Διευθυντής
 του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, Υπεύθυνος για την Αφρική
 Ρίτσαρντ Φάινμπεργκ Μέλος του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας,
 Υπεύθυνος για τη Λατινική Αμερική
 Στάνλεϊ Ρος Μέλος του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, Υπεύθυνος για
 την Ασία
 Άμπνερ Μίκβε Γενικός Εισαγγελέας στο Γραφείο του Προέδρου

Φιλ Λίντα Υπαρχηγός Προσωπικού στο Γραφείο του Προέδρου
Ντέιβιντ Χάιζερ Διευθυντής Μέσων Ενημέρωσης στο Γραφείο του
Προέδρου

Άλις Ρούμπιν Διευθύντρια Προσωπικού στο Γραφείο του Προέδρου

Έλι Σίγκαλ Υπεύθυνη για τους Εθελοντές

Ντένις Ρος Αξιωματούχος του Υπουργείου Εξωτερικών, Υπεύθυνος της
ομάδας για την ειρήνευση στη Μέση Ανατολή

Αν νοιώθεις ένα παράξενο μούδιασμα, αγαπητέ αναγνώστη, μην ανησυχείς, το ίδιο κι εγώ. Μερικές παρατηρήσεις μου: πρώτον, ο μεγάλος αριθμός(6)των «βοηθών» του Υπουργού Επικοινωνιών. Ήδη έχουμε συζητήσει αρκετά για τα θέματα επικοινωνίας και το πόση βαρύτητα τους δίνουν οι Σιωνιστές. Δεύτερον, το γεγονός ότι φαίνεται να προτιμούν τις θέσεις «βοηθών», «συμβούλων», «ειδικών συμβούλων», και το σχετικό απόσπασμα από τα Πρωτοκολλά που σας μετέφερα εξηγεί γιατί το κάνουν. Προτιμούν να κρύβονται στα παρασκήνια, όπου παίζεται το πραγματικό «παιχνίδι» και να επηρεάζουν από εκεί τις εξελίξεις.

Ο Αλ Γκορ επέλεξε για «αντιπρόεδρο» του τον υπερσυντηρητικό Εβραίο Τζέικομπ Λίμπερμαν και προσέλαβε σαν επικεφαλής της προεκλογικής του καμπάνιας τους Ντέιβιντ Γκάρθ και Νώε Ντίαρ. Ο Γκάρθ είχε ηγηθεί της προεκλογικής καμπάνιας του Γιτσάκ Σαμίρ και υπήρξε για πολύ καιρό σύμβουλος του Αριέλ Σαρόν. Ο Ντίαρ ήταν ιδρυτικό μέλος της τρομοκρατικής Εβραϊκής Λίγκας του ακραίου ρατσιστή ραβίνου Meir Kahane. Σαν φυσικό επακόλουθο, ο Αλ Γκορ έλαβε το 79% των ψήφων των Αμερικανοεβραίων. Οι οποίοι, καθώς ψηφίζουν ανελλιπώς, σε αντίθεση με τους υπόλοιπους κοιμισμένους Αμερικάνους, **επηρεάζουν πολύ περισσότερο την πολιτική σκηνή της μοναδικής πλέον υπερδύναμης.**

Ο σημερινός αντιπρόεδρος των Η.Π.Α., ο Ντικ Τσέινι, είναι Εβραίος. Δε νομίζω να δούμε ποτέ πρόεδρο Εβραίο, γιατί τότε θα τραβούσαν πολλή προσοχή πάνω τους. Μια ομιλία του Μπους του Νεότερου για το Παλαιστινιακό χρειάστηκε να διορθωθεί 17 φορές για να μην ενοχληθεί το εβραϊκό λόμπι!

Στενότερες σχέσεις(που δεν υπάρχει χρόνος να σας τις μεταφέρω)με τους Αμερικανοεβραίους και τους Εβραίους είχαν και οι ακόλουθοι πρόσφατοι πρόεδροι των Η.Π.Α.: Τζορτζ Μπους ο Πρεσβύτερος, Ρόναλντ Ρέιγκαν, Τζίμι Κάρτερ, Λίντον Τζόνσον, Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι και Χάρι Τρούμαν. Αυτό που αξίζει τον κόπο να σας μεταφέρω είναι μια δήλωση του Κένεντι στην πρώτη του συνάντηση με τον Μπεν Γκουριόν το 1961: «Γνωρίζω ότι εξελέγη χάρη στους ψήφους των Αμερικανοεβραίων. Τους οφείλω την εκλογή μου. Πείτε μου τι πρέπει να κάνω για τον εβραϊκό λαό».

Από την κυβέρνηση Κλίντον δεν ξέχασα τη Μόνικα Λεβίνσκι, απλώς δε θυμάμαι τι «ρόλο» έπαιξε. Επίσημα τουλάχιστον.

Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που πολλοί Αμερικάνοι πολίτες ονομάζουν την κυβέρνησή τους Z.O.G., δηλαδή Zionist Occupied Government(Κατεχόμενη από Σιωνιστές Κυβέρνηση). Και κάτω από τα στοιχεία που σας μετέφερα, ποιος μπορεί να τους κατηγορήσει; Ο χαρακτηρισμός σίγουρα ταιριάζει και σε πολλές άλλες κυβερνήσεις του κόσμου.

Προς αποφυγή παρεξηγήσεων: δεν κατηγορώ τους Ιουδαίους το θρήσκευμα που προστατεύουν όπως μπορούν τα συμφέροντά τους. Κατηγορώ εμάς που αφήνουμε τους εκμεταλλευτές μας-και πάλι δεν εννοώ μόνο τους Ιουδαίους εδώ-να μας εκμεταλλεύονται. Ο όρος «πρόβατο» έχει παρεξηγηθεί πάρα πολύ.

Επίσης, δεν κρίνω ένα βιβλίο από το εξώφυλλό του. Το ξεφυλλίζω, αν μου φανεί ενδιαφέρον το αγοράζω, το διαβάζω, και μετά διατυπώνω την όποια κρίση μου. Πραγματικά δεν έχω πρόβλημα με τους Εβραίους γενικότερα: αν είναι σωστοί άνθρωποι και προσφέρουν στο κοινό καλό, τους θεωρώ φίλους μου.

Τελευταία άφησα τη Madeline Albright. Όταν ήταν μικρό παιδί ακόμη(και λέγονταν Marie Jana Korpel, όπως αναφέρεται στην εφημερίδα London Jewish Chronicle), Σέρβοι την έκρυσαν στην πατρίδα τους και την έσωσαν από τους Ναζί. Κι αυτή, για να τους το ανταποδώσει, μισό αιώνα αργότερα, ήταν από τους πρωτεργάτες των βομβαρδισμών στη Σερβία. Η οποία το μόνο που έκανε ήταν να αντισταθεί γενναία στη σαλαμοποίηση της.

Τώρα, αν σας καίει κι εσάς το ερώτημα «Τι μπορούμε να κάνουμε για να αντισταθούμε;», μπορώ μόνο να σας προσφέρω κάποιες προσωπικές μου απόψεις.

Πρώτον και κυριότερο, να προσέχουμε ποιον ψηφίζουμε. Δε θα σας πω τι να ψηφίσετε, αλλά τι να **μην** ψηφίσετε. Πιστεύω ακράδαντα στη δημοκρατία. Είναι ένα πανίσχυρο όπλο. Για την ακρίβεια, είναι ένα μπούμερανγκ. Πρέπει να τη χρησιμοποιήσουμε για το Κοινό Καλό, όχι για να προωθούνται τα συμφέροντα των λίγων. Και δεν εννοώ μόνο τους Σιωνιστές εδώ.

Δεύτερον, να παλεύουμε καθημερινά για την όσο το δυνατόν καλύτερη ενημέρωσή μας. Προσπαθήστε, από πολλές και ει δυνατόν ανεξάρτητες πηγές, να πλησιάζετε την Αλήθεια. Δεν είπα πως είναι εύκολο. Αλλά εδώ ταιριάζουν μερικές φράσεις από το Matrix: «Τι είναι το Matrix; Έλεγχος. Μετατροπή ανθρώπων σε μπαταρίες». Δε νομίζω να απέχουμε πολύ από αυτόν τον ορισμό όταν αφήνουμε άλλους-όποιοι κι αν είναι αυτοί-να ορίζουν την πραγματικότητα για εμάς. Και δεν αναφέρομαι μόνο στα Μ.Μ.Ε. εδώ. Μπαταρίες μπορεί και να είμαστε γιατί δεν χρησιμοποιούμε τις κοιμισμένες δυνάμεις του μυαλού μας. Μια άλλη, πιο απαισιόδοξη άποψη διατυπώνει και ο Κάρλος Καστανέδα στα

βιβλία του. Μπορεί να γελάσετε, αλλά ο Άσιμος έχει ένα σχετικά σχετικό τραγούδι.

Τρίτον, να παρατηρούμε πολύ προσεκτικά ό,τι γίνεται γύρω μας σε όλα τα επίπεδα και να προσέχουμε τις πράξεις μας. Από τη στιγμή που οι Πρωτόπλαστοι έφαγαν τον καρπό του Δέντρου της Γνώσης του Καλού και του Κακού, γίναμε Άνθρωποι με όλη τη σημερινή σημασία της λέξης. Αφού είμαστε όλοι υπεύθυνοι για τις πράξεις μας, ας μην ψάχνουμε για Αποδιοπομπαίους Τράγους, σαν τον Αζαζέλ της Παλαιάς Διαθήκης. Οι άνθρωποι σήμερα-γιατί δεν ξέρω(αν ήμουν σίγουρος για τη μετενσάρκωση θα χρησιμοποιούσα τον όρο θυμάμαι)για παλιότερα-είναι φοβερά εγωιστές και ευθυνόφοβοι. Αισιόδοξος από τη φύση μου, πιστεύω στη δύναμη της μονάδας. Μέσω της αυτεξέλιξης και αυτοβελτίωσης θα καλυτερεύσουμε σταδιακά και το σύνολο. Πριν προσπαθήσουμε να βελτιώσουμε τον κόσμο, ας βελτιώσουμε πρώτα τον εαυτό μας. Η καθημερινή μας επικοινωνία με τους συνανθρώπους μας παίζει μεγάλο ρόλο και σας έχω πει πώς μπορούμε να την κάνουμε καλύτερη. Προσωπικά μου ακούγεται καλύτερο από το καθόμαστε και να «ξυνόμαστε» μοιρολατρικά.

Το Τέταρτο σας το έχω ήδη αναφέρει.

Πριν αλλάξουμε κεφάλαιο και θέμα, ας παίξω λίγο με το μυαλό σας(κι αν νομίζετε ότι «παίζω» με το μυαλό σας με αυτά που γράφω, που να διαβάσετε το «Η Πολιτική Της Έκστασης» του Timothy Leary, v. 21).

Στην αρχαία Αίγυπτο, οι Φαραώ ήταν οι «αντιπρόσωποι» των θεών πάνω στη γη και οι «διάμεσοί» τους με τον απλό λαό, γι' αυτό και έχαιραν τέτοιο σεβασμό. Εκπροσωπούσαν την επίγεια θεϊκότητα και είχαν στενότερες σχέσεις με τα ιερατεία. Ανάλογες ήταν οι καταστάσεις και στον υπόλοιπο προχριστιανικό κόσμο.

Φούσκωσε λίγο την συνείδησή σου. **Μήπως οι σημερινοί εξουσιαστές σου-βασιλιάδες, πρωθυπουργοί, πρόεδροι της «δημοκρατίας», θρησκευτικοί «ηγέτες», δημοσιογράφοι, δικαστές, ιστορικοί, επιστήμονες, καλλιτέχνες-κάνουν κάτι ανάλογο;**

Γ.

ΑΝΕΡΓΟΣ ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Θα ασχοληθούμε τώρα με την προσωποποίηση του Κακού, τον αιώνιο αντίπαλο του Θεού και της Εκκλησίας. Διάλεξα μερικά από τα αντιπροσωπευτικότερα ονόματά που του αποδίδονται, καθώς έχει πολλά ο άτιμος! Αν και μερικά από αυτά ανήκουν σε κάποιους από τους ακόλουθούς του, έχουν παρόλα αυτά ταυτιστεί με τον Old Nick.

Μερικά από τα στοιχεία μου είναι παρμένα από τα βιβλία 22 με 25.

Πριν αρχίσουμε, να τονίσω κάτι που πρέπει να έχετε στο μυαλό σας όταν ασχολείστε με τέτοια θέματα: **όλες οι παραδόσεις των λαών είναι συμβολικές· το σημαντικό είναι να αποκωδικοποιείς τα σύμβολα-σε όσα επίπεδα μπορείς-και να χρησιμοποιείς αυτή τη γνώση.** Ακόμη, το να ξέρεις τι έννοιες κρύβουν οι λέξεις είναι εξίσου σημαντικό. Π.χ. Ελλάς=Ελ+λας. Δηλαδή Φως και Πέτρα.

Πριν ο Ύψιστος δημιουργήσει τον κόσμο, δημιούργησε τα τάγματα των Αγγέλων. Όμως ένα πολύ περήφανο πνεύμα, αργότερα γνωστό σαν Κύριος των Μυγών, σκέφτηκε πρώτο το σατανικό σχέδιο της Επανάστασης. Κάποιοι θα πουν ότι δεν του άρεσε καθόλου να υπακούει σε εντολές, άλλοι ότι δεν τον ενθουσίαζε η ιδέα του να δοξάζει και να υπηρετεί τον Θεό για όλη την Αιωνιότητα, καθώς βαριέται εύκολα και αντιλαμβάνεται με ένα πολύ ιδιαίτερο τρόπο την αξιοπρέπεια. Η ελευθερία είναι τόσο πολύτιμη.

Ίσως από εδώ βγήκε το σοφό αγγλικό ρητό «Ο Δρόμος Προς Την Κόλαση Είναι Στρωμένος Με Καλές Προθέσεις».

Την Επανάσταση πραγματοποίησε βέβαια πρώτος ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ, πρώτος μεταξύ ίσων, που αργότερα ονομάστηκε Διάβολος.

Το εβραϊκό του όνομα κατά την «πτώση» ήταν ΑΖΑΖΕΛ, που μπορεί να μεταφραστεί ως «Ο Χωρισμένος Από Το Θεό». Ή, πιο σίγουρα, «Η Δύναμη Του Θεού»· όταν βρίσκετε αυτήν την έκφραση σε κείμενα ή ακόμη και ταινίες(όπως στο From Hell)να προσέχετε πολύ τα συμφραζόμενα.

Μια πολύ ενδιαφέρουσα ερμηνεία για τους ευθυνόφοβους ανθρώπους ή τα ιερατεία που τους ελέγχουν, είναι αυτή που δίνει το Ζοχάρ, το βασικό βιβλίο της εβραϊκής Καμπαλά, πως Αζαζέλ σημαίνει «Το Θύμα Της Θυσίας». Η λέξη Αζά, με πολλές παραλλαγές, απαντάται σε όλους σχεδόν τους λαούς της Μέσης Ανατολής, αλλά περισσότερο γι' αυτό το θέμα δεν είναι του παρόντος.

Ένα επίσης ενδιαφέρον όνομα είναι και το Σαμαέλ, δηλαδή «Το Φαρμάκι Του Θεού», και ο Σαμαέλ πλησιάζει περισσότερο την έννοια που ο Χριστιανισμός δίνει στο Σατανά. Αν και στην Απόκρυφη

Παράδοση ο Σαμαέλ τραβάει το δικό του Δρόμο. Η «προσφορά» του Σαμαέλ στο Αριστερό μονοπάτι είναι το γνωστό «Αμύνεσθαι Περί Πάρτης».

Όπως και να έχει, οι πρώτοι 11 που τον ακολούθησαν απέκτησαν κι αυτοί σημαντικές Δυνάμεις, εξέπεσαν της Χάρης του Θεού και εξορίστηκαν μακριά του. Αργότερα λατρεύτηκαν σαν θεοί, κυρίως στα προχριστιανικά χρόνια, με την ειδωλολατρεία· άλλωστε, για πολλούς από αυτούς, ήταν ό,τι ακριβώς επεδίωκαν.

Μερικοί λένε πως η Επανάσταση των Έκπτωτων Αγγέλων είναι και ο λόγος που το 13 θεωρείται από όλους-πλην των Εβραίων που το θεωρούν τυχερό-κακότυχο νούμερο.

Μια πιο «λογική» εξήγηση έχει να κάνει με τα δυο ημερολόγια, το ηλιακό και το σεληνιακό. Οι 12 μήνες του ηλιακού ταυτίζονται αριθμητικά με τα Ζώδια, τους Ολύμπιους Θεούς, τους Αποστόλους και πολλά άλλα. Επιπλέον, ο Ήλιος θεωρητικά εκφράζει την αρσενική φύση του ανθρώπου και κατ' για την πλειοψηφία τη «φωτεινή»· ο Απόλλωνας, ο Ήλιος και ο Μίθρας, για να αναφέρω μερικά παραδείγματα, μας το αποδεικνύουν. Η Σελήνη από την άλλη, με τους 13 μήνες της, είναι η γυναικεία φύση της Ανθρωπότητας και «σκοτεινή»· οι αντιστοιχίες εδώ έχουν να κάνουν με την Άρτεμη, την Περσεφόνη και τη χθόνια θεά Εκάτη. Αν σκεφτούμε το μισογυνισμό που επικράτησε τα τελευταία 2000 χρόνια-με τον Σαούλ να έχει βάλει σαφώς το χεράκι του-μπορείτε να καταλάβετε γιατί χρησιμοποιούμε το ηλιακό ημερολόγιο. Τέλος, με την ίδια θεώρηση των πραγμάτων, το 12 εκφράζει την ολότητα και την τελειότητα· το 13 «φιλοδοξεί» να το ξεπεράσει, γι' αυτό και θεωρείται κακότυχο. Πάντως, αν προσθέσεις τον Χριστό με τους Αποστόλους Του, πάλι το ίδιο νούμερο βγαίνει.

Την όλη νοοτροπία της Επανάστασης περιέγραψε τέλεια ο Άγγλος φιλόσοφος/συγγραφέας/ποιητής John Milton(ο οποίος, σύμφωνα με τον William Blake, ήταν ένας από αυτούς που ακολούθησαν το Διάβολο. Για να έχει όμως ο Blake τέτοια «εσωτερική πληροφόρηση», μάλλον κάτι παραπάνω θα ήξερε γι' αυτό το ανίερο συνάφι)στο απαράμιλλου κάλλους έπος του «Paradise Lost»(Χαμένος Παράδεισος), ν. 26 στη βιβλιογραφία, στον περίφημο στίχο 263: «Better To Reign In Hell Than Serve In Heaven». Δηλαδή «Καλύτερα Να Κυβερνάς Στην Κόλαση Παρά Να Υπηρετείς Στον Παράδεισο» ή από το βιβλίο ν. 27(μερική μετάφραση του έργου σε δεκαπεντασύλλαβο): «Κι όσο για μένα προτιμώ στον Άδη Ρήγας παρά στα Ουράνια κι αλλουνού σα σκλάβος να δουλεύω».

Είναι η αγαπημένη μου φράση. Όχι τόσο για το επιφανειακό επαναστατικό της νόημα, αλλά για το ότι για μένα κυρίως σημαίνει να παίρνεις την ευθύνη των πράξεών σου. Άλλωστε, μετά το «Paradise Lost», ο Milton έγραψε και το «Paradise Regained»(Ξανακερδισμένος Παράδεισος). Αν κάποιος από εσάς νιώθουν ότι Κόλαση είναι ο κόσμος

που ζούμε-κάτι που θα εξηγούσε πολλά-στο χέρι μας είναι να τον ξανακάνουμε Παράδεισο.

Και για όσους επιθυμούν να φύγουν από αυτόν τον πλανήτη και να ξαναγυρίσουν στον πραγματικό «Παράδεισο» ή για αυτούς που νιώθουν πως δεν ανήκουν εδώ, διαβάστε το ν. 28. Ένα άλλο ρητό είναι και το «Οι Πύλες Της Κολάσεως Είναι Κλειστές Από Μέσα». Αν και δεν μπορώ να είμαι σίγουρος για το συγγραφέα-βλέπετε, κυκλοφορούν πολλά γίδια και γιδάκια στους New Age κύκλους-το συγκεκριμένο βιβλίο μπορεί να δώσει κατευθύνσεις πάνω στο ζήτημα.

Εδώ ταιριάζει υπερβολικά ένας στίχος των Septic Flesh: «Ένας Έκπωτος Άγγελος Είναι Κάποιος Που Δεν Έχει Συναίσθηση Της Πραγματικής Του Ταυτότητας». Κι αν την συνειδητοποιήσει; Μάλλον απλώς νιώθει Εξόριστος.

Όσο για μένα, μου αρέσει ο κόσμος μας, αν και σίγουρα επιδέχεται βελτίωσης. Δεν θέλω να τον εγκαταλείψω, όσο μάταιος κι αν είναι. Ήδη σας μετέφερα την αγαπημένη μου φράση. Ούτε μου αρέσει ιδιαίτερα να μου λένε τι να κάνω.

Ένας «Αριστερός» θα σας έλεγε πως στον Παράδεισο είναι βαρετά.

Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να βελτιώσουμε τους κανόνες της φυλακής και να την καλωπίσουμε. Οπωσδήποτε πρέπει να γίνει κάτι με τους δεσμοφύλακες.

Από τη στιγμή που το ΦΙΔΙ «πείραξε» την Εύα και τον Αδάμ, όλοι μας πια γνωρίζουμε το Δεξί και το Αριστερό Μονοπάτι-αν και η διαφορά τους στην Απόκρυφη Παράδοση δεν έχει καμιά σχέση με αυτό που έχουν συνήθως οι άνθρωποι στο μυαλό τους. Ο Άρχων αυτού του κόσμου, σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη(Rex Mundi για την Απόκρυφη Παράδοση), διασκεδάζει με το να μας δείχνει το «Αριστερό». Μάλλον το κάνει για να εκδικηθεί τον Θεό, καθώς η Πτώση του ήταν απότομη. Το αν θα τον ακολουθούμε είναι δικιά μας επιλογή. Ούτε ο Θεός, ούτε ο Διάβολος παίζουν κουκλοθέατρο.

Ίσως επειδή κάποιος κοντινός του έφερε τη Γνώση στον άνθρωπο, ονομάστηκε από την Εκκλησία ΕΩΣΦΟΡΟΣ. Στην πραγματικότητα, ξέρετε τι ήταν ο Εωσφόρος; Ήταν ένας Αγαθός Δαίμων(αγαθό πνεύμα) της αρχαίας Ελληνικής Παράδοσης. Ένας πάντα χαρούμενος νέος που έτρεχε με μια μεγάλη δάδα στο χέρι την ώρα της χαραυγής(που είναι και η ώρα του). Ήταν αγγελιοφόρος του Ήλιου(και όχι, όπως λανθασμένα πιστεύουν πολλοί, του Απόλλωνα. Αυτός εκπροσωπούσε το πνευματικό Φως, όχι το ηλιακό). Ήταν χαρούμενος γιατί έφερνε τα υπέροχα νέα ότι η νύχτα τελείωσε.

Από τη Μυθολογία μας δανείστηκε ο Ιησούς ή οι Απόστολοί Του τη λέξη Άδης για να περιγράψουν το βασίλειο των νεκρών, καθώς τη συναντάμε συχνά στην Καινή Διαθήκη(αν και πιθανότατα είναι μετάφραση της εβραϊκής λέξης γκεχένα). Εκεί βασίλευε ο ΠΛΟΥΤΩΝ,

ένας από τους τρεις Ολύμπιους με μεγάλη εξουσία. Είναι σχεδόν πάντοτε σκυθρωπός, καθώς δε βρίσκει λόγο για να χαμογελάσει. Χαίρεται τη γυναίκα του μόνο τον χειμώνα, καθώς αυτή τον υπόλοιπο καιρό τον περνά με τη μητέρα της Δήμητρα.

Καλή παρέα με τον Πλούτωνα θα έκανε ο ΜΕΓΑΣ ΤΡΑΓΟΣ ΠΑΝ, ο οποίος ήταν ένα πολύ διασκεδαστικό παιδάκι, αιώνια νέος. Κυνηγούσε συνεχώς τις νύμφες στα δάση, που ήταν και ο φυσικός του χώρος. Ο κύριος σκοπός της ζωής του ήταν το ζευγάρι. Όταν οι θεές θέλανε να περάσουν ένα αξέχαστο βράδυ τον επισκέπτονταν, καθώς δεν ήταν απλώς ντούρος, ήταν Duracell. Εκεί που οι άλλοι σταματούσαν, αυτός συνέχιζε και συνέχιζε και συνέχιζε...Αντιπροσώπευε τη ζωώδη σεξουαλική ενέργεια θεών, ημίθεων, ανθρώπων.

Είχε και καλλιτεχνικές ανησυχίες, καθώς έπαιζε τη σύριγγά του(ένα είδος φλογέρας). Ήταν ευδιάθετος και προκαλούσε το γέλιο όλων, γι' αυτό και τον ονόμασαν Παν. Ήταν και πατριώτης-ο μόνος αγνός πατριώτης από τους «θεούς». Εμφανίστηκε στη μάχη του Μαραθώνα και προκάλεσε τον παν-ικό τον Περσών, βοηθώντας τους προγόνους μας να πετύχουν αυτήν την ολόλαμπρη νίκη. Σε πιο βόρεια μέρη ήταν γνωστός σαν CERNUNO(Κερασφόρος).

Είναι ολοφάνερο ότι ο Παν δεν έχει μεγάλη σχέση με το Κακό, έστω κι αν ήταν ο Αρχιεπαναστάτης. Η Εκκλησία όμως δανείστηκε τη μορφή του για να περιγράψει τον Μέγα Πλανευτή. Γιατί, βλέπετε, ο Παν ήταν από τη μέση και κάτω τράγος, ενώ από τη μέση και πάνω άνθρωπος, με δυο κέρατα στο κεφάλι. Α, ναι, και πολύ βρωμερός. Αλλά αυτά παλιά. Ας επαναλάβω, όπως πολλοί πριν από μένα, πως είναι ζωντανός.

Πάντως, το μυθολογικό «αντίστοιχο» του Old Man στην αρχαία Ελληνική συμβολική Παράδοση ήταν ο ΤΥΦΩΕΑΣ ή ΤΥΦΩΝΑΣ, το όνομα του οποίου σημαίνει «στρόβιλος σκόνης ή καπνού». Οι Κινέζοι τον αποκαλούσαν Τυ-Φονγκ και οι Πολυνήσιοι Τααφανούα, ενώ είναι πιο γνωστός με το βαβυλωνιακό του όνομα ΤΙΑΜΑΤ(η οποία Τιαμάτ είναι θηλυκή θεότητα, αλλά αυτό δεν έχει και μεγάλη σημασία). Στη Μυθολογία μας οι απόψεις για τη γέννηση του Τυφωέα δίστανται(σε άλλους μύθους τρίστανται): είναι προϊόν γέννησης χωρίς τη μεσολάβηση πατέρα(τέτοιες ιδέες προχριστιανικά; Παράξενο, δε συμφωνείτε;). Η μια εκδοχή θέλει για μητέρα του τη Γαία για να εκδικηθεί τους 12 Ολύμπιους, ενώ η άλλη θέλει την Ήρα, αγανακτισμένη για τις απιστίες του Δία.

Η δεύτερη εκδοχή αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αν θυμηθούμε ότι το Μέγα Κτήνος θεωρούσε σαν αριθμό του Σατανά το 9. Όσον αφορά στο ποια εκδοχή τείνω να «υιοθετήσω», μάλλον τη δεύτερη, εξαιτίας ενός προαισθήματός μου. Μην υποτιμάτε τα προαισθήματα, εμένα μου έχουν σώσει τη ζωή δυο φορές από θανατηφόρα τροχαία

Η Έβδομη Αίσθηση είναι η Πρόγνωση. Το να γνωρίζεις ότι κάτι θα συμβεί από πριν. Δεν είναι ανάγκη να είσαι προφήτης, απλώς σ' αυτούς τους ξεχωριστούς ανθρώπους δίνει ο Θεός απλόχερα αυτό το χάρισμα. Αλλά αφού είναι κι αυτοί άνθρωποι όπως εμείς, αυτό σημαίνει ότι κι εμείς μπορούμε να το εξασκήσουμε.

Άλλωστε, όλοι μας έχουμε προσωπικές εμπειρίες· προαισθήματα κυρίως, που μας έχουν βοηθήσει στη ζωή μας ή απλές γνώσεις που δεν ξέραμε πώς τις είχαμε, απλώς ήταν εκεί.

Τώρα, αν με ρωτήσετε πώς μπορούμε να εξερευνήσουμε μέχρι πού μπορεί να φτάσει η πρόγνωσή μας, παλιότερα θα σας πρότεινα τον Χοσέ Σίλβα και τη μέθοδό του(ο οποίος ισχυρίζεται ότι αυτή καταφέρνει κι άλλα πράγματα, εκτός από αυτό), στο βιβλίο ν. 29. Τώρα πια δεν είμαι σίγουρος, καθώς ο τίτλος «Mind Control» μου φέρνει παράξενους συνειρμούς. Πάντως και μόνο να διαβάσετε το βιβλίο δε νομίζω να είναι κακό.

Μην πάτε σε διάφορα σεμινάρια του είδους, γιατί κυκλοφορούν πολλοί γκουρού εκεί που ψάχνουν για κορόιδα. Πολλοί γκουρού, αντί να μεταδίδουν τη γνώση τους στους ακολούθους τους, *χρησιμοποιούν* τη γνώση τους πάνω τους, πιθανόν με κάποιο είδος ελαφρού, μακροχρόνιου υπνωτισμού.

Ένα αρκετά καλό βιβλίο πάνω στο θέμα, με πολλές ενδιαφέρουσες ασκήσεις είναι και το ν. 30.

Αν κανένας ιερέας σας πει ότι τέτοια πράγματα είναι αντιχριστιανικά, θυμίστε του τα λόγια του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου: «Ο Θεός έγινε άνθρωπος για να κάνει τους ανθρώπους θεούς». Αν πίστευα ότι η Θέωση μπορεί να έρθει μόνο στους λίγους ή τους «εκλεκτούς»-τι γελοίος όρος- δε θα έγραφα αυτό το βιβλίο. Εγώ πιστεύω στο Πνεύμα της Αληθείας, που αναφέρεται στο τέλος του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου.

Προσέξτε όμως, αν αρχίσετε να σκαρφαλώνετε στα κλαδιά που σας αφήνω, μην ξεχνάτε πως ο Άνθρωπος καλό είναι να είναι ταπεινός μπροστά στο Θεό. Και να θυμάστε ότι το σκαρφάλωμα είναι επικίνδυνη ενασχόληση· προσφέρει ωραία θέα όμως...

Το ζήτημα είναι αν θέλεις πραγματικά να ανεβείς. Αν είναι έτσι, **κανείς** δε μπορεί να σε εμποδίσει.

Ας γυρίσουμε, μετά από αυτήν την ενδιαφέρουσα, ελπίζω, παράκαμψη, στην εντυπωσιακή ομολογουμένως περιγραφή του Τυφώνα. Το κεφάλι του ήταν ίσαμε τ' άστρα κι όταν άπλωνε τα χέρια του, το ένα έφτανε στη Δύση και το άλλο στην Ανατολή. Κάθε χέρι του είχε εκατό φιδίσια κεφάλια και το σώμα του ήταν σκεπασμένο με πολλά φτερά. Ήταν τόσο τρομακτικός στην όψη, που οι θεοί ξέχασαν την αξιοπρέπειά τους και κατέφυγαν στην Αίγυπτο για να σωθούν, μεταμορφωμένοι σε διάφορα ζώα, πραγματοποιώντας μια ιδέα του Πάνα. Γι' αυτήν του την ιδέα έγινε και αστερισμός στον ουρανό, αυτός του Αιγόκερου. Αρκετοί

είναι αυτοί που πιστεύουν ότι γι' αυτήν την μεταμόρφωση οι θεοί των αρχαίων Αιγυπτίων έχουν τη μορφή ζώων, θεωρώντας πως οι Έλληνες και Αιγύπτιοι θεοί είναι ένα και το αυτό. Ο Βασιλιάς των θεών, ο Ζευς, ήταν ο μόνος που αντιστάθηκε στη μανία του Τυφώνα.

Υπάρχει όμως και η άποψη ότι κάθε λέξη που αρχίζει από το πρόθεμα δια, ανήκει δικαιοματικά στο Βασιλιά θεών και ανθρώπων, το ΔΙΑ. Δηλαδή ο Διάβολος πολεμά τον ίδιο του τον εαυτό ή καλύτερα έναν από αυτούς που τον ακολούθησαν. Παράλογο, αν δεν ξέρεις την ηθική των Έκπτωτων Αγγέλων και το απίστευτο μπέρδεμα των μυθολογιών.

Ο Τυφωεύς στην αρχή νικά το Δία(Πορτ SAID, Διώρυγα του SUEZ), του κόβει τα νεύρα χεριών και ποδιών και τα κρύβει. Ευτυχώς, ο Ερμής μαζί με τον καλό του φίλο ΑιγιΠάνα τα κλέβουν και τα ξαναδίνουν στο Δία. Η μάχη ξαναρχίζει με το Δία να καταδιώκει τον Τυφωέα, κατακεραυνώνοντάς τον. Από το ρέον αίμα αυτού του μυθολογικού τέρατος ονομάστηκε Αίμος η οροσειρά που είχε σταματήσει επάνω. Τελικά καταφεύγει στη Σικελία, όπου ο Ζευς τον καταπλακώνει με το βουνό Αίτνα. Από τότε μας φοβερίζει με τις φλόγες που βγάζει από το στόμα του, δηλαδή τη λάβα του ηφαιστείου της Αίτνας. Μάλιστα, λέγεται ότι εκεί έχει το εργαστήριό του ο Ήφαιστος, ο κατεξοχήν χθόνιος θεός. Ένα είναι σίγουρο: οι πρόγονοί μας είχαν ζοηρότατη φαντασία.

Ας δούμε και τη φαντασία των Αιγυπτίων, περνώντας στο μυθολογικό «αντίστοιχο» του Τυφώνα, τον αρχαίο Αιγύπτιο θεό ΣΕΤ. Αυτός σκοτώνει τον αδελφό του Όσιρι, τον τεμαχίζει και σκορπίζει τα κομμάτια του. Αργότερα μάχεται και με τον γιο του Όσιρι, θεό Ωρο. Το όνομα Σετ είναι τόσο παλιό όσο και η ίδια η χώρα του Νείλου και ίσως πιο παλιό. Ακόμη και σήμερα λατρεύεται, κάτω από άλλα ονόματα (μια βόλτα στο Διαδίκτυο μπορεί να σας πείσει).

Ήταν επίσης γνωστός και σαν Σουτ ή Σηθ ή Σεθ. Το τελευταίο ακούγεται ακριβώς σαν το αγγλικό όνομα Seth, κοινό όνομα στους Αγγλοσάξωνες.

Για να καταλάβετε πώς περίπου φτιάχνονται οι μυθολογίες, πολλοί εθνολόγοι πιστεύουν ότι η διαμάχη Σετ-Όσιρι αντιπροσωπεύει πανάρχαιες φυλετικές συγκρούσεις της Αιγύπτου. Λέγεται ακόμη πως κάθε μυθολογικός «θεός» εκφράζει μια Δίνη Δυνάμεων που αναλύεται σε ολοένα και μικρότερες δίνες. Μεγάλο μπέρδεμα; Και ποιος σας είπε να διαβάζετε παράξενα βιβλία;

Πριν εγκαταλείψουμε τις μυθολογίες των λαών και τη σχέση του Διαβόλου με αυτές, ας γνωρίσουμε και τον MIXTLANTEKOYXTLI. Αυτός είναι ο Άρχοντας της Κόλασης των Αζτέκων και όσα λιγότερα ειπωθούν γι' αυτόν, τόσο το καλύτερο.

Φτάνουμε σε πιο γνώριμα νερά, στον ίδιο το ΣΑΤΑΝΑ. Η λέξη βγαίνει από το εβραϊκό «Σειτάν», που σημαίνει «Αυτός Που Εμποδίζει», κάτι που σίγουρα τον διασκεδάζει να κάνει. Η εβραϊκή λέξη είναι nts.

Έτσι, είναι πολύ πιθανό να προέρχεται από το «Σετ», ιδιαίτερα αν θυμηθούμε τα χρόνια της αιχμαλωσίας των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο, κατά τη διάρκεια των οποίων ο Μωσής διδάχτηκε όλη τη σοφία των Αιγυπτίων(Πράξεις των Αποστόλων, 7, 22). Ποιος είπες ότι είναι μεταγενέστερος; Ο Ερμής ο Τρισμέγιστος; Ξανασκέψου το!

Ο Σατανάς εμφανίζεται σε αρκετά σημεία της Παλαιάς Διαθήκης. Ίσως η πιο ενδιαφέρουσα εμφάνισή του είναι στο βιβλίο του Ιώβ, όπου ο Θεός τον βάζει να καταστρέψει τελείως αυτόν τον θεοσεβούμενο άνθρωπο. Το παράξενο είναι ότι υπακούει όλες τις εντολές του Δημιουργού του, ίσως γιατί του άρεσε η «δουλειά».

Όταν έγραφα το προσχέδιο του παρόντος, με απασχολούσε έντονα το πώς είναι δυνατόν ο Θεός της Παλαιάς Διαθήκης-που είναι το λιγότερο απάνθρωπος σε αρκετά σημεία-να είναι ίδιος με Αυτόν της Καινής. Δε συμφωνώ με τον τρόπο που χρησιμοποιείται το στερεότυπο «Μυστήρια αι βουλαί του Κυρίου», οπότε θα προτείνω σε όποιον έχει την ίδια απορία να διαβάσει το κεφάλαιο 38 του βιβλίου του Ιώβ(που περιέχει πολλά αξιόλογα σημεία). Πρόσφατα συνειδητοποίησα ότι **ο Θεός μας αποκαλύπτεται όταν πρέπει και όπως πρέπει.**

Ίσως ο πιο αγαπημένος Άγιος των Χριστιανών είναι ο Άγιος Γεώργιος, που σκότωσε το ΔΡΑΚΟΝΤΑ. Συμβολικά το «Κακό» μέσα του, γι' αυτό και το Γεώργιος είναι από τα πιο συνηθισμένα ονόματα. Μόνο που, εκτός από «σατανικό» σύμβολο, ο Δράκος(όπως και το Φίδι) συμβολίζει και τη Γνώση...

Στην Καινή Διαθήκη ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ(από το δια-βάλλω, δηλαδή συκοφαντώ, κατηγορώ· υπονοώντας τον Άνθρωπο μπροστά στον Θεό) βάζει σε πειρασμό τον Ιησού και κατατροπώνεται. Στην Αποκάλυψη του Ιωάννη γίνεται λόγος για την τελική μάχη των Αγγέλων του Θεού με τον Διάβολο και τους «δικούς του», αλλά περισσότερα γι' αυτό το αλληγορικό βιβλίο στο τελευταίο κεφάλαιο.

Ας δούμε και τις απόψεις του Αντόν Σ.Λα Βέν(που δεν είναι πια μαζί μας), κιθαρίστα και τραγουδιστή των Eagles, που ίδρυσε την Εκκλησία του Σατανά το 1966 και έγραψε τη Σατανική Βίβλο το 1969(τι παράξενη χρονιά κι αυτή!). Ο Λα Βέν είναι και ο «ιδρυτής», κατά κάποιο τρόπο, του Νεοσατανισμού, ενώ η «Εκκλησία» του είναι γνωστή και σαν «Hotel California»· ω ναι, το ομώνυμο πασίγνωστο τραγούδι των Eagles έχει σατανιστικούς στίχους, όσο παράξενο κι αν σας φαίνεται.

Λέει λοιπόν ο Λα Βέν(περιοδικό Life,© Μάιος 1989, πηγή το βιβλίο ν. 22): «Ο Σατανάς είναι ένα σύμβολο, τίποτα παραπάνω. Είναι ένα σύμβολο της σαρκικής φύσης του ανθρώπου-του πόθου, της πλεονεξίας, της εκδικητικότητάς του, αλλά, πάνω απ' όλα, του εγώ του. Ο Σατανάς εκφράζει την αγάπη που τρέφουμε για οτιδήποτε εγκόσμιο και την απόρριψη που νιώθουμε για την αίσθηση της ανικανότητας που αποπνέει η εικόνα του Χριστού στο Σταυρό».

Σε άλλη συνέντευξή του (Jim Goad της St.Martin's Press, © 1993, πηγή το ν. 31): «Ε, λοιπόν, εγώ πιστεύω στις θυσίες, αλλά όχι αναγκαστικά σε μια άνομη βάση, ή σε μια βάση για την οποία θα μπορούσες να κατηγορηθείς, να συλληφθείς, να καταδικαστείς και να φυλακιστείς. Αυτό δε σημαίνει πως είμαι εναντίον των ανθρωποθυσιών- απλά είμαι εναντίον όλων των συνεπειών που συνεπάγεται μια τέτοια πράξη. Όταν μιλάω για συμβολικές ανθρωποθυσίες, θέλω να δείξω στον κόσμο ότι υπάρχουν τρόποι να θυσιάσεις κάποιον χωρίς να χρειαστεί να πάρεις ένα χασαπομάχαιο και να αρχίσεις να σκοτώνεις. Για παράδειγμα, μπορείς να σπάσεις το ηθικό των θυμάτων σου, να τους κάνεις κομμάτια, με το να τους δώσεις να καταλάβουν πόσο ανάξια και άχρηστα όντα είναι. Έτσι, τους σκοτώνεις, χωρίς να τους παίρνεις τη ζωή».

(Τα παραπάνω λόγια του Anton S.LaVey είναι πνευματική ιδιοκτησία-©opyright-της Church of Satan. Η παρούσα χρήση τους γίνεται μετά από ευγενική παραχώρηση).

Μάλλον ήρθε η ώρα να σας μεταφέρω το κίνητρο του Αζαζέλ να επαναστατήσει, καθώς πιστεύω πως έχω την «άδεια». Αρνήθηκε να λατρέψει τον Αδάμ ή, τουλάχιστον αυτό πρεσβεύουν κάποιοι «αριστεροί».

Και για όσους έχουν τη διάθεση να κατηγορήσουν, εγώ απλώς να θυμίσω πως ο Λα Βέυ, πριν ιδρύσει την Εκκλησία του Σατανά, ήταν φωτογράφος της αστυνομίας.

Ξέρω ότι ο Άρχοντας του Σκότους-όποιο όνομα κι αν του δώσουμε- είναι μια υπαρκτή οντότητα. Κατά Ιωάννη, 8, 44: «...Εκείνος εξ αρχής ήταν ανθρωποκτόνος και δεν μπόρεσε να σταθεί μέσα στην αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει μέσα του τίποτε το αληθινό. Όταν λέει ψέματα, εκφράζει τον εαυτό του, γιατί είναι ψεύτης, κι είναι ο πατέρας του ψεύδους».

Εγώ θα τον τοποθετήσω συμβολικά μέσα σε κάθε άνθρωπο-στο πίσω μέρος του μυαλού μας. Βαπτίζω αυθαίρετα-γιατί αν ρωτήσετε ένα νευρολόγο θα σας πει ότι δε γνωρίζουμε και πολλά για τον ανθρώπινο εγκέφαλο για να είμαστε σίγουροι για πολλά πράγματα-σαν ξενοδοχείο του την παρεγκεφαλίδα, που είναι πιο σκουρόχρωμη από τη φαιά ουσία του υπόλοιπου εγκεφάλου. Βρίσκεται περίπου πάνω από τον αυχένα και επειδή την έχει και ο αλιγάτορας, υπάρχει η θεωρία πως εξελίχθηκε από αυτόν. Λέγεται μάλιστα ότι αυτό είναι και το πρώτο αμφίβιο που ανέπνευσε αέρα. Ίσως το ερπετό με τη μεγαλύτερη προσφορά στην Εξέλιξη.

Ας βάλουμε λοιπόν στην παρεγκεφαλίδα τις εγκληματικές παρορμήσεις, την αχαλίνωτη λίμπιντο, το πανίσχυρο αρχέγονο ένστικτο της επιβίωσης-Survival Is The Highest Law(Η Επιβίωση Είναι Ο Υψηλότερος Νόμος)πρεσβεύουν μερικοί από τους γνησιότερους

εκφραστές του Αριστερού Μονοπατιού-και αντιφατικά τις τάσεις αυτοκτονίας. Τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά του διαβολικού μας εαυτού προτιμώ να τα φανταστείτε μόνοι σας.

Μην ξεχνάτε όμως ότι έχουμε και Καλό μέσα μας, καθώς είμαστε από την άλλη πλευρά φτιαγμένοι «κατ' εικόνα και κατ' ομοίωσιν». Προσπαθήστε να συλλάβετε αυτήν την φράση του Χριστιανικού Μυστικισμού στην ολότητά της. Μπορεί να σας πάει πολύ μακριά.

Το «Άρωμα του Ονείρου»(ν. 13) είναι ένα υπέροχο βιβλίο, κατάλληλο ιδιαίτερα για όσους θέλουν να παρατείνουν τη διάρκεια της ζωής τους. Όμως στη «συνταγή» του ο Τομ Ρόμπινς ξεχνάει να αναφέρει τον Αιθέρα, το Πέμπτο Στοιχείο. Έχω την εντύπωση πως σχετίζεται με τις Αθάνατες Ψυχές μας και δε νομίζω να επιδέχεται «συμβατικής» εξάσκησης. Αλλά πιστεύω ότι, αν θέλεις να παρατείνεις την επίγεια παρουσία σου, θα πρέπει και να το αξίζεις. Τώρα, το ποιος ορίζει τα κριτήρια, είναι μια άλλη ιστορία. Το δεύτερο «λάθος» του αξιολάτρευτου Τομ είναι πως νομίζει ότι ο Μέγας Τράγος Παν πέθανε.

Εκτός από τη «συνταγή» του Τομ, μεγάλο ενδιαφέρον για όλους, πιστεύω, παρουσιάζει και «Η θεωρία του Ντανυμπόου», καθώς μας δίνει μια ανορθόδοξη θεώρηση του εγκεφάλου και της συνείδησης.

Παραπιπτόντως, ξέρουμε περισσότερα για το σύμπαν, παρά για τον ανθρώπινο εγκέφαλο.

Πριν εγκαταλείψουμε προσωρινά τις μυθολογίες των μεσογειακών λαών-πιστεύω πως πρέπει να ξεκινάμε από τα κοντινά σε μας, και μετά να προχωράμε παραπέρα-ας οραματιστούμε μαζί την Αίγυπτο του 14^{ου} αιώνα π.Χ. Ενδιαφέρουσα εποχή και σίγουρα ενδιαφέρον τόπος.

Ένας αντικομοφομιστής Φαραώ έρχεται στην εξουσία, ο Ακενατόν. Αυτός θέλει για την χώρα του το εξής ανήκουστο: ενώ η θρησκεία τους είχε πολλούς θεούς-γύρω στους 50, αν δε με απατά η μνήμη μου, με 20 από αυτούς σημαντικούς-πρέπει να εγκαταλειφθούν όλοι, και να λατρέψουν έναν και μοναδικό θεό, τον Άτον. Ο Άτον είναι μια μόνο από τις ηλιακές θεότητες της αρχαίας Αιγύπτου, αντιπροσωπεύει όμως τον ίδιο τον Ήλιο· είναι ο ηλιακός δίσκος.

Φανταστείτε τις αντιδράσεις πρώτα του ιερατείου που θα «έμενε χωρίς δουλειά» και θα του αποστερούσαν την θεμελιώδη πίστη του, την ίδια του την ύπαρξη.

Ή ο απλός λαός· αν ο Όσιρις, ο θεός της αναγέννησης, δεν υπήρχε, τι θα γινόταν η ψυχή του απλού εργάτη που έφτιαχνε τα παλάτια του εκάστοτε Φαραώ, με ημερομίσθιο ένα καρβέλι ψωμί και μύρα; Αν και στην επόμενη ζωή τα πράγματα δεν ήταν καλύτερα, ποιο το νόημα να ζεις και να μοχθείς στην τωρινή;

Μια ερώτηση που σίγουρα είναι επίκαιρη. Την χρησιμοποιούν τα ιερατεία όλου του κόσμου, υποσχόμενα «παράδεισους» στην επόμενη ζωή, για να ελέγχουν τους ανθρώπους στην τωρινή. Χωρίς αυτό να

σημαίνει πως τέτοιοι παράδεισοι δεν υπάρχουν. Δεν είμαι θεολόγος να σας λύσω τέτοιες απορίες.

Και όχι μόνο τα Χριστιανικά ιερατεία. Τα πράγματα είναι ίδια, είτε γεννήθηκαν στην Ινδία, είτε στη Σαουδική Αραβία, είτε στην Κολομβία, είτε στην Ελλάδα.

Οι ιερείς δεν είναι «λύκοι με προβιά», τουλάχιστον οι περισσότεροι από αυτούς. Δεν ξέρουν τους απώτερους σκοπούς που εξυπηρετούν. Ούτε εγώ βέβαια· απλώς τους υποψιάζομαι.

Ο Ακενατόν έμεινε στην Ιστορία σαν οραματιστής, και αντιφατικά σαν αιρετικός. Κανείς όμως δεν μπορεί να του αρνηθεί πως ήταν μπροστά από την εποχή του· κάτι ιδιαίτερα συνηθισμένο για την μαγευτική χώρα του Νείλου.

Γιατί λίγους αιώνες μετά, στην ίδια χώρα, ο Μωυσής κύρηξε την μοναδικότητα του Ιεχωβά. Από τον Μωυσή επηρεάστηκε όχι μόνο η Ιουδαϊκή θρησκεία και κατ'επέκταση η Χριστιανική, αλλά και το Ισλάμ. Δεν μένουν και πολλά απ'έξω, τουλάχιστον στη Δύση.

Η Ιερή Πόλη του μοναδικού Θεού-με πρώτα παραδείγματα την Ιερουσαλήμ, την Μέκκα, την Ρώμη, την Κωνσταντινούπολη-ήταν μέσα στο όραμα του Ακενατόν. Είχε χτίσει μια προς τιμήν του μοναδικού θεού του.

Πριν σου επιτρέψω, αναγνώστη, να προχωρήσεις στο επόμενο κεφάλαιο, θα σου παραθέσω έναν ύμνο προς τον Άτον:

«Ο ζωντανέ ηλιακέ δίσκε,
που είσαι όμορφος,
μεγάλος, ακτινοβόλος.
Όταν οι κινήσεις σου φθίνουν,
η γη είναι σε σκοτάδι,
κάθε λιοντάρι είναι έξω από το λημέρι του».

Άνοιξε τώρα τον Ψαλμό 104 και προσπάθησε να πείσεις τον εαυτό σου ότι όλα είναι όπως σου τα παρουσιάζουν. Αν τα καταφέρνεις, τότε κάτι πάει πολύ στραβά· μάλλον με μένα.

Δ.

«ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Σαν ξεναγός, θα σας περιγράψω εν συντομία τα εγκλήματα που έγιναν με την πιο υποκριτική δικαιολογία: στο όνομα του Θεού, από αυτοαποκαλούμενους «Χριστιανούς». Θα προσπαθήσω να είμαι αντικειμενικός-πράγμα δύσκολο-με αυτούς τους ανθρώπους, που μόνο οι χαρακτηρισμοί σκοταδιστές και μισάνθρωποι μπορούν να τους περιγράψουν. Κι αυτό γιατί αφενός τα εγκλήματά τους δεν είναι γνωστά στο ευρύ κοινό, αφετέρου γιατί πιστεύω πως αποτελούν τη μεγαλύτερη ντροπή στην Ανθρώπινη Ιστορία. Στα εγκλήματα των Ρωμαιοκαθολικών έχω δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα, καθώς είναι πιο γνωστά. Των Ορθόδοξων περιγράφονται με συντομία, για να κεντρίσω την περιέργειά σας και να τα ψάξετε εκτενέστερα μόνοι σας.

Η χρονομηχανή μας προσγειώνεται σε προχριστιανικά χρόνια και συγκεκριμένα την περίοδο 17 έως 23 Δεκεμβρίου. Τότε στη Ρώμη γιορτάζονταν τα Σατουρνάλια, προς τιμήν του θεού Saturnus(Κρόνος), πρώτου μυθικού βασιλιά του Λατίου. Κοινή αγροτική γιορτή μέχρι το 217 π.Χ., τα Σατουρνάλια έγιναν μια από τις σπουδαιότερες γιορτές των Ρωμαίων. Καταργήθηκαν επίσημα από τη σύνοδο της Ρώμης το 743 μ.Χ., ουσιαστικά όμως διατηρήθηκαν στον απλό λαό μέχρι το 12^ο αιώνα.

Αν δε με απατά η μνήμη μου, ο Κρόνος(Χρόνος)είναι ο σημαντικότερος θεός στο ρωμαϊκό πάνθεον. Αντικαθιστούσε, κατά κάποιο τρόπο, το δικό μας Δία, το γιο του.

Ο λόγος που ασχολούμαι με τον Κρόνο είναι ότι, όπως ο Πάπας της Ρώμης, νόμιζε πως είναι αλάθητος. Έτρωγε τα ίδια του τα παιδιά, τους Ολύμπιους, για να μην τον ξεπεράσουν ποτέ. Νόμιζε ότι ήταν τέλειος και αξεπέραστος.

Ας κοιτάξουμε τη ρωμαϊκή κοινωνία και τις πεποιθήσεις της. Προχριστιανικά πίστευαν σε έναν θεό που ήταν τέλειος και αλάθητος. Οι γιορτές προς τιμήν του συνεχίζονταν για μια χιλιετία περίπου μετά τη γέννηση του Χριστού. Στα χρόνια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας είχαν θεοποιήσει τον αυτοκράτορά τους, ως γνωστόν. Ο λόγος του ήταν νόμος. Οι πράξεις του, όσο παράλογες κι αν ήταν, όπως π.χ. του Νέρωνα, ήταν υπεράνω κριτικής.

Οι Ιταλοί σήμερα-θεωρητικά απόγονοι των Ρωμαίων-έχουν τον Πάπα που-για δεξ σύμπτωση-είναι κι αυτός αλάθητος. Κι ό,τι πει είναι ηθικός νόμος για τους Καθολικούς σ' όλο τον κόσμο. Αποφασίζει π.χ. ότι η χρήση προφυλακτικών είναι αμαρτία: σαν συνέπεια, πόσοι πεθαίνουν από σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα και πόσα ανεπιθύμητα παιδιά γεννιούνται ή δεν γεννιούνται;

Αποκαλούν ένα ζωντανό άνθρωπο άγιο, κάτι που για μένα είναι ακατανόητο. Ούτε ο ίδιος ο Ιησούς δεν κράτησε αυτόν τον χαρακτηρισμό για τον εαυτό του. Κατά Ματθαίον, 19, 17: «Ο Ιησούς του είπε: “Γιατί με ονομάζεις αγαθός; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μόνο ένας, ο Θεός”». Μια τελείως ανάλογη άποψη είχε διατυπώσει και ο Διογένης.

Δε γράφω αυτό το κεφάλαιο για να αμφισβητήσω το Ρωμαιοκαθολικό δόγμα. Καθόλου δε με απασχολούν άνθρωποι που έχουν την εντύπωση ότι είναι αλάθητοι και άγιοι. Αυτό που με απασχολεί όμως είναι τα φρικιαστικά εγκλήματα που έγιναν στο όνομα του Χριστιανισμού από αυτούς τους ανθρώπους.

Ας αρχίσουμε με τις Σταυροφορίες. Εμείς και οι Άραβες νιώσαμε καλά τις κλοπές, τους βιασμούς και τις σφαγές τους. Είχαν βλέπετε την «ευλογία» από τους «αλάθητους» Πάπες τους. Ξέρετε, αυτή η «ευλογία» μου θυμίζει την αντίστοιχη εβραϊκή που συναντήσαμε. Οι Εβραίοι τουλάχιστον την πήραν από το θεό τους, όχι από θεοποιημένο άνθρωπο.

Πρόσφατα, ο τωρινός αλάθητος επισκέφτηκε την πατρίδα μας, όπου πολύ διακριτικά-και πολύ υποκριτικά συγχρόνως-ζήτησε συγγνώμη. Έστω. Από τους Άραβες; Αυτοί δε «μετράνε»; Ή μήπως επειδή είναι αλλόδοξοι δεν την αξίζουν; Τους κατηγορούμε τώρα τελευταία για το τζιχάντ-τον «ιερό πόλεμο»-που πρεσβεύουν οι φανατικοί ανάμεσά τους.

Υποκριτές είμαστε, που βλέπουμε την ακίδα στο μάτι του αδελφού μας και δεν αισθανόμαστε το δοκάρι στο δικό μας μάτι. Οι θρησκευτικοί διωγμοί και πόλεμοι ξεκίνησαν από κάποιους που αυτοαποκαλούνταν «Χριστιανοί». Στα προχριστιανικά χρόνια-και διορθώστε με αν κάνω λάθος-οι πόλεμοι γίνονταν για εθνικούς λόγους.

Κι αν κάποιος Ορθόδοξος πει ότι αυτοί είναι Καθολικοί, εμείς δεν κάναμε τέτοια πράγματα, ας ψάξει στο εορτολόγιό μας. Όλο και κανένα σφαγέα Εθνικών(αυτών με την Πατρώα θρησκεία δηλαδή)θα βρει. Ρωτήστε τον ιερέα σας να σας πει για την Υπατία από την Αλεξάνδρεια και τον μαρτυρικό της θάνατο. Εγώ τουλάχιστον την υποκρισία την απεχθάνομαι. Οι σφαγές στο όνομα της θρησκείας δεν είναι «προνόμιο» ούτε των Μουσουλμάνων, ούτε των Ρωμαιοκαθολικών.

Πολύ «βολικό» ήταν και το γεγονός πως οι περιουσίες των Εθνικών έμεναν «ορφανές» μετά τον θάνατό τους. Ε, κάποιος έπρεπε να τις καρπωθεί.

Η Εκκλησία στηρίχθηκε και στηρίζεται οικονομικά στους πιστούς. 2000 χρόνια υποθέτω ότι έχει μαζέψει ουκ ολίγα υλικά αγαθά. Πόσα έχει επιστρέψει πίσω στο ποίμνιο; Μήπως θα τα πάρει μαζί της; Το φέρετρο δεν έχει τσέπες...

Οι κατηχητές απευθύνονταν και απευθύνονται σε μικρά παιδιά και γυναίκες, που επηρεάζονται ευκολότερα· κάτι όχι ιδιαίτερα ηθικό.

Αυτό το κεφάλαιο δεν ήταν δυνατόν να μην έχει αναφορά στο Μεσαίωνα, που είναι γνωστός στη Δύση σαν «Σκοτεινοί Καιροί». Όχι

άδικα, καθώς τότε δρούσε η περιβόητη Ιερά Εξέταση. Όποιος δεν συμφωνούσε με την επίσημη γραμμή βασανιζόταν και καιγόταν ζωντανός. Δόξα τω Θεό που δε ζούμε σε τέτοιες εποχές, γιατί το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας θα καιγόταν και ποιος ξέρει τι θα τραβούσα. Αν έχετε στο μυαλό σας ότι αυτά συνέβαιναν μόνο στη Δύση και ότι εμείς οι Ορθόδοξοι ήμασταν καλύτεροι, ρωτήστε έναν ιερέα να σας πει από πού ξεκίνησε η Ιερά Εξέταση το «θεάρεστο» έργο της.

Τώρα, για το πόσα «αιρετικά» βιβλία κάηκαν στην πυρά και πόσο πίσω πήγε η Ανθρωπότητα, μη με ρωτάτε, εγώ Ανορθόδοξος είμαι. Εγώ ξέρω πως από «καλά χριστιανόπουλα» κάηκε η Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας με 300.000 ανεκτίμητα έργα, τα περισσότερα αναντικατάστατα, χαμένα πια για πάντα. Ας είναι καλά οι «αλλόδοξοι» Άραβες που διέσωσαν ένα μεγάλο μέρος της Γνώσης που είχε συσσωρευτεί κατά την Αρχαιότητα.

Και τα πράγματα δεν έχουν γίνει και πολύ καλύτερα. Ας σας θυμίσω πως και πολύ πρόσφατα κάποιοι «πιστοί Χριστιανοί» έκαψαν με μεγάλη χαρά και θρησκευτική αγαλλίαση ένα βιβλίο, ενώ μερικά χρόνια πριν είχαν καταφέρει την απαγόρευση της προβολής ενός έργου του Καζαντζάκη. Τον οποίο είχαν αφορίσει πάλι μερικοί «ζηλωτές».

Όμως, εκτός από βιβλία καίγονταν και άνθρωποι. Εκτός από «αιρετικούς» καίγονταν και «μάγισσες». Υπάρχει η πολύ ενδιαφέρουσα θεωρία ότι αυτές οι γυναίκες ήταν κυρίως μαίες που πλήρωναν το διεστραμμένο οιδιπόδειο σύμπλεγμα των ιεροεξεταστών. Φανταστείτε να ξεγεννάτε παιδιά και να έρχονται μια μέρα «άγιοι» άνθρωποι και να σας αποκαλούν «παιδί του Διαβόλου» και «μάγισσα». Ο King Diamond έχει κυκλοφορήσει ένα πολύ ωραίο σχετικό άλμπουμ, το «The Eye», με περιγραφικότερους στίχους. Φανταστείτε πώς είναι να σε καίνε ζωντανό.

Η Όγδοη Αίσθηση είναι η Φαντασία. Αυτή η αχαλίνωτη δύναμη που έχουμε, όταν χρησιμοποιούμε εποικοδομητικά τη σκέψη μας. Δε θα σας δώσω παραπομπές γι' αυτήν, γιατί, αν ακολουθήσετε τα υπόλοιπα κλαδιά, θα βρείτε υπεραρκετές ασκήσεις οραματισμού. Ο οραματισμός είναι κάτι σαν καταλύτης στον Εσωτερισμό, ενώ μπορεί να έχει όσες χρήσεις θέλετε.

Αυτό που θα σας πω όμως είναι ότι να φαντάζεσαι το μέλλον σου όπως το θες και να αγωνίζεσαι με όλες σου τις δυνάμεις για να το κατακτήσεις είναι απίστευτη εμπειρία. Είναι κίνητρο Ζωής.

Παραπιπτόντως, όταν σας προτείνω κάποια βιβλία, δεν ισχυρίζομαι ότι ανακάλυψα την Αμερική. Σίγουρα υπάρχουν περισσότερα βιβλία πάνω στα θέματα που με απασχολούν και σίγουρα υπάρχουν καλύτερα. Απλώς αυτά πρόλαβα να βρω και δεν θα σας τα πρότεινα αν δεν μου πρόσφεραν κάτι.

Από ένα σημείο και μετά θα αρχίσετε να ακούτε τον εαυτό σας ή το δαιμόνιό σας. Τα βιβλία τα έγραψαν άλλοι. Αν δεν πιστεύεις στον εαυτό σου, μην περιμένεις και πολλά πράγματα.

Χμμ...Πολλοί από εσάς με κατηγορούν ότι αποφεύγω να σας δώσω ασκήσεις δικές μου. Μα πως, αφού δεν τις «ανακάλυψα» εγώ. Πολλοί Άνθρωποι πριν από μένα, και με πολύ καλύτερο τρόπο, τις έχουν περιγράψει.

Ωραία. Θα σας βάλω στο trip μου. Ορίστε μερικές σκέψεις μου:

Σ'όλη μου την ενήλικη ζωή με απασχολούσε το γεγονός ότι **δεν αναπνέω καλά**. Η «φυσιολογική» αναπνοή είναι η εξής: αναπνέεις, βαθύτερα από ό,τι συνήθως, από τη μύτη σου, κρατάς τον αέρα στα πνευμόνια σου όσο χρειάζεται και εκπνέεις από το στόμα.

Λογικό, έτσι; Μήπως αναπνέαμε ακριβώς έτσι όταν είμασταν μικρότεροι και δεν το θυμόμαστε; Μήπως;

Για πέντε λεπτά, προσπάθησε να αναπνέυσεις έτσι, κάνοντας ό,τι κάνεις συνήθως. Οι επόμενες σελίδες είναι κενές, για να σιγουρευτώ ότι θα κάνεις την άσκηση.

Χα, χα, χα. Μήπως σου είπα ότι είναι εύκολο και δεν το θυμάμαι; Μετά από λίγα δευτερόλεπτα ξεχνιέσαι; Το ίδιο και εγώ, δεν είμαι μοναχός ή αποκρυφιστής, για να έχω δικό μου χρόνο και χώρο, απομόνωση, θέληση άκαμπτη, πειθαρχία «απάνθρωπη», αυτοσυγκέντρωση «τρελή» και «καθοδήγηση».

Όσο για το τελευταίο, δοξάζω την εποχή που ζούμε, γιατί κυκλοφορούν μερικά πάρα πάρα πολύ ενδιαφέροντα βιβλία. Όχι ότι πιστεύω πως το πόνημά μου συγκαταλέγεται σ'αυτά...

Τα υπόλοιπα είναι σίγουρα χρήσιμα, αλλά όχι και απαραίτητα.

Την αναπνοή την ελέγχει το παρασυμπαθητικό νευρικό σύστημα.

Αν θέλεις, μπορείς να συνδυάσεις την «φυσιολογική» αναπνοή με μια άσκηση του Ουίτγουερθ: καθώς αναπνέεις, νιώσε/οραματίσου ότι γεμίζεις όχι απλώς με οξυγόνο, αλλά με **ενέργεια**. Γέμισε τον εαυτό σου με ό,τι νιώθεις θετικό, και εξέπνευσε κάθετί αρνητικό που κρύβεις μέσα σου.

Όπως μας λέει το εξώφυλλο του «Obsolete»-διαβάστε τους στίχους- των Fear Factory, **κατά μια έννοια είμαστε το νευρικό μας σύστημα.**

Ποιος είπες ότι σε εμποδίζει να κάνεις την άσκηση; Για σκέψου το λίγο παραπάνω.

Ακόμη και για μας που ζούμε μια «φυσιολογική» ζωή, όλα είναι δυνατά. **Τίποτα δεν είναι εύκολο, τίποτα δεν είναι δύσκολο. Όλα έρχονται σταδιακά.**

Τώρα τελευταία, άρχισα να κάνω το εξής: όταν ανατριχιάζουμε, δεν νοιώθουμε σαν να μας ρέει ηλεκτρική ενέργεια, στην αρχή στη σπονδυλική στήλη και μετά στο υπόλοιπο σώμα; Προσπαθώ να το κάνω συνειδητά, όσο περισσότερο μπορώ. Είναι το λιγότερο ενδιαφέρον.

Ο κόσμος έχει την εντύπωση ότι οι Άγιοι είναι κάτι σαν υπερήρωες των κόμικ, με δυνατότητες μοναδικές. Ήδη σας έχω πει πως κατοικοεδρεύουν σε ανθρώπινα σώματα, άρα **όλοι μας μπορούμε.**

Η θεραπευτική δύναμη είναι κοινή σε όλους μας. Μπορείτε να σκέφτεστε τον πόνο σαν μπλοκάρισμα ενέργειας για να τον καταπολεμήσετε πιο εύκολα. Ή, σαν αρνητική ενέργεια, που απλώς δονείται σε διαφορετικό επίπεδο. Μπορείτε να οραματίζεστε με την εισπνοή πως παίρνετε ενέργεια από το Σύμπαν-ή, αν το νιώθετε, από το Θεό-και την κατευθύνετε στο σημείο του πόνου. Με την εκπνοή διώχνετε τον πόνο.

Αν η προσπάθεια είναι αρκετά έντονη, τα αποτελέσματα θα έρθουν.

Εύκολα μπορείτε να καταλάβετε τις προεκτάσεις του θέματος. Μια θεραπευτική προσπάθεια μπορεί να γίνει και από ένα άτομο ή από πολλά μαζί.

Μπορείς, για παράδειγμα, αν θέλεις να βλέπεις αύρες, να σκέφτεσαι πως η περιφερειακή σου όραση είναι μπλοκαρισμένη. Με επίμονες ασκήσεις-ίσως σε έναν αγαπημένο σου ενεργειακό σου τόπο-μπορείς να

προσπαθήσεις να αυτοθεραπευτείς. Ίσως ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση είναι να προσπαθείς να αυξήσεις τη συνειδητότητα της περιφερειακής σου όρασης, κοιτώντας όμως μπροστά. Σημαντικό επίσης είναι να είσαι ήρεμος και χαλαρός. Ένας καταλύτης είναι και το να μην ανοιγοκλείνεις τα μάτια σου.

Ας επιστρέψουμε στο θέμα του κεφαλαίου. Το επόμενο μεγάλο έγκλημα της Ρωμαιοκαθολική Εκκλησίας ήταν οι Conquistadores (Κατακτητές) της Νότιας Αμερικής. Αρκετά από τα σχετικά στοιχεία είναι από το βιβλίο ν. 32. Ξανά με την «ευλογία» και «ευχή» του τότε «αλάθητου», ο Ερνάν Κορτές το 1519 με 11 πλοία, 600 πεζούς, 16 άλογα και μερικά κανόνια προσάραξε στην ακτή του Μεξικού. Μέσα σε δυο χρόνια, με αυτά τα απίστευτα λίγα μέσα, κατέλυσε την αυτοκρατορία των Αζτέκων, κατέλαβε την ακμάζουσα μητρόπολη Τενοκτιτλάν, πήρε την εξουσία στα χέρια του και κατέσφαξε εκατοντάδες χιλιάδες αθώων Ινδιάνων. Με την αλαζονεία του αδίστακτου κατακτητή που, ψάχνοντας για χρυσάφι, δεν υπολογίζει τίποτα, επέβαλλε δια πυρός και σιδήρου την εξουσία του και διέταξε την ολοκληρωτική καταστροφή της πρωτεύουσας.

Οι Ισπανοί, με την καθοδήγηση και προτροπή της Ιεράς Εξέτασης, έκαψαν και κατέστρεψαν σχεδόν όλα τα ιερά βιβλία των ιθαγενών. Πόση ακόμη Γνώση χάθηκε ολοκληρωτικά «Στο Όνομα Του Θεού» δε θα μάθουμε ποτέ. Ακόμα και προφορικές παραδόσεις ξεχάστηκαν, γιατί οι δύστυχοι Ινδιάνοι εξαναγκάστηκαν να μάθουν Ισπανικά και να ασπαστούν τον Καθολικισμό. Οι Ισπανοί τους απαγόρευσαν επί ποινή θανάτου τη γλώσσα και τη θρησκεία τους.

Όχι ότι οι Ινδιάνοι της Βόρειας Αμερικής είχαν καλύτερη τύχη...

Οι γνώσεις μας για τους προκολομβιανούς πολιτισμούς είναι έτσι αξιοθρήνητα λίγες. Όμως αρκεί να δει κανείς τις μεγαλύτερες σε μέγεθος στον κόσμο πυραμίδες, αυτές της πόλης του Μεξικό, για να αντιληφθεί το μεγαλείο αυτών των πολιτισμών. Έχει ακουστεί ότι κοντά σ' αυτές τις πυραμίδες υπάρχει ένας μυστικός υπόγειος θάλαμος, αντίστοιχος μ' αυτόν κάτω από τη Σφίγγα. Για μένα δεν είναι σύμπτωση ότι δυο πολιτισμοί, που απέχουν χιλιάδες χιλιόμετρα και δεν έχουν δυνατότητα επικοινωνίας μεταξύ τους (όπως μας διδάσκουν τουλάχιστον), χτίζουν τα ίδια μεγαλειώδη οικοδομήματα. Έτσι, δε θα εκπλαγώ καθόλου όταν ανακαλυφθούν οι δυο θάλαμοι και μας αποκαλύψουν τα αρχεία τους. Αλλά, για να γίνει αυτό, θα πρέπει ικανός αριθμός ανθρώπων να το θέλει και να προσπαθεί γι' αυτό.

Ξέρετε, είναι παράξενο, αλλά έχω παρακολουθήσει κάποια ντοκυμαντέρ του Carl Sagan για τις πυραμίδες της Αιγύπτου, τα οποία είναι τρομερά ενδιαφέροντα. Από αυτά άντλησα κάποιες από τις πληροφορίες που σας μετέφερα στο πρώτο κεφάλαιο. Αλλά κάθε φορά που η εκπομπή έφτανε στο πάρα πολύ ενδιαφέρον μέρος, κοβόταν, με το

γνωστό «η συνέχεια στο επόμενο». Μόνο που ποτέ δεν ερχόταν αυτό το επόμενο...

Αν αναρωτηθούμε πώς τόσοι λίγοι κατέκτησαν ολόκληρη αυτοκρατορία εκατομμυρίων ανθρώπων, συναντάμε ένα πολύ παράξενο γεγονός. Από τη μια έχουμε την τεχνολογική υπεροχή των Ισπανών, αλλά από μόνη της δεν είναι αρκετή. Από την άλλη έχουμε την αντιμετώπισή τους από τους Ινδιάνους, οι οποίοι είχαν μια πολύ παλιά προφητεία ότι ο θεός τους Κοετζαλκοάτλ θα επέστρεφε, ακριβώς την εποχή που ο Κορτές εισέβαλλε. Με τα τηλέμαχα όπλα και τις πανοπλίες τους να αστράφτουν στον Ζωοδότη, οι Ισπανοί φάνηκαν σαν «θεοί» στους Ινδιάνους, γι' αυτό και η αντίδρασή τους ήταν μηδαμινή.

Τώρα, αν θέλετε να αποκαλέσετε την εκπλήρωση της προφητείας σύμπτωση, δικαίωμά σας. Εγώ θα σας μιλήσω για το εκπληκτικής ακρίβειας ημερολόγιο των Μάγιας-καλύτερο από το σημερινό-το οποίο σταματά απότομα στις 22 Δεκεμβρίου(Χειμερινή Τροπή του Ηλίου)του 2012. Μάλλον τότε θα συμβεί κάποιο πολύ σημαντικό γεγονός ή θα έχουμε το τέλος μιας εποχής ή και τα δύο.

Υπάρχουν κάπου στη Νότια Αμερική κάτι ογκόλιθοι βάρους 200 και παραπάνω τόννων, στην κορυφή ενός γκρεμού. Κανένας δεν ξέρει-ούτε εγώ βέβαια-πώς βρέθηκαν εκεί. Αυτό που ξέρω είναι πως μερικοί από τους πολιτισμούς αυτούς εξαφανίστηκαν απότομα...

Πολλοί μπορεί να αναρωτιέστε πώς η Καθολική Εκκλησία συμβιβαζόταν με τέτοια εγκλήματα. Μα, όποιοι δεν ήταν «Χριστιανοί» έπρεπε να γίνουν με το καλό ή με τη βία, να ξεχάσουν το «αμαρτωλό» παρελθόν τους, να ξεχάσουν τον πολιτισμό τους, τις γνώσεις τους και τη γλώσσα τους. Ήταν όλα «διαβολικά».

Όμως οι αμαρτίες των αυτοαποκαλούμενων «Χριστιανών» ήταν διαφορετικές. Αυτές, με την κατάλληλη αποζημίωση φυσικά, συγχωρούνταν από την «αγιότητά του». Αναφέρομαι στα περίφημα συγχωροχάρτια. Ό,τι αμαρτίες κι αν είχες, πλήρωνες το κατάλληλο αντίτιμο στην «αγία» Καθολική Εκκλησία και έπαιρνες το χαρτί που σου τις συγχωρούσε. Με υπογραφή και σφραγίδα βέβαια. Μάλιστα, καμιά εγκόσμια αρχή δεν είχε το δικαίωμα να σε συλλάβει για τα εγκλήματα που σου είχε συγχωρέσει η Εκκλησία. Και αυτά τα ηθικά βδελύγματα γιατί το ταμείο του Βατικανού πονούσε.

Κάτι σαν τους σύγχρονους τηλεευαγγελιστές που, με τα κατάλληλα μηδενικά στην επιταγή που τους στέλνεις, σου κλείνουν από τώρα ένα εισιτήριο χωρίς επιστροφή για τον «Παράδεισο». Παρακαλούνται οι τηλεευαγγελιστές και οι πελάτες τους, όπως όταν φτάσουν στον προορισμό τους να κάτσουν εκεί και να μην επιστρέψουν εδώ για κανένα λόγο.

Σαν απλός άνθρωπος έχω την απορία: όλοι αυτοί οι υποκριτές δε ντρέπονται;

Υποβιβάζουν τους ανθρώπους που εκμεταλλεύονται, και δε με ενδιαφέρει αν είναι «καλοί» ή «κακοί», «αριστεροί» ή «δεξιοί», καθώς είμαι πια αρκετά μεγάλος σε ηλικία για να ξέρω ότι όλα αυτά είναι απλώς «γκρίζα». Ταμπέλες χωρίς νόημα και καμιά έννοια ηθικής. Απάνθρωπα.

Για να τελειώνουμε, ίσως το μεγαλύτερο έγκλημα των Ρωμαιοκαθολικών είναι η απροσπέλαστη για το κοινό Βιβλιοθήκη του Βατικανού. Πόση Γνώση αποκρύπτουν αυτοί οι σκοταδιστές; Και, όπως στο «Όνομα του Ρόδου», ξέρω πως θα προτιμήσουν να την κάψουν παρά να τη φέρουν στο Φως. Γιατί τότε θα είχαν να απαντήσουν στην υπόλοιπη Ανθρωπότητα για πολλά.

Παρεμπιπτόντως, το ξέρατε ότι η δεύτερη σε μέγεθος βιβλιοθήκη-εννοείται σε αρχαία χειρόγραφα, κυλίνδρους και παπύρους κάθε θέματος-είναι αυτή της Μονής της Αγίας Αικατερίνης στο όρος Σινά και η τρίτη αυτή της Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας στο Άγιο Όρος; Καλή τύχη σε όποιον προσπαθήσει να πείσει τους μοναχούς να τη δει απλώς.

Το όνομα Εωσφόρος σημαίνει κατά λέξη «Αυτός Που Φέρνει Το Φως(Στους Ανθρώπους)». Ίσως τώρα καταλαβαίνετε γιατί η Εκκλησία χαρακτήρισε έτσι τον μεγαλύτερο αντίπαλό της...

Ακολουθήστε τώρα το «παράξενο» μυαλό μου(αν και, κάθε μυαλό είναι μοναδικό και «παράξενο», με το δικό του τρόπο): υπάρχουν «σενάρια», που Άνθρωποι πριν από μας ήξεραν ή συνέλαβαν διαισθητικά και μας τα περιέγραψαν με τον δικό τους ξεχωριστό τρόπο. Ας τους δώσουμε την «επιστημονική» ονομασία-χωρίς να θέλω να τα μειώσω καθόλου-«εναλλακτικές όψεις της πραγματικότητας».

Το «σενάριο» που με απασχολεί, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, είναι το εξής(και, προς χάριν της συζήτησης, πάρτε το σαν πραγματικό και όχι σαν φανταστικό): η Ιστορία που μου διδάσκουν, εμένα τον άνθρωπο, είναι μόνο το 10% από αυτά που έχουν πραγματικά συμβεί. Ένα 10%, που γλύτωσε από ιερατεία και φανατικούς, διαστρεβλωμένο για να βολεύει τους λίγους εξουσιαστές μου.

Κλείσε τα μάτια σου για λίγα δευτερόλεπτα και νιώσε το «σενάριο» ως αληθινό.

Αν πράγματι φέρθηκαν στην Ιστορία με αυτόν τον τρόπο, σκέψου μόνο πως φέρθηκαν στον Άνθρωπο...Ή στην Αληθινή Θρησκεία, το μόνο μέσο που έχουμε στην απεγνωσμένη προσπάθειά μας να ενωθούμε με το Θείο;

Αν στην Ελλάδα του 2007 η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει την εξουσία που έχει, σκέψου τι συνέβαινε παλιότερα.

Και για να κλείσουμε το θέμα, πραγματικότητα είναι το κοινό «σενάριο» που μοιραζόμαστε και μας κάνει όλους γνωστικούς. Όταν κάποιος έχει διαφορετικό σενάριο στο μυαλό του, απλά δεν είναι γνωστικός. Όταν όμως δυο άνθρωποι μοιράζονται το ίδιο, αιρετικό «σενάριο»;

Ε.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Φτάσαμε στο πιο ενδιαφέρον για μένα κεφάλαιο του πονήματος αυτού. Θα συλλέξουμε στοιχεία από την αρχαία Ελληνική Παράδοση και θα εξερευνήσουμε τα αρχαία Ελληνικά Μυστήρια. Θα αποδείξω και στον πιο δύσπιστο ότι τα Χριστιανικά Μυστήρια έχουν μεγάλη σχέση(το ποια ακριβώς το αφήνω σε εσάς)με αυτά της Πατρώας θρησκείας, αντίθετα με ό,τι μας διδάσκουν. Είναι ίσως το πιο «επιστημονικό» κεφάλαιο του βιβλίου, καθώς τα στοιχεία, που δυστυχώς δεν γνωρίζει πολύς κόσμος, είναι το λιγότερο εντυπωσιακά, και δεν επιδέχονται, νομίζω, αμφισβήτησης.

Για να μη σας κουράζω με παραπομπές, οι πηγές από τις οποίες άντλησα αρκετές πληροφορίες είναι τα βιβλία 33 έως 48 της βιβλιογραφίας.

Στο πρώτο μας βήμα συναντάμε τα ΚΑΒΕΙΡΙΑ Μυστήρια. «Κάβειρος» σημαίνει μάλλον ισχυρός(νομίζω στο πνεύμα)και από ό,τι ξέρω βγαίνει από την ίδια ρίζα με το κάφρος, δηλαδή άπιστος. Δεν είναι τυχαίο ότι τους Καλλάς, μια φυλή στο Πακιστάν που υποστηρίζουν πως είναι απόγονοι των στρατιωτών του Μεγάλου Αλεξάνδρου, τους ονομάζουν οι υπόλοιποι Πακιστανοί Καφίρ. Κι αυτό γιατί είναι οι τελευταίοι Έλληνες που κρατούν την Πατρώα Θρησκεία.

Τα στοιχεία που αφορούν στους Κάβειρους, χθόνιες θεότητες που λατρεύονταν στην Ίμβρο, στη Λήμνο και κυρίως στη Σαμοθράκη, είναι φοβερά αντιφατικά. Άλλοι λένε ότι ήταν τέσσερις, και άλλοι ανεβάζουν τον αριθμό σε επτά, συν τον Ασκληπιό. Είχαν σχέση με τον Ήφαιστο και τον Προμηθέα, ενώ ονομάζονταν και Μεγάλοι θεοί ή και Διούσκουροι.

Τα Μυστήρια τους σίγουρα είχαν να κάνουν με μια μορφή πυρολατρείας, με το πυρ να συμβολίζει την ίδια τη ζωή. **Η ανθρώπινη ψυχή ήταν γι'αυτούς μια δύναμη πύρινη.**

Η λατρεία τους περιελάμβανε τη διδασκαλία για τη γέννηση του ανθρώπου. **Ο αρχέγονος άνθρωπος ονομαζόταν Άδαμας.**

Η μύηση στα Μυστήριά τους είχε δυο βαθμούς: μια απλή μύηση και την **Εποπτεία**. Και στις δυο, πριν από την μύηση, ο υποψήφιος έπρεπε να εξομολογηθεί στον ειδικό ιερέα. Βλέπουμε λοιπόν ότι η **εξομολόγηση** των αμαρτιών στον ιερέα υπήρχε ήδη από τα προχριστιανικά χρόνια, στις μυητικές τελετές των προγόνων μας. Κι αυτό είναι μόνο η αρχή.

Να σας μεταφέρω και δυο διασκεδαστικούς διάλογους. Ο ιερέας, που κατηχούσε κάποιον Ανταλκίδα στα Μυστήρια, τον ρώτησε ποια ήταν η ασεβέστερη πράξη που είχε κάνει στη ζωή του. Απάντηση του Ανταλκίδα: «Το γνωρίζουν οι θεοί!» Απάντηση του Σπαρτιάτη

Λύσανδρου στο ίδιο ερώτημα: «Σε ποιόν να το πω, σε σένα ή στους θεούς;». Ιερέας: «Στους θεούς». Λύσανδρος: «Εσύ λοιπόν, φύγε»!

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι η Ολυμπιάδα, μητέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ήταν ιέρεια αυτών των Μυστηρίων. Ο Μέγιστος Πολέμαρχος μάλιστα, ήταν αφιερωμένος σ'αυτά. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Αλέξανδρος πίστευε και έλεγε σε όλους πως ήταν γιος του Άμμων Ζευσ.

Το πόσο ανοιχτόμυαλος ήταν μας το λένε οι πράξεις του. Μια που μου έκανε εντύπωση ήταν ότι θυσίασε στον βαβυλωνιακό θεό του πολέμου Μαρδούκ.

Πιστεύω πως αξίζει τον κόπο να σας μεταφέρω τον Όρκο του, που τον διατύπωσε στην πόλη Ώπις της Ασσυρίας το 324 π.Χ. στους προσκεκλημένους αξιωματούχους όλων των φυλών. Για να είμαι όμως αντικειμενικός σε αυτό που κάνω, πρέπει να σας πω πως πολλοί αμφισβητούν πως τον έδωσε καν ή πως χρησιμοποίησε τα ακόλουθα λόγια:

«Σας εύχομαι τώρα που τελείωσαν οι πόλεμοι να ευτυχήσετε με την ειρήνη. Όλοι οι θνητοί από δώ και πέρα να ζήσουν σαν ένας λαός, μονιασμένοι, για την κοινή προκοπή. Θεωρήστε την Οικουμένη πατρίδα σας, με κοινούς τους νόμους, όπου θα κυβερνούν οι άριστοι, ανεξαρτήτως φυλής. Δεν ξεχωρίζω τους άνθρωπους, όπως οι στενοκέφαλοι, σε Έλληνες και βαρβάρους. Δεν με ενδιαφέρει η καταγωγή των πολιτών, ούτε η ράτσα που γεννήθηκαν. Τους καταμερίζω με ένα μόνο κριτήριο, την αρετή. Για μένα κάθε καλός ξένος είναι Έλληνας και κάθε κακός Έλληνας είναι χειρότερος από βάρβαρο. Αν ποτέ σας παρουσιαστούν διαφορές, δε θα καταφύγετε ποτέ στα όπλα, παρά θα τις λύσετε ειρηνικά. Στην ανάγκη θα σταθώ εγώ διαιτητής σας. Το Θεό δεν πρέπει να τον νομίζετε σαν αυταρχικό κυβερνήτη, αλλά σαν κοινό Πατέρα όλων, ώστε η διαγωγή σας να μοιάζει με τη ζωή που κάνουν τα αδέρφια στην οικογένεια. Από μέρος μου θα θεωρώ όλους ίσους, λευκούς ή μελαμψούς και θα ήθελα να μην είστε μόνον υπήκοοι της Κοινοπολιτείας μου, αλλά μέτοχοι, όλοι συνέταιροι. Όσο περνάει από το χέρι μου, θα προσπαθήσω να συντελεστούν αυτά που υπόσχομαι. Τον όρκο που δώσαμε με την σπονδή απόψε κρατήστε τον σαν συμβόλαιο αγάπης».

Άλλες προσωπικότητες που είχαν μνηθεί ήταν ο τελευταίος βασιλιάς της Μακεδονίας Περσέας, ο Αριστέας και ο Ορφέας. Στα Καβείρια μπορούσαν να μνηθούν και ξένοι, όπως ο Ρωμαίος ρήτορας Κικέρων, αλλά και απλοί άνθρωποι, χωρίς κοινωνικούς ή άλλου είδους περιορισμούς.

Η εξομολόγηση ήταν μόνο το προπαρασκευαστικό στάδιο, ενώ ο Κόης, ο επιφορτισμένος με το έργο αυτό ιερέας, ήταν ακόμη υπεύθυνος για την **κάθαρση** εκείνων που βαρύνονταν με φόνο. Πολύ υψηλή ηθικά

πράξη η κάθαρση, δύσκολα μπορούμε να την συλλάβουμε σήμερα στην ολότητά της. Απαραίτητη όμως, για να φύγει το μίasma.

Οι πολυήμερες τελετές μάλλον γίνονταν τις τελευταίες ημέρες του Ιουνίου, κοντά στην Εαρινή Τροπή. Αρχιζαν συνήθως με μια νυχτερινή τελετή εξαγνισμού, ακολουθούμενη από δείπνο. Στο πρώτο στάδιο ο μυσούμενος έβλεπε, σε ειδική τελετή, τα θεϊκά σύμβολα και του εξηγούσαν τη σημασία τους. Μάθαινε ακόμη και τα απόρρητα ονόματα των θεών. Μετά τη μύηση του έδιναν για φυλακτό από κίνδυνο στη θάλασσα ή για την υγεία του μια ζώνη κόκκινη ή ένα δαχτυλίδι.

Σε περίπτωση που κινδύνευε, μπορούσε να επικαλεστεί τη βοήθεια των Μεγάλων θεών, που θα στεκόντουσαν αρωγοί του, αν ήταν άξιος. Θεμελιώδης σκοπός της μύησης ήταν άλλωστε η ηθικοποίηση του ανθρώπου.

Ο μυσούμενος είχε τον τελετουργικό βαθμό του Κάδμιλου, του νεότερου από τους τέσσερις Κάβειρους, που ήταν αδέρφια. Φονευόταν-συμβολικά βέβαια-από τα αδέρφια του και τον επανέφερε στη ζωή ο Ψυχοπομπός Ερμής. Ο αντίστοιχος αιγυπτιακός «μύθος» είναι του Όσιρι και του Χιράμ Αβίφ. Κάθε μύθος κρύβει μέσα του έναν πυρήνα αλήθειας. Για μένα ο μύθος είναι μια παλιά ιστορία της οποίας τις λεπτομέρειες ξεχάσαμε ή φανταστήκαμε.

Είναι πολύ διαδεδομένη η άποψη πως τα Μυστήρια των προγόνων μας ήταν επηρεασμένα από τα αιγυπτιακά κυρίως, και γενικά από την Ανατολή. Ενδιαφέρον θα είχαν οι αντιστοιχίες των αιγυπτιακών Μυστηρίων με τις λατρευτικές τελετές του Ισλάμ, αλλά αυτό είναι ένα άλλο βιβλίο, που πρέπει να γραφτεί από Αιγύπτιο.

Κατά την έναρξη των τελετών στη Σαμοθράκη έσβηναν όλα τα φώτα στο νησί-το ίδιο συνέβαινε και στη Λήμνο-κι έστελναν ειδικό πλοίο για να φέρει καινούργιο φως(Ακάματον Ιερόν Πυρ)από την ιερή άσβεστη εστία του ιερότερου νησιού των προγόνων μας, τη Δήλο. Σε εννιά μέρες ακριβώς, το καινούργιο φως μεταφερόταν από το πλοίο στο νησί και με λαμπάδες-σύμβολο των Καβείρων-από τον ένα στον άλλο.

Αν η όλη διαδικασία σας θυμίζει την σημερινή Ανάσταση, με το Φως που έρχεται από τα Ιεροσόλυμα με ειδική πτήση της Ολυμπιακής, και τον ιερέα να ψέλνει το: «Δεύτε λάβετε φως εκ του ανεσπέρου φωτός», εγώ το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να σας μεταφέρω τα λόγια ενός μοναχού του Αγίου Όρους: «Το τυχαίο δεν υπάρχει. Είναι απλώς το ψευδώνυμο του Θεού όταν θέλει να διατηρήσει την ανωνυμία Του».

Η λέξη «όργια» σημαίνει ιεουργίες, ιερές πράξεις. Απέκτησε το σημερινό της νόημα γιατί, κατά τη διάρκεια των Καβειρίων Μυστηρίων γιορταζόταν η κοινοκτημοσύνη των γυναικών. Για να σας εξηγήσω τι ακριβώς σημαίνει αυτό, ας μπούμε μαζί στη χρονομηχανή μας κι ας προσγειωθούμε σε προκατακλυσμιαία χρόνια. Τότε, τα σημερινά νησιά του Αιγαίου ήταν βουνά. Όταν έγινε ο κατακλυσμός του Δευκαλίωνα-ή

του Νώε, αν προτιμάτε-οι μόνοι που σώθηκαν ήταν οι ορεσίβιοι, αυτοί που πρόλαβαν να ανέβουν στα βουνά και λίγες γυναίκες. Στα χρόνια που ακολούθησαν, η κοινοκτημοσύνη τους ήταν επιβεβλημένη. Ίσως σε ανάμνηση αυτού του γεγονότος λοιπόν να γινόταν τότε ό,τι γινόταν. Το σημαντικό όμως που έχουν να μας διδάξουν σήμερα αυτές οι ιερουργίες είναι ότι **υπήρχε προκατακλυσμιαίος πολιτισμός!**

Αν αυτά σας φαίνονται ιστοριούλες για μικρά παιδιά, είναι κοινό μυστικό ότι σε συγκεκριμένες ημέρες του καλοκαιριού κανένας συνετός άνθρωπος δεν πηγαίνει σε συγκεκριμένα μέρη της Σαμοθράκης. Μπορεί και να θυμάστε την σχετικά πρόσφατη ιστορία που απασχόλησε τα Μ.Μ.Ε., με το μητροπολίτη-ή κάτι τέτοιο, τέλος πάντων-που ήθελε να απαγορευτούν οι τελετές των «Σατανιστών»-εντός ή εκτός εισαγωγικών-στο νησί το καλοκαίρι.

Υπάρχει και η άποψη πως τα σημερινά Αναστενάρια είναι απομεινάρια των λατρευτικών τελετών των Καβειρίων Μυστηρίων, κάτι λογικό, αν σκεφτούμε τη σχέση τους με την πυρολατρεία. Σίγουρα είχαν σχέση με τα Διονυσιακά, λόγω της θυσίας ταύρου που λάμβανε χώρα, και του χορού που ρίχνει τον πιστό σε κατάσταση έκστασης.

Κλείνοντας την ενασχόλησή μας με τα Καβείρια, βλέπουμε τη Δήμητρα να λατρεύεται μαζί με τους Κάβειρους σαν χθόνια θεά με το όνομα Καβειρία. Αυτό μας δείχνει τη στενή σχέση των Καβειρίων με τα σημαντικότερα ίσως Μυστήρια των προγόνων μας.

Τα ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ. Τα Μικρά Μυστήρια τελούνταν όχι τυχαία την αρχή της άνοιξης(δηλαδή όταν η Περσεφόνη επέστρεφε στη Δήμητρα)στον λόφο Αρδηττό. Όσοι τα περνούσαν έπαιρναν τον τίτλο του Μύστη και ήταν έτοιμοι για τη φοβερή, όπως λέγεται, δοκιμασία των Μεγάλων. Αυτά γίνονταν το φθινοπώρο(όταν η Περσεφόνη γύριζε στον άντρα της, τον Πλούτωνα, στον Άδη, το βασίλειο των νεκρών)στην πόλη της Ελευσίνας, γνωστή κατά την αρχαιότητα ως Έλευσις. Για όποιον με καταλαβαίνει, προαισθάνομαι ότι αυτή δεν αργεί. Όσοι περνούσαν κι αυτήν τη δοκιμασία έπαιρναν τον τίτλο του Επόπτη και είχαν το δικαίωμα να ξαναπάνε του χρόνου για την τρίτη και τελειωτική μύηση. Αν τα κατάφερναν ονομάζονταν «Εφοροι».

Ποινή θανάτου περίμενε τους βέβηλους που αποκάλυπταν όσα είχαν δεσμευθεί με φοβερό όρκο να κρατήσουν μυστικά. Αυτός είναι και ο λόγος που οι γνώσεις μας για όλα τα Μυστήρια της αρχαιότητας είναι συγκεχυμένες. Αν και τώρα τελευταία έρχονται στο φως λεπτομέρειες της μυητικής διαδικασίας: κάποιοι μάλιστα ισχυρίζονται πως Μυστήρια τελούνται ακόμη!

Αυτό που έχω να πω είναι ότι τα Ελευσίνια είναι τα αρχαιότερα Μυστήρια στον κόσμο, καθώς τελούνταν ήδη από την εποχή του κατακλυσμού του Δευκαλίωνα και της Πύρρας. Πάντως, αυτό που μου αρέσει στον αντίστοιχο μύθο είναι ότι μας λέει πως εμείς οι Έλληνες

είμαστε παιδιά των κοκάλων της Γαίας, των πετρών, κι όχι προϊόντα αιμομιξίας.

Σημαντικότερο μέρος των τελετών ήταν η **νηστεία**, ενώ οι ιέρειες και οι αφιερωμένοι στη διακονία των αγνών θεών φύλασσαν **ισόβια παρθενία και ντύνονταν με πέπλα**.

Στα Μυστήρια οι μυούμενοι άκουγαν μυστηριώδεις λέξεις, μάθαιναν συμβολικούς τύπους, τα μυστικά ονόματα των θεών, κατηχούνταν σε θρησκευτική σιωπή με τύπους και δραματικές παραστάσεις. Η αρπαγή της Κόρης, ο γάμος με τον Πλούτωνα, η επάνοδος στη γη και η επιστροφή της Δήμητρας στον Όλυμπο μιλούσαν στην ψυχή τους.

Ας δούμε τι λόγια βάζει στο στόμα του Ιεροφάντη, στην προπαρασκευαστική του ομιλία ο Κουρτίδης: «Υποψήφιοι των μυστηρίων, ιδού σεις εις το κατώφλιον της Περσεφόνης. Ό,τι μέλλετε να ιδήτε, θα σας εκπλήξει. Θα κατανοήσετε, ότι η παρούσα ζωή σας δεν είναι άλλο τι, ειμή σύνολον ονείρων απατηλών και συγκεχυμένων. Ο ύπνος, όστις σας περιβάλλει με μιαν ζώνην σκότους, αρπάζει τα όνειρά σας και τας ημέρας σας εις την παλίρροιάν του, ως επιπλέοντα συντρίμματα, τα οποία εξαφανίζονται. Αλλ'εκείθεν εκτείνεται μια ζώνη αιωνίου φωτός. Είθε η Περσεφόνη να σας φανεί ευμενής και σας διδάξει αυτή η ίδια πώς να περάσετε τον ποταμόν του σκότους και φτάσετε μέχρι της θείας Δήμητρος»

Εξηγούνταν στους υποψηφίους το αληθινό νόημα του «μύθου» της Περσεφόνης, που κατεβαίνει στον Άδη και ανεβαίνει ξανά για να ενωθεί με τη στοργική μητέρα της Δήμητρα, με τον κύκλο να είναι συνεχής.

Η Περσεφόνη είναι η Ψυχή. Άδης είναι ο κόσμος που ζούμε. Όταν γεννιόμαστε, η Ψυχή ντύνεται το σάρκινο περίβλημά της, παρασυρμένη από το Πεπρωμένο. Όταν πεθαίνουμε, η Ψυχή, απαλλαγμένη από τη σάρκινη «φυλακή» της, πετάει ελεύθερη από τα γήινα βάσανα και ευτυχισμένη προς τη μητέρα της Δήμητρα ή, για να δανειστώ τα λόγια του γνωστού μου που βλέπει αύρες, είναι «στην άλλη διάσταση». Όπως η αλλαγή των εποχών, έτσι κι αυτός ο κύκλος είναι αέναος.

Ουσιαστικά λοιπόν τους διδασκόταν η ιδέα της μετεμψύχωσης. Η μια εποχή που η Ψυχή ζει στον Άδη, σε αντίθεση με τις τρεις στη Γη, έχει να κάνει με τη σχετικότητα του χρόνου. Η απαλλαγμένη από τη σάρκινη «φυλακή» της Ψυχή(όπως στο εξώφυλλο του «A Fallen Temple» των Septic Flesh)περνά κάποιο χρόνο στην άλλη διάσταση, μέχρι να ενσαρκωθεί ξανά-είτε επειδή δεν μπορεί να κάνει αλλιώς, είτε, πολύ σπάνια, από δική της επιλογή-αλλά στη Γη ο χρόνος κυλά με διαφορετικό τρόπο.

Η κυριότερη ευχή που αντήλλασαν οι μυημένοι ήταν «Κύκλου Λήξαι», να κλείσει δηλαδή ο επώδυνος, για όσους θυμούνται ή θυμήθηκαν την άλλη διάσταση, κύκλος των αλλεπάλληλων γεννήσεων και θανάτων. Ο άνθρωπος είναι από τα πιο δυστυχημένα όντα στον

κόσμο, καθώς είναι το μόνο που έχει τη επίγνωση του ίδιου του του θανάτου.

Ένα στάχυ ήταν η επιβράβευση των μυημένων.

Τώρα, για τις σύγχρονες επιβιώσεις των Μυστηρίων, υπάρχει στη Θεσσαλονίκη η πολιτιστική γιορτή των Δημητρίων. Για θυμηθείτε τότε γιορτάζονται.

Όσον αφορά στην ιδέα της μετεμψύχωσης, δεν ανήκει στο Χριστιανικό δόγμα. Η Εκκλησία δεν τη διδάσκει και μάλλον καλά κάνει, γιατί πολλοί «πτωχοί τω πνεύματι» θα την παρεξηγήσουν και θα αρχίσουν να φέρονται ανεύθυνα. Πάντως η μετεμψύχωση δεν καταργεί καθόλου την Κόλαση και τον Παράδεισο· απλώς τα εξηγεί με διαφορετικούς από την Εκκλησία όρους. Ο Εδουάρδος Συρέ στο απίστευτο βιβλίο του «Μεγάλοι Μύστες»(v. 49) περιγράφει και εξηγεί θαυμάσια την ιδέα(ο αγγλικός όρος concept είναι ακριβέστερος)της μετεμψύχωσης.

Είναι κάπως αστείο, αλλά ένας Άγιος της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας ζούσε μια «έκλυτη» ζωή, μέχρι που είδε σε όραμα ότι σταυρώθηκε δίπλα στον Χριστό. Αν ούτε κι αυτό δεν αναφέρεται στη μετεμψύχωση, τότε «η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά»!

Ένα έθιμο που μας δείχνει την υποσυνείδητη πίστη των ανθρώπων σ' αυτήν την ιδέα είναι και αυτό του να δίνουμε στα παιδιά το όνομα του παππού ή της γιαγιάς ή κάποιου νεκρού συγγενή. Εκτός από το να τιμούμε τη μνήμη τους, σε έναν προσεκτικό παρατηρητή δείχνει πολύ περισσότερα.

Ο επίσης προσεκτικός αναγνώστης των Ευαγγελίων όμως μπορεί να βρει δυο έμμεσες αναφορές του ίδιου του Ιησού στη μετεμψύχωση. Και οι δυο αφορούν τους δυο Ιωάννηδες. Για τον εξάδελφό Του Βαπτιστή, ο Ιησούς μιλά για το παρελθόν του, ενώ για τον αγαπημένο του Απόστολο μιλά για το μέλλον του.

Ο πάρα πολύ προσεκτικός αναγνώστης του Κατά Ματθαίον μπορεί να βρει κι έναν πολύ επικίνδυνο υπαινιγμό του Ιησού.

Όπως έλεγαν και οι αρχαίοι Μύστες, «Πολλοί φέρουν τον θυρσό, λίγοι όμως είναι οι εμπνευσμένοι»...

Για να κλείσουμε με τα Ελευσίνια, ας δούμε και τη σχέση τους με το Διόνυσο: κοντά στη Φθινοπωρινή Ισημερία μια μεγαλόπρεπη πομπή ξεκινούσε από την Ελευσίνα με προορισμό την αγορά της Αθήνας, από όπου παραλάμβανε το ξόανο του Βάκχου ή Γιάκχου ή Ιάκχου ή Ζαγρέα. Στη συνέχεια, μέσω της Ιεράς Οδού, το ιερό αντικείμενο επέστρεφε στην Ελευσίνα και τοποθετούνταν στο ιερό της Δήμητρας.

Η κρυμμένη σχέση όλων των αρχαιοελληνικών Μυστηρίων μας οδηγεί στο ΔΙΟΝΥΣΟ και τα Μυστήρια που αυτός καθιέρωσε. Ας εξετάσουμε μαζί μερικές ενδιαφέρουσες πλευρές των μύθων που περιβάλλουν αυτόν τον μυστηριώδη θεό. Όταν ο πρώτος Διόνυσος, ο

επονομαζόμενος Ζαγρέας, κομματιάστηκε από τους Τιτάνες, η καρδιά του που γλύτωσε ήταν ο λαμπερός Ήλιος. Βλέπουμε έτσι την ταύτιση του Διονύσου με τον Ήλιο, κάτω από την επιφάνεια των μύθων. Σε μια λιγότερη γνωστή εκδοχή, ο Ζευσ διαλύει την καρδιά σε κρασί, την δίνει στη Σέμελη να την πει, η οποία μένει με αυτόν τον τρόπο έγκυος.

Συναντάμε λοιπόν ξανά προχριστιανικά παρθενογένεση, ενώ τις όποιες αντιστοιχίες τις αφήνω σε εσάς. Όταν ξαναγεννήθηκε ο Διόνυσος από το μηρό του Δία(και ονομάστηκε έτσι διμήτριος, δηλαδή γεννημένος δυο φορές), λέγεται ότι έσκισε το δέρμα του πατέρα του με δυο μικρά κέρατα που εξείχαν από το μέτωπό του(γι' αυτό και ονομάστηκε κατά μια εκδοχή Διόνυσος: ένωξε το Δία). Να λοιπόν και μια ταύτιση με τον Πάνα. Άλλωστε, ένας αναγραμματισμός, που τους συνήθιζαν πολύ οι πρόγονοί μας, του «Διόνυσος» είναι και το «Διός Νους».

Ο άνθρωπος είναι, κατά μία εκδοχή, γεννημένος από την τέφρα των Τιτάνων, που είχαν τραφεί με την τέφρα του Διονύσου. **Είναι κρίμα καλού και κακού, ενώ οφείλει να υποστεί τιμωρία για το έγκλημα των προγόνων του.** Χρειάζεται να ελευθερωθεί από τα κακά στοιχεία μέσα του, να ενωθεί με το Διόνυσο.

Είπε κανείς «προπατορικό αμάρτημα»;

Πολλοί πιστεύουν πως ο Δίας σαν πατέρας, ο Διόνυσος σαν γιος και η Αθηνά σαν πνεύμα αποτελούσαν την αρχέγονη τριαδική «υπόσταση» του ίδιου θεού. Κάτι σαν την Ελληνική «απάντηση» στο Χριστιανικό Τριαδικό δόγμα. Ο Διόνυσος γεννιέται από παρθένο και ξαναγεννιέται μέσα από τον πατέρα του. Η αειπάρθενος Αθηνά, θεά της σοφίας, ξεπετιέται πάνοπλη από το κεφάλι του Δία.

Αρκετοί είναι αυτοί που ταυτίζουν τους άθλους του Ηρακλή(νάτος πάλι ο 13^{ος} θεός)με τις ατελείωτες περιπλανήσεις του Διονύσου. Όταν έφτασε ο Μέγας Αλέξανδρος στην Ινδία, οι στρατιώτες του αρνήθηκαν να τον ακολουθήσουν παραπέρα, γιατί λέγεται ότι συνάντησαν Έλληνες εκεί, απόγονους του Διονύσου και της φημισμένης ακολουθίας του.

Εδώ θέλω να σας μεταφέρω μια πολύ ενδιαφέρουσα και γοητευτική ιστοριούλα: υποτίθεται ότι ο Ηρακλής-που έχει το προσωνύμιο Σωτήρ-κάνει έναν Άθλο του κάθε 2000 χρόνια, έναν σε κάθε αστρολογική εποχή. Φυσικά οι μυθολογικοί «Άθλοι» είναι απλά σύμβολα των πραγματικών πράξεών του. Την εποχή του Κριού(περίπου 2000 π.Χ.-0)είχε να αιχμαλωτίσει τα άλογα του Διομήδη, την εποχή του Ιχθύος τα βόδια του Γηρυόνη, ενώ την πολύ συναρπαστική εποχή του Υδροχόου, που άρχισε το Μάρτιο του 2000 με τον πλανητικό Σταυρό, έχει τον τελευταίο Άθλο, να καθαρίσει λένε την κόπρη του Αυγείου. Μεγάλη κόπρη, αλλά τι ήρωας θα ήταν αν δεν τα κατάφερνε;

Ποιος ξέρει, ίσως και να έχει ήδη ξεκινήσει. Άλλοι ισχυρίζονται ότι πρέπει στην καινούργια του ενσάρκωση να σκοτώσει τα δυο φίδια που του έστειλε η Ήρα στην κούνια του. Τώρα, το τι συμβολίζουν αυτά τα

δυο φίδια σας αφήνω να το βρείτε μόνοι σας. Πάντως, ένα είναι σίγουρο: αν αυτός ο ήρωας, που διάλεξε, όπως ο Ιησούς, το δύσβατο και μακρύ μονοπάτι της Αρετής, ζούσε σήμερα, θα είχε φρικάρει με την τηλεοπτική μεταφορά του!

Διαισθάνομαι ότι αρκετοί από εσάς αναρωτιούνται σε ποιους θεούς αντιστοιχούν αυτές οι αστρολογικές εποχές. Για να είμαι σίγουρος θα έπρεπε να ήμουν μνημένος. Κάτι που δεν είμαι, ούτε το επιδιώκω, ούτε το θέλω, καθώς θα σήμαινε πως θα ήμουν δεσμευμένος με όρκο σιωπής.

Χωρίς να είμαι σίγουρος λοιπόν, ο Κριός αντιστοιχεί στον Άρη-σκεφτείτε πόσοι πόλεμοι έγιναν τότε, ιδιαίτερα εμφύλιοι-ο Ιχθύς-αν κρίνουμε από τα τελευταία 2000 χρόνια-στον Απόλλωνα, καθώς το όνομά του σημαίνει ο Καταστροφέας(από το απόλλυμι) και στην δίδυμη αδελφή του, την Άρτεμη ενώ ο Υδροχόος στον Άνθρωπο.

Για να δανειστώ τα λόγια του πρώην Αρχιεπίσκοπου Αμερικής Ιάκωβου, σε συνέντευξη που έδωσε στις 27 Οκτωβρίου του 1991(η παραπομπή από το βιβλίο ν.14): «Ελληνισμός και Έλληνες θαυματοουργούν γιατί τους φωτίζει το φως του Απόλλωνα»! Ενδιαφέρον επίσης παρουσιάζει το γεγονός ότι η Ελλάδα ταυτίζεται αστρολογικά με τον Υδροχόο.

Ξέρω ότι αρκετοί θα με κατηγορήσουν πως η ενασχόληση με την Αστρολογία είναι αντιχριστιανική και αντιεπιστημονική. Όχι ότι με απασχολούν τέτοιες κατηγορίες από τα «αποδεκτά» ιερατεία.

Στους πρώτους, θα θυμίσω ότι τους πρώτους μετά Χριστόν αιώνες χρησιμοποιούνταν σαν χριστιανικό σύμβολο ο Ιχθύς και όχι ο Σταυρός(ίσως γιατί ντρέπονταν να χρησιμοποιήσουν σαν σύμβολο το χείριστο ποινικό μέσο), καθώς συνδυάστηκε με την αστρολογική εποχή που ξεκινούσε τότε. Ακόμη, να επισημάνω το γεγονός πως η Εκκλησία εξηγεί την ακροστιχίδα Ι.Χ.Θ.Υ.Σ. σαν Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ.

Στους δεύτερους, όπως υποσχέθηκα, θα δώσω την επιστημονική βάση της Αστρολογίας. Λέγεται Αστρογεννητική και εξηγείται εκτεταμένως στο βιβλίο ν. 32.

Έχει αποδειχθεί, από ανεξάρτητα πειράματα που έγιναν υπό την επίβλεψη του δρ. Α.Λίμποφ του Ναυτικού Ινστιτούτου Ερευνών στη Μπιθίσμπα του Μέριλαντ το 1984, ότι επηρεάζεται η σύνθεση του D.N.A. ανθρωπίνων κυττάρων, που ονομάζονται ινοβλάστες, από τις μεταλλαγές των τοπικών μαγνητικών πεδίων. Δηλαδή τα κύτταρα μπορούν να υποστούν μετάλλαξη, όταν βρεθούν κάτω από την επίδραση διακυμαινόμενων μαγνητικών πεδίων, λιγότερο ισχυρών από το μαγνητικό πεδίο της Γης, κάτι πολύ λογικό αν το σκεφτεί κανείς. Από το 1927 έχει εξακριβωθεί-χάρη στις μελέτες του δρ. Γιοχάνες Λαντζ πάνω στα δίδυμα παιδιά από ένα και δυο ωάρια-πως η προσωπικότητα ενός ατόμου σχετίζεται άμεσα με το γενετικό του υλικό. Δηλαδή, η

προσωπικότητά σας μπορεί να εξαρτάται από τη σύνθεση και την ένταση του τοπικού μαγνητικού πεδίου τη στιγμή της σύλληψής σας(και όχι της γέννησης).

Αν ισχυριστείτε πως το μαγνητικό πεδίο του Πλούτωνα π.χ. ή των άστρων είναι απειροελάχιστο και μη μετρήσιμο πάνω στη Γη, μάλλον δίκιο θα έχετε. Όμως, τι θα λέγατε για τα πολλά και συνεχώς μεταβαλλόμενα πεδία του Ήλιου και τις μυστηριώδεις κηλίδες του; Ήδη ξέρουμε ότι επηρεάζει την παραγωγή ορμονών στον άνθρωπο(ένα 10% του πληθυσμού παθαίνει εποχιακή κατάθλιψη το χειμώνα, εξαιτίας της έλλειψης ηλιακού φωτός. Η φαρμακευτική αγωγή συχνά δεν έχει αποτελέσματα, σε αντίθεση με κάποιες λάμπες υπεριώδους φωτός), ενώ ακόμη και οι τηλεπικοινωνίες επηρεάζονται από τις κηλίδες του. Δεν ονομάστηκε Ζωοδότης τυχαία.

Όπως τυχαίο δεν είναι και το ότι πολλές προχριστιανικές θρησκείες ήταν ηλιοκεντρικές, με σημαντικότερες αυτές των Αιγυπτίων και των «Ινδιάνων» της Κεντρικής και Νότιας Αμερικής. Ακόμα και ο Χριστός παρομοιάζεται σαν Ήλιος σε ένα από τα απολυτίκια των Χριστουγέννων, ενώ αναπαριστάται και σαν Ήλιος.

Μήπως είναι λοιπόν ο Ήλιος που δημιουργεί τους αστρολογικούς «τύπους» και όχι τα ζώδια, που απλώς ορίζουν τις εποχές; Μάλλον η σημαντική στιγμή είναι της σύλληψης και όχι της γέννησης.

Η σταθερότητα του Ήλιου θα εξηγούσε και ένα γεγονός που χρησιμοποιούν οι πολέμοι της Αστρολογίας: ότι οι ημερομηνίες που αντιστοιχούν στα ζώδια δεν είναι οι πραγματικές, εξαιτίας μιας περίπλοκης αργής κίνησης της Γης, που ο πλήρης κύκλος της κρατά 25.000 χρόνια(από την κίνηση αυτή προκύπτουν και οι αστρολογικές «εποχές»). Τα ζώδια έχουν κατά κάποιο τρόπο «μετακινηθεί» μέσα στο έτος, ιδιαίτερα αν προσθέσουμε και τον Οφιούχο. Στην ουσία δηλαδή, κάποιος που νομίζει ότι είναι Υδροχόος είναι στην πραγματικότητα Αιγόκερος, κ.ο.κ. Τις ακριβείς «αστρονομικές» ημερομηνίες δεν υπάρχει λόγος να σας τις μεταφέρω, αλλά είναι εύκολο να βρεθούν, για όποιον ενδιαφέρεται.

Πολλά πράγματα εξηγούνται αν δεχτούμε πως ο Ήλιος μας επηρεάζει πολύ περισσότερο από τους αστερισμούς. Όπως και να έχει, τα ζώδια είναι ένας τρόπος για να ψυχολογείς τους ανθρώπους.

Μετά από αυτήν τη μακρόσυρτη αλλά απαραίτητη παρένθεση, ας γυρίσουμε στα Διονυσιακά Μυστήρια. Τα Μικρά Διονύσια γιορτάζονταν τέλη Δεκεμβρίου, κοντά στη Χειμερινή Τροπή, ενώ τα Μεγάλα τέλη Μαρτίου, κοντά στην Εαρινή Ισημερία. Στο χρονικό διάστημα που μεσολαβούσε υπήρχαν τα Ληναία και τα Ανθεστήρια.

Ίσως τα γενέθλια του Ηρακλή/Ήλιου/Διόνυσου που ήταν 25 Δεκεμβρίου και όχι 22 να ήταν ανάμνηση του ότι σε πολύ παλιότερα χρόνια η Χειμερινή Τροπή πιθανώς να ήταν στις 25 Δεκεμβρίου. Το πιο

λογικό όμως είναι ότι στο Ιουλιανό ημερολόγιο η Χειμερινή Τροπή γιορταζόταν ακριβώς στις 25 Δεκεμβρίου. Τη μεγάλη «σύμπτωση» που σας φέρνει στο μυαλό η συγκεκριμένη ημερομηνία θα την εξηγήσουμε στο επόμενο κεφάλαιο.

Προχριστιανικά, σε άλλα μέρη, γιορτάζονταν τότε τα γενέθλια του Μίθρα, του ανίκητου Ήλιου (Dies Natalis Invicti Solis). Η θρησκεία του μοιάζει τόσο πολύ με τη Χριστιανική, που καταντάει επικίνδυνο.

Στη Ρώμη, την 1^η Ιανουαρίου, είχαν τα Βότα (Vota) προς τιμή του Πάνα. Υπήρχαν κι άλλες γιορτές την ίδια περίοδο που σήμερα ονομάζουμε Χριστούγεννα. Για να είμαστε ακριβείς, αυτές οι δώδεκα μέρες χώριζαν το τέλος του σεληνιακού έτους (353 ημερών) από το τέλος του μακρύτερου ηλιακού (365 ημερών) και εξίσωναν τα δυο διαφορετικά ουράνια έτη. Η συναισθηματική αναταραχή που μας πιάνει εκείνες τις μέρες είναι, σύμφωνα με τον Τομ Ρόμπινς και αρκετούς άλλους, αποτέλεσμα των συνδυασμένων σεληνιακών και ηλιακών επιδράσεων στον οργανισμό. Για τις ηλιακές ήδη μιλήσαμε, για τις σεληνιακές θα αναφέρω μόνο τις παλίρροιες-με ένα πολύ μεγάλο ποσοστό του ανθρώπινου σώματος να αποτελείται από νερό-και την αύξηση των γεννήσεων κατά την πανσέληνο.

Οι παλαιοί θεοί ταυτίζονται, κατά κάποιο τρόπο, με τα ουράνια σώματα.

Για τα ίδια τα Μυστήρια το σημαντικό είναι πως διαποτίζουν με τις τελετουργίες τους όλα τα υπόλοιπα Μυστήρια των προγόνων μας και όλη την Πατρώα Θρησκεία. Σίγουρα είχαν κάτι αντίστοιχο με τη **μετάληψη** και την **ωμοφαγία** των Ορφικών, που θα συναντήσουμε σε λίγο. Είχαν επίσης τελετές αφιερωμένες στη γονιμότητα της φύσης.

Μια λιγότερο γνωστή ιδιότητα του Διονύσου είναι ότι όταν κατέρχεται (όπως ο Ηρακλής ή ο Ορφέας) στα Τάρταρα, ελευθερώνει τους νεκρούς, είναι και **εξαγνιστής ψυχών** (έχει άλλωστε το προσωνύμιο Ελευθερωτής). Όπως όμως κάνει και ο Χριστός στα Απόκρυφα του Βαρθολομαίου ή στην Κόλαση του Δάντη (v. 50).

Το μόνο σίγουρο είναι πως επηρέασε όλη τη δομή της Πατρώας Θρησκείας με τις διδαχές του. Τόσο τις επιφανειακές, όσο και τις «χθόνιες».

Λιγότερο γνωστά, αλλά εξίσου σημαντικά ήταν και τα ΚΡΗΤΙΚΑ Μυστήρια. Μνημένος ήταν ο Πυθαγόρας, και όλοι γνωρίζουν τη σπουδαιότητα αυτού του Ανθρώπου και την προσφορά του στη Γνώση. Πριν μνηθεί έκανε καθαρμούς στη θάλασσα και νήστεψε εννέα ημέρες. Οι διατροφικές του συνήθειες ήταν σίγουρα ενδιαφέρουσες.

Ο Διόδωρος ο Σικελιώτης μας μεταφέρει πως «Το μεγαλύτερο μέρος των αρχαίων θεών έχουν σαν ιδιαίτερη πατρίδα τους την Κρήτη. Από εκεί ήλθαν σ'εμάς». Ο Δίας γεννήθηκε, κατά την πιο γνωστή εκδοχή, στο μαγευτικό νησί.

Το κυριότερο αρχέτυπο στο Μινωικό πάνθεον ήταν η **Μεγάλη Μητέρα**(όπως και οι Χριστιανοί έχουν κι αυτοί την ιερότατη Μητέρα τους), η οποία έχει πολλές υποστάσεις και απεικονίζεται ως θεά των φιδιών, των όρεων(με το προσωνύμιο Όρεια Μήτηρ), της θάλασσας, των **μηκώνων**, των περιστεριών, των δασών(Ποτνία Θηρών), του κυνηγιού, των λιονταριών, του ιερού δέντρου, κουροτρόφος και πολεμική. Η πλειοψηφία των θηλυκών θεοτήτων στην Κρήτη, όπως η Δίκτυνα, η Βριτομάρτις, η Αριάδνη, η Άνθεια και η Καλλίχοριν, μας παραπέμπει σε εποχές που οι άνθρωποι ήταν πιο ανοιχτόμυαλοι και η Μητριαρχία ήταν πραγματικότητα.

Το ιερατείο αποτελούνταν από ιερείς, αλλά και από ιέρειες. Μια ιδέα που θα ξενίσει πολλούς που θεωρούν φυσιολογικό π.χ. μια μοναχή να φοράει αντρικά ρούχα, είναι πως υπήρχε μια κατηγορία ιερέων που φορούσαν μακρύ γυναικείο φουστάνι, οι «θηλυστοτούντες». Παρόμοια αμφίεση είχαν και οι μουσικοί.

Καθήκοντα των ιερέων ήταν οι θρησκευτικές προσευχές, οι ψαλμοί, οι θυσίες, οι σπονδές, διάφορες ευλογίες και ξόρκια για τα κακά πνεύματα.

Το ιερατείο δεν είχε πολιτική εξουσία. Ούτε στην ηπειρωτική Ελλάδα, αλλά ούτε και στην πρωτοελληνική ή τις μεταγενέστερες εποχές.

Το αντίστοιχο αρχέτυπο των Κελτών για την Μεγάλη Μητέρα ήταν η Ντανού· όταν οι Βόρειοι έχαναν κάποιον δικό τους, τον τοποθετούσαν απλά στην κορυφή ενός λόφου. Συμβολικά, στον αφαλό της Μεγάλης Μητέρας, από εκεί που ξεκίνησε. Εγώ πάντως μπορώ να το συσχετίσω με μια πολύ γνωστή Χριστιανική φράση, που απαγγέλλεται από τον ιερέα όταν θάβουμε κάποιον.

Πολύ σημαντικός ήταν και ο **Υάκινθος ή Βελχανός**. Θεός γιός ή σύζυγος ή αδελφός της Μεγάλης Μητέρας. Το όνομά του ίσως τον συνδέει με την ιδιότητα να ξαναγεννάει τη φύση. Άλλοτε ισχυρός δαμαστής των θηρίων, των Γρυπών-φυλάκων της ιερής άσβεστης Φλόγας/Γνώσης-και των φτερωτών αγριμιών, και άλλοτε αδύναμο παιδί ή λουλούδι. Πολλοί ισχυρίζονται πως η δημιουργία της Μεγάλης Μητέρας ξεπήδησε από την ανάγκη της γέννησης αυτού του πρώτου θεού.

Ο Βελχανός ταυτίζεται από ένα σημείο και μετά με το Δία. Ο Ζευς-Βελχανός είναι ένας πανέμορφος κούρος(αγόρι)που γεννιέται και πεθαίνει κάθε χρόνο. **Αναπαριστά τη βλάστηση και κατ'επέκταση όλη τη Φύση.**

Είναι το **Θείο Βρέφος** των προγόνων μας. Απειλείται πριν, κατά και μετά τη γέννησή του και σώζεται από την Μητέρα του. **Του φέρνουν δώρα** για να το βοηθήσουν στη δύσκολη αποστολή του-**να εκθρονίσει τον κακό πατέρα του.** Τον προστατεύουν μέχρι να ενηλικιωθεί θεότητες όπως οι Ιδαίοι Δάκτυλοι, οι Κούρητες και οι Κορύβαντες.

Τους τελευταίους εγκατέστησε η Μητέρα των θεών στη Σαμοθράκη, όπου έχουν το προσωνύμιο Ηφαιστειοί. Όταν οι Ιδαίοι Δάκτυλοι ήταν κι αυτοί στο ίδιο νησί, κατέπληξαν τους κατοίκους με τις «σκοτεινές» τέχνες τους. Ο Ορφέας υπήρξε μαθητής τους· πολλοί πιστεύουν πως τα Κρητικά Μυστήρια ήταν προγενέστερα των Καβειρίων, ενώ σχεδόν σίγουρα έχουν κοινή καταγωγή. Μας το λέει η ομοιότητα των μύθων των αδελφών Κάβειρων και των Κορυβάντων.

Ο Πλούταρχος μας λέει πως οι Κορύβαντες ήταν **πνεύματα που εξέπεσαν και φυλακίστηκαν σε ανθρώπινο σώμα**. Διαβάστε πολλές φορές αυτήν τη διατύπωση...

Στα Ελευσίνια ο ιεροφάντης φώναζε την ιερή φράση «ιερόν έτεκεν πότνια κούρον βριμώ βριμόν», δηλαδή «η κραταιή και δυνατή θεά γέννησε ένα δυνατό αγόρι», μιλώντας όμως για το Διόνυσο.

Ο θεός που γεννιέται κάθε χρόνο, πεθαίνει κάθε χρόνο. Ο Διόνυσος θάβεται στους Δελφούς από τον Απόλλωνα και ο Δίας στην Κρήτη. Γιατί, όπως έμαθε με μεγάλη κατάπληξη ο Πυθαγόρας, **ο Δίας δεν είχε ακόμη γίνει θεός**. Κάπου στην Κρήτη υπάρχει ο τάφος του Δία.

Όπως στους Ιερούς Τόπους, αλλά και σ'όλο τον Χριστιανικό κόσμο, γίνονται αναπαραστάσεις των Παθών του Κυρίου, ακριβώς ανάλογες ήταν και οι αναπαραστάσεις του θανάτου του Ζαγρέα.

Ας ελαφρύνουμε λίγο το κλίμα, με το να σας μεταφέρω πως η «ιδέα» ότι ο Δίας ήταν ακόμη θνητός προκάλεσε ατελείωτες θεολογικές συζητήσεις στην πατρίδα μας προχριστιανικά. Ο ποιητής Καλλίμαχος κατακρίνει τον Πυθαγόρα για ασέβεια.

Το πιο σημαντικό και χρήσιμο που έχουν να μας διδάξουν οι Κρήτες με την ιδιαίτερη λατρεία τους ήταν ότι **δεν είχαν ιδιαίτερους θρησκευτικούς ναούς**. Ήταν αμαρτωλοί ειδωλολάτρες που πίστευαν πως οι θεοί ή ο Θεός δεν χρειάζονται τέτοιες μειώσεις του μεγαλείου τους.

Ακόμη πιο «εξωφρενικό» ήταν πως **δεν απαγόρευαν σε κανέναν τη μύηση**. Όποιος ήθελε να μνηθεί, κρινόταν αυτόματα ικανός.

Σε προγενέστερες εποχές, στην Ίδη, **οι τελετές μύησης δε γίνονταν για να εξασφαλίσουν την ατομική σωτηρία-όπως στις φιλοσοφικές μύσεις-αλλά τη σωτηρία του συνόλου**.

Οι μνητικές τελετές, τα Μυστήρια, πιθανότατα διακρίνονταν σε δύο κατηγορίες: αυτά της Μεγάλης Μητέρας Ρέας/Γης και αυτά του Κρηταγενή Ιδαίου Δία.

Ο μνούμενος οδηγούνταν σ'ένα σπήλαιο, όπου διέμενε έγκλειστος για 27 μέρες.

Τα Μυστήρια της Ρέας ήταν αφιερωμένα στην παραγωγική δύναμη της φύσης και οι γυναίκες είχαν προτεραιότητα στις μύσεις και στις τελετές. Διακρίνονταν σε Μικρά και Μεγάλα και πρωτοστατούσαν ιέρειες.

Στα Μικρά προπαρασκευάζονταν οι νέες γυναίκες που μούνταν, για να καταστούν ικανές-σωματικά και ψυχικά-και να προχωρήσουν στα Μεγάλα. Τους διδάσκονταν οι παραδόσεις γύρω από τους θεούς και τους ήρωες και οι ερμηνείες των συμβολισμών της κυριαρχίας της Μεγάλης Μητέρας: ο ιχθύς, ο όφις, ο λέων, η περιστέρα συμβόλιζαν αντίστοιχα το νερό, τη γη, τη φωτιά και τον αέρα. Η ύφανση του μίτου της Αριάδνης ήταν συμβολικά το νήμα της ζωής ή και η παρθενική ζώνη.

Προκαταρκτικά της τελικής μυστηριακής ιερουργίας ήταν οι **ιεροί χοροί, συμβολικές λιτανείες, μυστικές συνεστιάσεις και λατρευτικές προσφορές και θυσίες.**

Η θεά επιφορτισμένη με το λειτούργημα της συμπαράστασης των γυναικών τις δύσκολες στιγμές των οδίνων του τοκετού ήταν η Άρτεμη. Όμως η πιο «εξειδικευμένη» θεότητα ήταν η Ειλείθυια(μη γελάς), γνωστή και σαν Ελευσινία ή Ελευθώ. Σήμερα προστάτης των εγκύων είναι ο Άγιος Ελευθέριος και η ανάλογη ευχή είναι «Καλή λευτεριά».

Στα Μεγάλα Μυστήρια της Ρέας υπήρχαν βαθμοί μυστικών τελετουργιών προς την θεά των Όφρων.

Θα αδράξω την ευκαιρία για να συζητήσουμε λίγο για αυτό το «παρεξηγημένο» ζώο, ταυτόχρονα το πιο διαδεδομένο σύμβολο της Γνώσης. Προχριστιανικά δεν αντιμετωπιζόνταν με απέχθεια, ούτε από τις γυναίκες, ούτε από τους άντρες. Υπήρχε ο οικουρός όφις, το φίδι του σπιτιού, αγαθοποιό στοιχείο, που προστατεύει το σπίτι. Η Ολυμπιάδα είχε στο κρεβάτι της μεγάλα φίδια.

Μετά ήρθε το «προπατορικό» αμάρτημα, ουσιαστικά η αναζήτηση της Απαγορευμένης Γνώσης από τον Άνθρωπο, με «ηθικό αυτουργό» το Φίδι. Τις όποιες προεκτάσεις πάνω στη σχέση «Χριστιανών»-Γνώσης τις έχουμε ήδη συζητήσει. Φέρτε μου το «δέντρο» του Παραδείσου να το φάω ολόκληρο, και τις ρίζες. Μόνο έναν καρπό;

Αυτό όμως που δεν ήξεραν να μου απαντήσουν κάποιοι επίγειοι «εκπρόσωποι» του Θεού είναι το εξής: αφού το φίδι «φταίει» για όλα, γιατί το έχει ο Επικεφαλής της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ελλάδας στην ποιμαντική ράβδο του; Όπως και άλλοι αρχιερείς;

Ο οικουρός όφις, που ζούσε στο ναό της Αθηνάς, εγκατέλειψε την Ακρόπολη όταν πλησίαζαν οι Πέρσες. Τα «φιδάκια της Παναγίας» στο Ιόνιο είναι τα μόνα «καθαγιασμένα» και όλα τα άλλα φίδια είναι αμαρτωλά; Κι αυτά που δαγκώνουν την ουρά τους;

Στα Μυστήρια του Κρηταγενή Ιδαίου Δία λειτουργούσαν σε πρώτη τάξη τα Μυστήρια των Ιδαίων Δακτύλων ή Κορυβαντικά και πρωτοστατούσαν οι ιερείς Κουρήτες. Ήταν γιορτές και μυστήρια στην Κνωσό, κατά την επικρατέστερη εκδοχή σ'ανάμνηση του Κορύβαντα πατέρα του Κρητός Απόλλωνα. Ο ρόλος τους ήταν προπαρασκευαστικός για τις ανώτερες μνήσεις, που γίνονταν όταν μετά από τελετουργικές δοκιμασίες ο μούμενος κρινόταν άξιος.

Οι τελετές άρχιζαν με μια τελετή όμοια με **υιοθεσία**(όπως και η σημερινή Βάπτιση μπορεί να ειπωθεί σαν υιοθεσία), **συμβολικό καθαρισμό με νερό και προκαταρκτική διδασκαλία των νεοφώτιστων**(όποιος θέλει να βαπτιστεί Χριστιανός σε μεγάλη ηλικία πρέπει να κατηχηθεί πρώτα, για μεγάλο χρονικό διάστημα).

Στη συνέχεια είχαν αγωνίσματα, δοκιμασίες της αξιοότητας των μυούμενων, όπως τα ταυροκαθάψια. Στα οποία σέβονταν το ιερό ζώο και ήταν πραγματικά αγωνίσματα θάρρους, επιδεξιότητας, ευλυγισίας και γυμναστικής. Ήταν επίσης όμορφα να τα βλέπεις, καθώς το ζώο δεν θανατωνόταν. Τίποτε από αυτά δεν ισχύει για παρόμοια «αγωνίσματα» γειτονικού μεσογειακού λαού.

Στο τέλος επιδίδονταν σε θεία Μετάληψη «της σάρκας και του αίματος» του Ζαγρέα, κοινό στοιχείο στα Μυστήρια της Πατρώας Θρησκείας.

Την ανακύρηξη των μυημένων στα Κορυβαντικά ως **ιερών βάκχων** ακολουθούσε η τελετή του Θρονισμού.

Η ανώτερη τάξη των Μυστηρίων ήταν τα Λαβυρινθικά ή του Ιερού Διπλού Πέλεκυ, για τα οποία δεν υπάρχουν πολλές πληροφορίες.

Οι τελετουργίες περιελάμβαναν προσφορά αιματηρής και αναίμακτης θυσίας. Γινόταν σε συγκεκριμένους χώρους, ενώ **οι ιερείς και οι ιέρειες φορούσαν ειδική στολή.**

Σε μια πιο «εξειδικευμένη» τελετουργία, που όπως φαίνεται λάμβανε χώρα στην κατακόκκινη αίθουσα του θρόνου, ήταν απαραίτητος ο σωματικός καθαρισμός σε δεξαμενή και η **χρήση με ιερό λάδι.**

Ας μεταφέρω αυτούσια μια παράγραφο του Σιέττου(του οποίου η βιβλιογραφία μας δείχνει κάποια σχέση του με τη Μασονία, με τα στοιχεία που δίνει όμως να είναι λίγο-πολύ γνωστά):

«Είναι πολύ πιθανόν ότι οι άνθρωποι της μινωικής Κρήτης πίστεψαν, με το πέρασμα του καιρού και το ωρίμασμα των αρχικά απλοϊκών ιδεών τους, σε μια επιβίωση της ψυχής έξω από τον τάφο και χωριστά από το σώμα, και επίσης στην ανταπόδοση. Αυτό δείχνουν οι μύθοι του δικαστή Μίνωα και των Ηλυσίων Πεδίων που έσωσε ο Όμηρος και που πιθανότατα είναι μινωικοί. Η χρήση του γαλάζιου χρώματος σε ορισμένους τάφους γύρω στο 1400 π.Χ. συμβολίζει, κατά τον Έβανς, τον ουρανό όπου πήγε η ψυχή του δικαιωμένου νεκρού».

Και ας σχολιάσω ότι η ιδέα του κοσμικού νόμου του κάρμα δεν είναι και τόσο ξενόφερτη στην Ελλάδα. Ούτε ένας από τους συμβολισμούς του ανισοσκελή σταυρού.

Η έννοια της ανταπόδοσης μπορεί να εξαχθεί και από τη γνωστή φράση του Ιησού «μάχαιρα έδωσες, μάχαιρα θα λάβεις».

Ο Πίνδαρος μας λέει οι δίκαιες ψυχές θα πάνε στα Ωκεάνεια νησιά των Μακάρων. **Δε μπορούμε να εικάσουμε τίποτε για τόπο μεταθανάτιου «κολασμού».** Δε σας κάνει εντύπωση αυτό;

Αν θέλετε τις προσωπικές μου απόψεις πάνω στο θέμα, αν πιστεύεις ακράδαντα ότι θα πας στον Παράδεισο του Θεού αφού πεθάνεις και έχεις κάνει ό,τι σου λέγανε τα ιερατεία, τότε κατά πάσα πιθανότητα θα πας(τόσοι άνθρωποι πιστεύουν στα ίδια πράγματα με σένα. Αυτό δεν τα κάνει **πραγματικά**, κατά μια έννοια;). Αν νομίζεις πως μετά το θάνατο θα επανενσαρκωθείς σε κάποιο ζώο για τις αμαρτίες σου, μάλλον αυτό θα γίνει.

Αν δεν θέλεις όμως να πεθάνεις;

Κλείνοντας τον κύκλο των αρχαίων Ελληνικών Μυστηρίων με τα οποία θα ασχοληθούμε διεξοδικά, βρίσκουμε τα ΟΡΦΙΚΑ. Ο Ορφέας είναι, μαζί με τον Ασκληπιό, οι πιο «διάσημοι» γιοι του Απόλλωνα. Το όνομά του, σύμφωνα με τον Συρέ, σημαίνει «Αυτός Που Γιατρεύει Μέσω Του Φωτός», από τη φοινικική λέξη Άρφα. Αούρ=φως και ροφαί=θεραπεία(όπως και Ραφαήλ σημαίνει «Ο Θεός Θα Θεραπεύσει»).

Είμαι σίγουρος πως οι περισσότεροι από εσάς δεν ξέρετε ότι ο σταυρός είναι αρχαιοελληνικό σύμβολο. **Ο ισοσκελής σταυρός** είναι ένα από τα σύμβολα του Δία και **έδειχνε ότι η θεϊκή ουσία βρίσκεται παντού**. Εξηγούνται έτσι, κατά κάποιο τρόπο, οι μύθοι με τις ατελείωτες ερωτικές περιπέτειες του Βασιλιά θεών και ανθρώπων.

Αυτό όμως που μας ενδιαφέρει εδώ είναι ότι υπάρχει αναπαράσταση του Ορφέα Εσταυρωμένου. Μπορείτε να τη βρείτε στο βιβλίο ν.35 και αλλού. Πάνω από το σταυρό του μέγιστου μύστη και φιλόανθρωπου υπάρχουν επτά αστέρια και μια ημισέληνος. Αυτό γιατί πολέμησε τη Σεληνιακή λατρεία, σαν υπέρμαχος της Ηλιακής που ήταν.

Βέβαια, η γνωστή αυτή αναπαράσταση του Ορφέα χρονολογείται τον 3^ο μ.Χ. αιώνα. Είναι όμως πιθανότατα αντιγραφή κάποιων αρχαιοτέρων. Θεωρείτε απίθανο κάποιοι αυτοαποκαλούμενοι «Χριστιανοί» να τις εξαφάνισαν; Εδώ έχουν καταστρέψει ολοκληρωτικά το μεγαλύτερο μέρος των αρχαίων έργων τέχνης και Γνώσης, σε τέτοιες «επικίνδυνες» αναπαραστάσεις θα σταματούσαν;

Αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι η αναπαράσταση, που αποδίδεται στους Γνωστικούς(μια «αίρεση» που όλοι μας αξίζει τον κόπο να ψάξουμε τι πρέσβευε για τον Άνθρωπο), έγινε μια εποχή που οι Χριστιανοί, ούτε καν οργανωμένη θρησκεία τότε, είχαν άλλα σύμβολα, όπως ο Ιχθύς που είδαμε. Ο Εσταυρωμένος Χριστός εμφανίστηκε πολύ αργότερα.

Χμμμ...Πάλι θα παρεκτραπούμε της πορείας μας, αλλά αξίζει τον κόπο. Ο αιγυπτιακός «σταυρός», το ανκ, μοιάζει με τον Χριστιανικό, με μια σημαντική διαφορά. Ο Χριστιανικός Σταυρός συμβολίζει-ανάμεσα στα άλλα-ότι μετά το θάνατο η θεϊκή ουσία του ανθρώπου, η ψυχή, ανεβαίνει για να ενωθεί με το Θεό. Η έλλειψη στο ανκ συμβολίζει ότι η ψυχή επανέρχεται ξανά στη γη, επανενσαρκώνεται. Το ανκ μοιάζει

επίσης και με μερικές αναπαραστάσεις του διπλού Μινωικού πέλεκυ, ένα άλλο σύμβολο του Ζευσ.

Πολλοί Χριστιανοί θα ενδιαφερθούν να μάθουν πως το ιερότερο σύμβολό τους, ο ανισοσκελής σταυρός, είχε έννοιες και πριν τον Χριστό.

Ακόμη και η πιο απλή και διαδεδομένη συνήθεια των Χριστιανών, να σταυρώνονται σε διάφορες περιστάσεις, γίνεται και από τους «Δεξιούς», χωρίς απαραίτητα να ακολουθούν κάποιο δόγμα. Μόνο που συμβολίζει γι' αυτούς την αυτοευλογία και την προστασία της αύρας τους.

Ας σκιαγραφήσουμε μαζί την τεράστια προσωπικότητα του Ορφέα: θεωρείται ο πατέρας της Ελληνικής θεογονίας και η μεγαλύτερη αυθεντία στις αποκαλύψεις για τη γέννηση του κόσμου και των θεών. Κατά τον Συρέ είναι ο μεγάλος εμπνευσμένος κι ο μεγάλος εισηγητής της Ελληνικής θρησκείας. Ήταν μνημένος τουλάχιστον στα Καβείρια, όπως άλλωστε είδαμε, ενώ εισήγαγε στην πατρίδα μας τα ιερά τυπικά της μύησης και τα μυστικά δόγματα των Μυστηρίων που διεξάγονταν στην Θράκη και από αυτόν πήραν το όνομά τους. Τα Ορφικά έχουν μεγάλη σχέση με τα Διονυσιακά. Όπως άλλωστε εξιστορεί ο Απολλόδωρος: «Εύρεν Ορφεύς τα Διονύσου Μυστήρια», ενώ ο Διόδωρος μας μεταφέρει: «διο και τας υπό Διονύσου γενομένας τελετάς ορφικὰς προσαγορεύεσθαι».

Ο Αλκιδάμας λέει ότι ο Ορφέας εφηύρε τα γράμματα, δώρο των Μουσών, και ότι τον φόνευσε ο Ζευσ, όπως τον Ασκληπιό. Ή μήπως είναι το ίδιο πρόσωπο σε μυθολογικό/συμβολικό επίπεδο, καθώς ο μέγιστος Μύστης(κατά τον Ισοκράτη), όπως κι ο μέγιστος Θεραπευτής, **είχαν τη δύναμη να φέρνουν ξανά στη ζωή νεκρούς;** Μια απάντηση μπορούμε να πάρουμε, αν σκεφτούμε τις ολοφάνερες ομοιότητες στους μύθους του τεμαχισμού του Ζαγρέα Διονύσου και του Ορφέα. Από τον πρώτο, πριν ξαναγεννηθεί, έμεινε μόνο η καρδιά, ενώ από τον δεύτερο το κεφάλι, που συνέχισε να μιλάει. Αυτός είναι και ο λόγος που, σύμφωνα με το μύθο, **φονεύθηκε από το Δία. Γιατί αποκάλυψε στους ανθρώπους μυστικά που οι θεοί ήθελαν να κρατήσουν κρυφά.** Ο Ασκληπιός φονεύθηκε για άλλο λόγο, που θα δούμε στο επόμενο κεφάλαιο, με τις αναλογίες να είναι ισχυρές.

Σε αυτό το σημείο θεωρώ χρήσιμο να σας μεταφέρω κάποιες απόψεις παλαιότερων ανθρώπων του πνεύματος για τη σχέση Μυστηρίων/Μυθολογίας/Θρησκείας/Φιλοσοφίας. Ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς, αναφερόμενος στα αρχαία Μυστήρια, γράφει: «Οι ιδρυτές τους, καθώς ήταν φιλόσοφοι, τα δόγματά τους στους μύθους κατέκρυψαν, ώστε να μην είναι φανερά σε όλους...αυτά(τα δόγματα)θα μπορούσαμε να τα μάθουμε(εξετάζοντας)τα σύμβολα με τα οποία φανερώνονται και τα οποία έχουν σαν περικάλυμμα την αλληγορία».

Ο Ερμείας έχει τη γνώμη ότι η «μυθολογία είναι κάποια θεολογία».

Βαρύνουσα σημασία έχει η άποψη του Πλούταρχου, που ήταν μνημένος και αρχιερέας στους Δελφούς για πολλά χρόνια: «ενώ η φιλοσοφία έχει κρυφτεί σε μύθους και λόγους, ασαφείς και διαφαινόμενες εικόνες της αλήθειας έχουν(οι μύθοι)». «ούτε να πείθεται κανείς από τους μύθους, αλλά ούτε και να μην τους πιστεύει καθόλου, διότι λέγουν σωστά πράγματα και κατά κάποια θεϊκή συγκυρία αγγίζουν την αλήθεια».

Με τον Πλούταρχο συμφωνεί και ο Κλήμης της Ρώμης, γράφοντας ότι τις αλήθειες της φιλοσοφίας από τους παλαιούς ανθρώπους απέκρυψαν οι φιλόσοφοι μέσα στους μύθους και ότι αυτά έχουν κάποια φιλοσοφική λογική που μπορεί να λεχθεί αλληγορικά, ώστε όποιος την άκουσε να τη θαυμάζει.

Μια άποψη που βοηθά την έρευνά μας είναι και αυτή του Σαλούστιου: «οι μύθοι παρουσιάζουν αυτούς τους ίδιους τους θεούς σύμφωνα με το τι μπορεί να κοινολογηθεί ή να μη λεχθεί, τι μπορεί να μείνει αφανές ή να γίνει φανερό, να καταστεί σαφές ή να μείνει κρυφό...έτσι, οι μύθοι, ότι υπάρχουν μεν θεοί προς όλους το λένουν, ποιοι δε και ποιας φύσεως είναι αυτοί(οι θεοί το λένουν μόνο)σε εκείνους που μπορούν να το γνωρίσουν...(αυτό γίνεται γιατί)το να θέλει κανείς να διδάξει σε όλους την αλήθεια για τους θεούς, στους μεν ανόητους, επειδή δεν μπορούν να τη μάθουν, προκαλεί παραφροσύνη, στους δε σοβαρούς γεννά αδιαφορία· ενώ το να αποκρύπτει κανείς την αλήθεια με τους μύθους, σε εκείνους μεν δεν επιτρέπει να την καταφρονούν, αυτούς δε αναγκάζει να φιλοσοφούν». «(η προέλευση των μύθων είναι θεία γιατί)από τους ποιητές οι θεόπνευστοι και από τους φιλοσόφους οι άριστοι και εκείνοι που δίδαξαν τις μυστηριακές τελετές κι αυτοί ακόμη οι θεοί στους χρησμούς τους, τους μύθους χρησιμοποίησαν».

Πριν περάσουμε στο «επίκαιρο» τυπικό των Μυστηρίων, ας δούμε τα Ορφικά ποιήματα, αυτά δηλαδή που σχετίζονται με τον Ορφέα και, σύμφωνα με τον Ηρόδοτο, είναι νεότερα από τα Ομηρικά. Έχουμε λοιπόν τα Αργοναυτικά(1.384 στίχοι), όπου ο Ορφέας διηγείται στο Μουσαίο τις περιπέτειες των Αργοναυτών κατά τη διάρκεια της πασίγνωστης «εκστρατείας» τους. Τα Λιθικά(768 στίχοι), στα οποία ο μέγιστος Μύστης διδάσκει στο Θεοδάμαντα τη χρησιμότητα της μυητικής και μυστικής αξίας είκοσι πολύτιμων και ημιπολύτιμων λίθων. Σε πολύ προσεκτική μελέτη αποκαλύπτεται ότι στην πραγματικότητα είναι βαθμοί και τελετές μνήσεως στην ορφική θεολογία και μυσταγωγία. Πολλοί ισχυρίζονται πως αντιγράφοντας αυτά ξεκίνησαν πολλές «σύγχρονες» μυστικές εταιρείες. Οι 88 Ύμνοι(1.133 στίχοι)της ορφικής λατρείας, αφιερωμένοι στους Ολύμπιους και σε άλλες θεότητες. Θεωρούνται όμως σαν έργο των Νεοπλατωνικών της Αλεξανδρινής Σχολής και όχι των αρχαίων ορφικών υμνολόγων. Και αυτοί κρύβουν σε πολλά σημεία τους τις βαθύτερες έννοιες της παράδοσης του Μυσταγωγού και της σοφίας

του, για τη γνώση της μυστικής σημασίας του κάθε θεού. Τέλος, σώζονται αρκετά αποσπάσματα και επιγραφές.

Περνώντας στα Μυστήρια, ο αναγνώστης θα πρέπει να καταλάβει ότι με τον όρο «Ορφικά Μυστήρια» δεν πρέπει να εννοούμε τελείως ξεχωριστά λατρευτικά σχήματα, αλλά στοιχεία μόνο από διάφορες λατρείες, που έχουν κοινή ορφική έμπνευση. Άλλωστε, όπως είδαμε, όλα τα αρχαία Ελληνικά Μυστήρια σχετίζονταν «υπογείως» μεταξύ τους.

Τα Ορφικά Μυστήρια λοιπόν ήταν μυστηριακές τελετές που γίνονταν σε όλη την αρχαία Ελλάδα και κυρίως στη Θράκη, ενώ ήταν ένα είδος παραλλαγής των Διονυσιακών. Οι τελετές, που γίνονταν κυρίως τη νύχτα, είχαν σαν θέμα τη δολοφονία του Βάκχου από τους Τιτάνες και την τελική του ανάσταση ως Φάνη, του πρώτου(ή μήπως τελευταίου;) από τους τέσσερις συνολικά Διόνυσους.

Οι σημαντικότερες διαφορές τους από τα υπόλοιπα Μυστήρια ήταν ότι τελούνταν όχι από ιερατείο, αλλά από **αδελφότητα**, που δεν είχε ιερατική ιδιότητα. Δεν είχαν ορισμένες θέσεις με ναούς ή τελεστήρια, και οι «αδελφοί» τελούσαν τα έργα τους σε ιδιωτικά σπίτια που ονόμαζαν ιερούς οίκους. Οι Ορφικοί ήταν θρησκευτική και μυστηριακή οργάνωση, αυστηρή και πειθαρχημένοι, **όπως ένα μοναχικό τάγμα**, που το αποτελούσαν όμως έγγαμοι. Τέλος, είχαν ιερή γραμματεία σε ποιητική μορφή. Ακολουθεί το εντυπωσιακό τελετουργικό τους και τα σχόλια δικά σας.

Πριν από τη μύηση ο **καθαρός** του σώματος ήταν επιβεβλημένος και συμβόλιζε τον εξαγνισμό της ψυχής. Ο ίδιος ο Ορφέας λέει ότι οι καθαρμοί εξαγνίζουν και είναι μεγάλο κέρδος για τους ανθρώπους. Βασικότερη ιεουργία των μυητικών τελετών, **συμβολίζει τον πνευματικό Θάνατο στον οποίο βρισκόταν ο μουύμενος και την Αναγέννησή του μέσα στη νέα θρησκεία**. Κάτι σαν τη Βάπτιση και την απαλλαγή από το Προπατορικό Αμάρτημα, δηλαδή.

Οι Ορφικοί ακολουθούσαν ασκητικούς κανόνες και υποβάλλονταν σε σωματικές ταλαιπωρίες. Δίδασκαν τον **αγνό βίο για την αποφυγή της μετά θάνατον τιμωρίας**. Τα είδη των αμαρτημάτων περιγράφονται ευρύτατα από τους Ορφικούς, ενώ, όπως άλλωστε διδασκόταν και στα Ελευσίνια, **η αυτοκτονία ήταν το μεγαλύτερο**. Η ψυχή του αυτόχειρα υπέφερε ανείπωτα μαρτύρια.

Αν και, όπως ακριβώς και η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας, πίστευαν πως ακόμη και οι αμαρτίες των νεκρών μπορούσαν να συγχωρεθούν, με θυσίες και τελετές.

Έχω την εντύπωση πως ο τόπος που γεννήθηκαμε και η θρησκεία του-σε όποια μορφή της επιλέγουμε-θα έπρεπε να είναι μέσα στην καρδιά μας. Κι αυτό φυσικά δεν ισχύει μόνο για τους Έλληνες(αλήθεια, τι σημαίνει Έλλην;).

Οι Ορφεοτελεστές έδιναν υποσχέσεις για **άφεση αμαρτιών και εξασφάλιση μακάριου βίου μετά θάνατον**. Ο Ορφισμός επεδίωκε, κατά κύριο λόγο, την έξοδο από τον αέναο κύκλο των μετενσαρκώσεων.

Όπως σε όλα τα Μυστήρια, **η είσοδος στους αμύητους ήταν απαγορευμένη**. Αν κάποιος Χριστιανός έχει τη διάθεση να τους κατηγορήσει γι' αυτό, εγώ απλώς να του θυμίσω πως πριν από την τέλεση των Χριστιανικών Μυστηρίων, ο ιερέας προτρέπει τους πιστούς να προσέχουν τις πόρτες, μην τυχόν εισέλθει κανένας αλλόδοξος.

Ο Ορφισμός γενικά πρέσβευε την **ακρεοφαγία**. Όμως, οι πιο σημαντικές τελετές τους ήταν η θυσία ενός ταύρου, γνωστό σύμβολο των ηλιακών θεοτήτων. Στη συνέχεια, σε αναπαράσταση του μύθου του Ζαγρέα, επιδίδονταν σε ωμοφαγία και οινοποσία. Το πολύ ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι **οι μνημένοι έτρωγαν συμβολικά το σώμα του θεού και έπιναν το αίμα του**. Πίστευαν δε ότι, με αυτόν τον τρόπο, **ο θεός κατερχόταν σε αυτούς και με τη θεότητά του γέμιζε τις ψυχές τους**. Στο μυστικό αυτό συμπόσιο ερχόταν στους μούμενους ηθική γαλήνη.

Ο Ζαγρέας Διόνυσος ήταν ο μυθικός σωτήρας των ψυχών των μνημένων σε όλα τα αρχαία Ελληνικά Μυστήρια. Ο Διόνυσος ήταν η κοινή ζωή των ανθρώπινων ψυχών.

Ο ιερός του γάμος με την Περσεφόνη τους ενώνει ξανά σε Ζωντανό Λόγο.

Οι Ορφικοί προσπαθούσαν να εξηγήσουν τον κόσμο και τον υπέρτατο προορισμό του ανθρώπου. Θεωρούσαν όλα τα δημιουργήματα του Θεού καλά και τέλεια. Η ιδέα της Τριαδικής Υπόστασης του Θεού δεν τους ήταν άγνωστη.

Οι μνημένοι ήξεραν ότι ο Θεός ήταν Ένας! Ο Μέγας Ιεροφάντης, απευθυνόμενος στον μούμενο, του έλεγε: «Θαύμασε τον Κύριο του σύμπαντος, είναι Ένας, υπάρχει παντού». Κρατήστε αυτά τα λόγια, θυμηθείτε τα αντίστοιχα του Ερμή του Τρισμέγιστου. Θα τα ξανασυναντήσουμε στο επόμενο κεφάλαιο, με κάπως διαφορετική διατύπωση.

Η «σχολή» του Πυθαγόρα στη Σικελία έμοιαζε πολύ με τα σημερινά μοναστικά τάγματα. Δε γίνονταν όλοι δεκτοί. Στην αρχή της μαθητείας τους, οι νεόφυτοι ήταν υποχρεωμένοι σε απόλυτη σιγή· μπορούσαν μόνο να ακούνε. Απαγορευόταν να τρώνε έμψυχα και να κάνουν αιματηρές θυσίες. Ο Πυθαγόρειος τρόπος βίου σκοπό είχε να βοηθήσει την ψυχή να ξαναγυρίσει στην αρχική της μορφή και καθαρότητα και να την βγάλει από τον κύκλο των γεννήσεων. Όταν κάποιος εγκατέλειπε τους «αδελφούς» για να επανέλθει στον κόσμο, θεωρούνταν «νεκρός», του έκαναν επικήδεια τελετή και του έστηναν μνημείο.

Πολλοί δεν γνωρίζουν ότι ένα πλήθος αρχαίων Ελλήνων διανοούμενων ήξεραν ότι ο Θεός είναι Ένας. Άλλοι επειδή ήταν

μυημένοι, άλλοι γιατί το είχαν καταλάβει διαισθητικά. Θα σας μεταφέρω μερικές ρήσεις τους που το αποδεικνύουν.

Ας αρχίσουμε με τη μέγιστη διάνοια του Πυθαγόρα, πηγή σχεδόν κάθε «Απόκρυφης» γνώσης: «Αεί ο Θεός γεωμετρεί». Υπέροχη δήλωση, λέει πολλά και κρύβει περισσότερα. Μια αντίστοιχη που μου έρχεται στο μυαλό είναι η «Τα πάντα εν σοφία εποίησεν».

Φιλόλαος: «εστί γαρ ηγεμών και άρχων απάντων Θεός εις αεί εών μόνιμος ακίνητος, αυτός αυτό όμοιος, έτερος των άλλων».

Ορφέας: «Ένας Θεός κατοικεί σε όλα».

Ο «Παραβάτης» Ιουλιανός, μιλώντας όμως για τον Ήλιο: «Αυτός ο Θεός, είτε ονομάζεται εκείνος που βρίσκεται πάνω από το νου και την κατανόηση, είτε η ιδέα όλων των πραγμάτων, ή ο ένας(αφού η μονάδα φαίνεται να είναι το αρχαιότερο όλων των πραγμάτων), ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, όπως ο Πλάτωνας θα επιθυμούσε να τον ονομάσει· αυτός ο Θεός, λέω, αυτή η ομοιόμορφη αιτία όλων των πραγμάτων, που είναι η πηγή κάθε ομορφιάς και τελείωσης, ενότητας και δύναμης, παρήγαγε από τον εαυτό του έναν ορισμένο νοήμονα ήλιο, καθ' όλα όμοιο με τον εαυτό του, του οποίου μια εικόνα αποτελεί ο ορατός ήλιος».

Ο Πλατωνικός Δαμάσκιος: «Βλέπουμε την ενότητα(του Θεού)σαν τον ήλιο, από απόσταση ασαφώς, αν πλησιάσετε ακόμα περισσότερο, φαίνεται πιο σκοτεινός και τέλος μας εμποδίζει να δούμε οτιδήποτε άλλο. Αληθινά είναι ένα ακατανόητο φως, απροσέγγιστο και πραγματικά συγκρίνεται με τον ήλιο, στον οποίο όσο περισσότερο κοιτάμε, τόσο πιο τυφλοί γινόμαστε».

Πλούταρχος: «Αυτά(τα άψυχα πράγματα)τα ίδια δεν πρέπει βεβαίως να εννοήσουμε σαν θεούς, διότι δεν είναι κάτι χωρίς νου και χωρίς ψυχή ο Θεός, ούτε υποχείριος των ανθρώπων». «Δεν υποστηρίζουμε ότι υπάρχουν άλλοι θεοί σε άλλους λαούς και διαφορετικοί σε άλλους, ούτε Έλληνες ούτε βάρβαροι ούτε Έλληνες θεοί, ούτε νότιοι ούτε βόρειοι. Αλλά όπως ο ήλιος και η σελήνη, ο ουρανός και η γη και η θάλασσα είναι κοινά σε όλους τους ανθρώπους, αλλά ονομάζονται αλλιώς από άλλους, έτσι ένας είναι ο Λόγος που διευθύνει το Σύμπαν και μια η Πρόνοια, η οποία το κυβερνά...». Ο Πλούταρχος στα Ηθικά του μας λέει πως **η μόνη ονομασία που αρμόζει στο Θεό είναι «Αυτός Είναι».**

Πρόκλος: «(για τον ήλιο)συ η εικόν του Θεού, που γέννησε τα πάντα και ανυψώνεις τας ψυχάς».

Ο «Σκοτεινός» Ηράκλειτος: «Ο Θεός είναι ημέρα, νύχτα, χειμώνας, καλοκαίρι, πόλεμος, ειρήνη, χορτασμός, πείνα». «Εκ των πάντων εν και εξ' ενός τα πάντα...». Μια από τις σημαντικότερες διατυπώσεις που έχω διαβάσει ποτέ είναι και η εξής: «Οι αθάνατοι είναι θνητοί και οι θνητοί αθάνατοι, γιατί η ζωή των πρώτων είναι ο θάνατος των δεύτερων και η ζωή των δεύτερων ο θάνατος των πρώτων». Εγώ το ερμηνεύω σαν να

προέβλεπε το μέλλον του Ανθρώπου-σε ατομικό όσο και σε συνολικό επίπεδο-ο «Σκοτεινός»...

Ξενοφάνης: «Ένας Θεός είναι μέγιστος, και ανάμεσα στους θεούς και ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτός διαφέρει και στο σώμα και στη σκέψη».

Πλάτων: «Τα αίτια των συμφορών κάπου αλλού πρέπει να τα αναζητάμε και όχι στο Θεό». «Ας δούμε για ποια αιτία ο Δημιουργός συνέθεσε το γίνεσθαι και όλο το σύμπαν. Ήταν αγαθός και στον αγαθό δεν γεννιέται ποτέ φθόνος για οτιδήποτε». «...αυτός ο κόσμος είναι έμβιον, προικισμένο με ψυχή και νου· και η αλήθεια είναι ότι γεννήθηκε από την πρόνοια του Θεού». «Τους θεούς-αστέρες(ο Δημιουργός)τους έφτιαξε κυρίως από φωτιά, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πιο λαμπροί και όμορφοι και τους έδωσε σφαιρικό σχήμα για να μοιάζουν με το σύμπαν».

Δεν είναι λοιπόν καθόλου τυχαίο ότι οι ευσεβέστατοι Αθηναίοι είχαν ναούς αφιερωμένους στον «Άγνωστο Θεό». Σε αυτό το γεγονός άλλωστε στηρίχθηκε ο Παύλος, και γι' αυτόν το Θεό τους μίλησε.

Δεν μπορώ να πω πως έχω και την καλύτερη των απόψεων για αυτούς που αποκρύπτουν όλα τα παραπάνω από τη νεολαία μας και προτιμούν να μας διδάσκουν για 12 ολόκληρα χρόνια τον «άθλο» π.χ. του Δαυίδ. Προτιμούν την Παλαιά Διαθήκη, που δεν είναι, κατά τη γνώμη μου, κατάλληλο εκπαιδευτικό υλικό. Όλα όσα αναφέρω στο δεύτερο κεφάλαιο με γέμιζαν για χρόνια αμφιβολίες-και φαντάζομαι και πολλούς άλλους σκεπτόμενους ανθρώπους. Ενώ, αν μου δίδασκαν ότι ο Θεός είχε αποκαλυφθεί κατά κάποιο τρόπο και στους προγόνους μας, θα είχα καταλάβει περισσότερα.

Πιστεύω ότι με αυτό το κεφάλαιο έδειξα πως, κατά μια έννοια, συνέχεια της Πατρώας θρησκείας είναι ο Χριστιανισμός.

Είμαι σίγουρος πως η ουσία της Πατρώας θρησκείας δεν ήταν η προσφορά θυσιών στους 12 θεούς σε συγκεκριμένες ημέρες του έτους, αλλά τα Μυστήρια των αρχαίων Ελλήνων και το θρησκευτικό αίσθημα που ερχόταν στους μυημένους σε αυτά, καθώς και οι γνώσεις που αποκόμιζαν. Οι πρόγονοί μας είχαν τόσα πολλά επιτεύγματα, που το πιο λογικό είναι να είχαν προσεγγίσει, ως ένα βαθμό, το Μονοθεϊσμό, αντίθετα με ό,τι μας διδάσκουν.

Κι αυτό ακριβώς είναι το πιο «επιστημονικό» συμπέρασμα που θέλω να κρατήσετε από το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας.

Από το ΑΒΑΤΟΝ βρήκα και ένα ακόμη πολύ ενδιαφέρον στοιχείο συνέχειας της Πατρώας θρησκείας μέσα από τον Χριστιανισμό. Η λατρεία των λειψάνων των ηρώων, όπως του Θησέα στην Αθήνα ή του Ορέστη στην Σπάρτη· και στις δυο περιπτώσεις τα λείψανα θεωρήθηκαν σαν «αρωγοί» των πόλεων σε πολέμους τους με άλλες πόλεις. Το Θησέα τον θεωρούσαν προστάτη των αδικημένων και του έδιναν τα προσωνύμια Ασφάλιο και Γαιήοχο, δηλαδή Προστάτη και Πολιούχο. Είναι επίσης

γεγονός ότι οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν πως πολλά λείψανα ηρώων τους γιάτρευαν αρρώστιες, ακριβώς όπως οι σύγχρονοι Έλληνες πιστεύουν το ίδιο για τα λείψανα των Αγίων τους. Και, πιστέψτε με, η Πίστη είναι πολύ πιο δυνατή από ό,τι έχουν συνήθως στο μυαλό τους οι άνθρωποι.

Αν και δε νομίζω στην αρχαιότητα οι πρόγονοί μας να έσκιζαν τα ρούχα των ηρώων τους όταν πέθαιναν, για να επωφεληθούν των δυνάμεών τους...

Δεν είναι ανάγκη να σας θυμίσω τα θεϊκής ομορφιάς αγάλματα και απεικονίσεις των προγόνων μας. Δυστυχώς πολύ λίγα σώζονται στις μέρες μας και όλοι ξέρουμε ποιοι είναι υπεύθυνοι γι' αυτό. Η αντιστοιχία στο σεβασμό και στη λατρεία που τους έδειχναν οι πρόγονοί μας μπορεί να βρεθεί στον τρόπο που αντιμετωπίζουν οι Χριστιανοί τις εικόνες και τις απεικονίσεις τους. Οι Ρωμαιοκαθολικοί, από την άλλη, έχουν και αγάλματα στις εκκλησίες τους.

Ένα ακόμη στοιχείο που μας ενώνει, έστω και υποσυνείδητα, με το πνεύμα των προγόνων μας είναι και το εξής: οι παροιμίες και οι εκφράσεις που χρησιμοποιούμε ανάγονται οι περισσότερες στην αρχαιότητα. Ένα παράδειγμα, που σίγουρα δεν έχετε σκεφτεί, είναι «Στο πι και φι» και μ' αυτήν την έκφραση οι πρόγονοί μας δείχνουν ότι γνώριζαν την ύπαρξη και την χρήση των δύο σημαντικότερων αριθμών της Γεωμετρίας, κάτι που τα αρχιτεκτονικά τους επιτεύγματα και μόνο αποδεικνύεται.

Όμως οι εκφράσεις που σχετίζονται με την έρευνά μας είναι σαν τις ακόλουθες, και προσέξτε πώς παίζω με το μυαλό σας απλώς κάνοντας κάποια γράμματα κεφαλαία: «Δε με παίρνει ο Ύπνος», «Η θεά Τύχη του χαμογέλασε», «Άνοιξαν οι ασκοί του Αιόλου», «Ο Θάνατος τον βρήκε σε προχωρημένη ηλικία», «Ανάμεσα στη Σκύλλα και την Χάρυβδη», «Τον κατέτρεχαν οι Ερινύες», «Στην αγκαλιά του Μορφέα». Ακόμη και καινούργιες, όπως «Θυσιάστηκαν στο βωμό της ασφάλτου», «Ο Δαίμων του τυπογραφείου» μας θυμίζουν παλιότερες νοοτροπίες.

«Θα πέσει φωτιά να σε κάψει». Μήπως παλιότερα λέγαμε αντί για «φωτιά», «κεραυνός»;

Θα γελάσεις, αλλά ακόμη και η γνωστή ελληνική χειρονομία με την ανοιχτή παλάμη ανάγεται στην αρχαία Ελλάδα. Τα ανοιχτά δάχτυλα συμβόλιζαν τις ακτίνες του Ήλιου, ο οποίος σαν Παντεπόπτης βλέπει την αμαρτία σου και είτε να σε τιμωρήσει.

Εύκολα μπορούν να βρεθούν μερικά ασυνήθιστα «πατριωτικά» πολεμικά τραγούδια των πολεμιστών του 1821. Αξίζει ακόμη τον κόπο να ψάξετε πώς αντιμετώπισε η επίσημη Εκκλησία τον Ρήγα, τον Κοραή και όλη την Επανάσταση. Ρωτήστε μόνο κάποιον που δεν έχει παρωπίδες...

Οι Χριστιανοί έχουν φυλακτά, όπως εικονίτσες, βαφτιστικούς σταυρούς, χάντρες, κρεμασμένες εικόνες στους ιερείς, ποιμαντικές

ράβδους. Πόσο σίγουροι είστε τώρα ότι οι αρχαίοι Έλληνες δεν είχαν ακριβώς αντίστοιχα, όπως τα ειδώλια, που πρόσφεραν στους θεούς σαν αναθήματα; Από τα οποία είναι γεμάτα τα μουσεία μας, αλλά και οι ναοί μας, στην προσπάθεια των πιστών να ζητήσουν τη θεία διαμεσολάβηση.

Τελετουργικά σκεύη ήταν στην αρχαιότητα ρυτά για τις σπονδές, ιερά ποτήρια, αλάβαστρα για το χρίσμα, τελετουργικές πρόχοι.

Τελετές μικρότερης σημασίας όπως ευχέλαια, τρισάγια, αγιασμοί. Μήπως κι αυτά δεν είναι και τόσο καινούργια; Ας δούμε έναν ύμνο του Δικταίου Δία από το Παλαίκαστρο, του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα: «Διαφύλαξε τις συζυγικές μας κλίνες, κάνε να αυξηθούν τα καλόμαλλα πρόβατά μας, κάνε να γεμίσουν καρπούς τα σπαρτά, κάνε ευνοϊκούς τους ανέμους. Έλα στις πόλεις, προστάτευσε τα πλοία που πλέουν, προστάτευσε τους νέους πολίτες και χάρισέ τους τη λαμπρή δικαιοσύνη». 18 αιώνες πέρασαν, κι όμως οι άνθρωποι εξακολουθούν να ζητούν πάνω-κάτω τα ίδια πράγματα από τους θεούς ή το Θεό. Σήμερα στην Κρήτη ο ιερέας ευλογεί κάθε χρόνο στην εκκλησία τις «απαρχές», τους πρώτους καρπούς της γης: «Κύριε, ευλόγησον τους άρτους τούτους, τον οίνον, το έλαιον, και πλήθυνον αυτά και τους εξ αυτών μεταλαμβάνοντας αγίασον».

Σίγουρα πολλοί Χριστιανοί δεν γνωρίζουν ότι η πίστη στην ύπαρξη Αγγέλων είναι και αυτή προχριστιανική. Ανάγεται στον Ζωροαστρισμό, μια θρησκεία που αναπτύχθηκε στην Περσία. Είναι από τις αρχαιότερες θρησκείες και είχε μεγάλη σχέση με την πυρολατρεία. Ο Έρωτας των προγόνων μας είχε «αγγελικά» φτερά, όπως και αρκετές άλλες θεότητες.

Θα σας θυμίσω ακόμη και το «δαιμόνιον»(που δεν έχει και μεγάλη σχέση με την έννοια που του δίνουμε σήμερα)των αρχαίων Ελλήνων. Ήταν η υποθετική οντότητα που βοηθούσε τους καλλιτέχνες, τους φιλόσοφους και γενικά τους ανθρώπους του πνεύματος να δημιουργήσουν. Ένας άλλος, πιο ενδιαφέρον συμβολισμός της λέξης, είναι και «εμφυσημένη ψυχική γνώση».

Φτερά από τη μια, φτερά και από την άλλη. Λίγες σχετικότερες σκέψεις των Vader:

«Δεν υπήρξαν ποτέ θεοί ή διάβολοι,
αλλά υπήρξαν άνθρωποι που έγιναν τέτοιοι από
άλλους και παγιδεύτηκαν σε θεϊκές ενσαρκώσεις».

Και μόνο ένας στίχος τους:

«Αν έριχνα το ζεύγος των φτερών μου;»

Και δε νομίζω ο ποιητής να εννοεί φτερά από «αγγελική» ουσία...

Τελευταία και σημαντικότερη απόδειξη που θα σας δώσω ότι η Πατρώα θρησκεία συνεχίζει μέσα από την επίσημη θρησκεία του κράτους μας σήμερα, είναι τα ιερά της. Αυτοαποκαλούμενοι «Χριστιανοί» τα κατάστρεψαν ολοσχερώς και μετά, συχνά χρησιμοποιώντας τα για υλικά, έχτισαν χριστιανικούς ναούς στα ίδια ακριβώς σημεία! Είναι πασίγνωστο ότι στους τόπους που βρίσκονται οι

παλαιότερες χριστιανικές εκκλησίες, στην αρχαιότητα βρίσκονταν ειδωλολατρικοί ναοί.

Θα αναφερθώ σε μερικές ενδεικτικότερες περιπτώσεις: στον Όλυμπο, στο οροπέδιο των Μουσών, υπάρχουν υπολείμματα ενός ναϊδρίου αφιερωμένου στον Προφήτη Ηλία. Παλαιότερα ήταν ναός του Ολυμπίου Διός. Καθόλου τυχαία, στον ίδιο παράλληλο, υπήρχε στον Άθω(το γνωρίζατε ότι στην αρχαιότητα το Άγιο Όρος ήταν άβατον για τους άντρες;)βωμός του Αθώου Διός, εκεί που τώρα υπάρχει ναός αφιερωμένος στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Και τις δυο «μετατροπές»-για να το πούμε ευγενικά-τις έκανε ο Άγιος Αθανάσιος ο εν Ολύμπω τον 16^ο αιώνα.

Αυτά τα στοιχεία είναι παρμένα από το ιδιαίτερα επιμελημένο βιβλίο ν.44, που αποδεικνύει πέρα από κάθε αμφιβολία ότι οι θέσεις των αρχαίων Ελληνικών ιερών τόπων δεν επιλέχτηκαν στην τύχη. Το ξέρατε π.χ. πως οι θέσεις της Αθήνας, της Ελευσίνας, των Μεγάρων, της Τανάγρας και της Αίγινας σχηματίζουν τον αστερισμό της Παρθένου; Ή ότι οι Δελφοί απέχουν εξίσου(ακριβώς 660 στάδια)από την Αθήνα και την Ολυμπία;

Η πιο ακραία περίπτωση «μετατροπής» έγινε από «ιουδαϊκότερους των Ιουδαίων» στον Παρθενώνα. Ούτε αυτό το ιερό σύμβολο δεν σεβάστηκαν, καθώς χρησιμοποιήθηκε ως χριστιανική εκκλησία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από ό,τι ως ειδωλολατρικός ναός.

Πολλοί πιστεύουν, όχι άδικα, πως η ψυχική ανάταση που νιώθουν οι πιστοί όταν μπαίνουν στις Χριστιανικές εκκλησίες οφείλεται, ανάμεσα στα άλλα, και στο ότι αυτοί οι τόποι είναι «φορτισμένοι» ενεργειακά ή χτισμένοι σε τόπους «δύναμης» ή και στα δυο. Ένα παρόμοιο συναίσθημα μπορεί να έχει κανείς αν μπει σε κάποιο δάσος με μεγάλα σε ηλικία δέντρα ή στην κορυφή ενός βουνού.

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο, σας δίνω δυο ακόμη παραδείγματα «μετατροπών», από το εξωτερικό τώρα. Στο Kildare της Ιρλανδίας υπήρχε το κέντρο των Μυστηρίων της θεάς Brighid, που φυλασσόταν από 9 ιέρειες. Σήμερα, στο ίδιο μέρος, υπάρχει μονή γυναικών αφιερωμένη στην...Αγία Brighid! Η Αγία τυγχάνει να είναι από τις πιο αγαπημένες της Ιρλανδίας. Στο Λουξεμβούργο έχουμε τη λατρεία του Αγίου Ερβέρτου, που σύμβολό του είναι ένα αρσενικό ελάφι με έναν σταυρό σκαλωμένο στα κέρατα. Στην ίδια περιοχή, σε προχριστιανικά χρόνια, λατρευόταν η θεά Νταϊάνα, ρωμαϊκό αντίστοιχο της Άρτεμης, θεάς του κυνηγιού.

Ξέρω ότι πολλά ήταν αυτά που «εκχριστιανίστηκαν». Ψάξτε στις τοπικές σας παραδόσεις, όλο και κάτι θα βρείτε. Πολλές γιορτές Αγίων είχαν διαφορετικό περιεχόμενο πριν από τον Χριστό και οι σημερινοί ναοί τους ήταν αλλού αφιερωμένοι. Η 14^η Σεπτεμβρίου, ας πούμε.

Όταν πήγαινα σχολείο και θέλαμε να ντυθούμε καρναβάλια στις Απόκριες, ο ιερέας μας έλεγε ότι αυτά είναι ειδωλολατρικά έθιμα. Δεν είχε καθόλου άδικο.

Πολλοί χοροί, όπως ο Πυρρίχιος, είχαν θρησκευτική σημασία στην αρχαιότητα.

Η κωμωδία ήταν προς τιμή του Διονύσου και ο αρχιερέας του παρακολουθούσε τα δρώμενα σε ειδικό θρόνο. Για να είμαστε ακριβείς, και η τραγωδία(ωδή στον Τράγο/Διόνυσο/Πάνα)ήταν προς τιμή του, στα πλαίσια των Διονυσιακών Μυστηρίων(Μικρών και Μεγάλων). Ο χορός αποτελούνταν και από Σατύρους, θεότητες που μοιάζουν και ακολουθούν και τον Πάνα.

Είναι γνωστό πως η διαρρύθμιση των εκκλησιών ακολουθεί το αρχαίο Ελληνικό θέατρο. Ενώ και στη Χριστιανική λειτουργία υπάρχουν εναλλάξ τα λεγόμενα και τα δρώμενα.

Ο Αριστοφάνης στις ακόμη και σήμερα επίκαιρες κωμωδίες του σατύριζε τον ίδιο τον θεό που ο αρχιερέας του παρακολουθούσε, δείχνοντάς μας την αθάνατη εικονοκλαστική Ελληνική νοοτροπία. Σήμερα αρκετοί κωμικοί μας σατυρίζουν τον Επικεφαλή της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ελλάδας.

Οι πρόγονοί μας τουλάχιστον στις επικλήσεις τους απευθυνόντουσαν σε οντότητες με ανθρώπινες-και χειρότερες-αδυναμίες. Η ελευθεριότητα που επιδείκνυαν σε ορισμένες περιπτώσεις οφειλόταν ακριβώς στη δομή της Πατρώας Θρησκείας. Ποια είναι η δικαιολογία των σημερινών υποκριτών;

Να σας πω και κάτι που θα φανεί αστείο, αλλά πιστέψτε με, δεν είναι. Ξέρετε ποιοι κερδίζουν από τη διαμάχη Χριστιανών και αυτών που πιστεύουν στην Πατρώα θρησκεία; Τα λιοντάρια...

ΣΤ.

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Το «εωσφορικό» μονοπάτι μας φτάνει στην προσωπικότητα που ακόμη και οι πολέμοί του παραδέχονται ότι είχε τη μεγαλύτερη επίδραση στην ανθρώπινη Ιστορία. Θα δούμε μαζί κάποια σύμβολα, θα ασχοληθούμε αρκετά με την «αίρεση» των Εσσαίων και θα προσπαθήσω να αποσαφηνίσω κάποια γεγονότα που έχουν παρεξηγηθεί. Τέλος, θα εξετάσουμε το «σενάριο» της Δεύτερης Έλευσης του Ιησού Χριστού.

Πριν αρχίσουμε, θα ήθελα να γυρίσουμε λίγο στο αγαπημένο μου θέμα, την μαγευτική αρχαία Ελληνική Μυθολογία, και να δούμε μαζί δυο ακόμη από τους πρωταγωνιστές της.

Ο πρώτος είναι ο Ασκληπιός, ο πατέρας της Ιατρικής. Αν αληθεύει η άποψη της Εκκλησίας-αλλά και μερικών «Αριστερών»-ότι όλοι οι θεοί, θεότητες, ημίθεοι, ήρωες, κ.τ.λ. της αρχαίας Ελληνικής Παράδοσης είναι στην πραγματικότητα οι Έπαναστάτες Άγγελοι που ακολούθησαν τον Διάβολο, αυτός είναι ο πιο φιλάνθρωπος. Γιάτρευε τους ανθρώπους, είτε με την επίθεση των χεριών του, όπως ο Χριστός, είτε με την αραίωση των δηλητηρίων των φιδιών. Μην παραξενεύεστε, έτσι ακριβώς ξεκίνησε η Ιατρική. Το σύμβολο των γιατρών, το κηρύκειο του Ασκληπιού, με δυο φίδια τυλιγμένα γύρω του, σας το αποδεικνύει. Ούτε είναι τυχαίο ότι πολλά από τα σύγχρονα νοσοκομεία μας ονομάζονται Ασκληπιειά.

Ο μύθος μας λέει ότι όχι μόνο γιάτρευε τους ανθρώπους, αλλά είχε βρει κι έναν μαγικό τρόπο να τους ανασταίνει από το βασίλειο των νεκρών, τον Άδη. Σαν αποτέλεσμα, ο Πλούτωνας, που έβλεπε την «πελατεία» του να λιγοστεύει, παραπονέθηκε στον αδελφό του Δία και αυτός σκότωσε την φιλάνθρωπη θεότητα με τον κεραυνό του. Στη συνέχεια όμως, επειδή τον χρειάστηκε, τον ανέστησε, τον έκανε θεό και του αφιέρωσε τον αστερισμό του Οφιούχου. Είναι το λεγόμενο 13^ο ζώδιο, παρεξηγημένο και «κρυφό».

Αλλά, αν ψάχνουμε το μυθολογικό «αντίστοιχο» του Χριστού, συναντάμε τον Προμηθέα. Από την παλαιότερη γενιά των Τιτάνων, στον πόλεμο με τους θεούς πήρε το μέρος των δευτέρων και βοήθησε στη νίκη τους. Μια μέρα, **έφτιαξε από πηλό ένα ομοίωμα των θεών και, δανειζόμενος από τους ανέμους πνοή, του έδωσε αναπνοή.** Η πάνσεπτος Αθηνά θαύμασε το δημιούργημα και του έδωσε λογική. Έτσι, σύμφωνα με την συμβολική μας Παράδοση, γεννήθηκε ο πρώτος άνθρωπος.

Όμως, ο Προμηθέας δεν μπορούσε να βλέπει το αγαπημένο του πλάσμα να γίνεται βορά των άγριων θηρίων. Έτσι, έκλεψε τη φωτιά-σύμβολο της Γνώσης-από τους θεούς και την έδωσε στους ανθρώπους. Ο Ζευς, διαισθανόμενος ότι με αυτό το παντοδύναμο όπλο οι άνθρωποι μια

μέρα θα τον ξεπεράσουν, εξοργίστηκε με τον περήφανο Τιτάνα. Για τιμωρία, τον έδεσε κάπου στον Καύκασο με αλυσίδες, στη στάση του Ανθρώπου που βλέπετε στο εξώφυλλο, με το βλέμμα πάντα περήφανο, προς τα πάνω.

Αυτό άλλωστε σημαίνει και Άνθρωπος: Άνω θρώσκω. Δηλαδή «Αυτός Που Κοιτάει Ψηλά». Εγώ το βλέπω παραπέρα: κοιτάω προς το Ζωοδότη, προς την ίδια μου τη Θέωση.

Η παράδοση τον θέλει δεμένο για 10.000 χρόνια ή και παραπάνω, να περνά φρικτά μαρτύρια από τον αετό του Δία. Ποτέ δε λύγισε, ούτε παραδέχθηκε την ανωτερότητα του Βασιλιά. Ας δούμε την απάντηση που έδωσε στον αγγελιοφόρο του, τον Ερμή, στον Προμηθέα Δεσμώτη του Αισχύλου (στ. 964-969, μετάφραση Γαλάτειας Καζαντζάκη, 1916):

«Εγώ να ξέρεις δε θ' αλλάξω
τα πάθη μου με τη σκλαβοψυχιά σου
τι ξέρω πως στο βράχο τούτο σκλάβος
κάλλιο ναι νάμαι, παρά του πατέρα σου
του Διός μαντατοφόρος μπιστεμένος».

Θυμίζει το δίστιχο του Milton, έτσι δεν είναι; Ευτυχώς, το μαρτύριό του τελείωσε όταν ο Ηρακλής, μέσα στις αναρίθμητες περιπλανήσεις του, τον ελευθέρωσε, σπάζοντας τα δεσμά του. Αλλά ο Ζευς πέρασε στον περήφανο Τιτάνα ένα σιδερένιο δαχτυλίδι, για να θυμάται πάντα σε ποιον είναι δεσμώτης.

Διάλεξα τον Προμηθέα για εξώφυλλο σαν μικρό φόρο τιμής. Δεν έβαλα τον Εσταυρωμένο, όχι γιατί θα ήταν κοινότυπο, αλλά γιατί αρκετά σταυρώνουμε τον Ιησού καθημερινά. Είναι κι ένας τρόπος για να δείξω τη σύνδεση που επιχειρώ με προχριστιανικές παραδόσεις.

Και κάτι τελευταίο: ο Προμηθέας μας μετέδωσε την Φλόγα του. Μήπως φταίει αυτός που την χρησιμοποιούμε μόνο στο τζάκι μας;

Το ξέρατε ότι με παρθενογένεση ήρθαν στον κόσμο πολλές μυθολογικές ή/και πραγματικές προσωπικότητες; Όπως ο Βούδας, ο Κρίσνα, ο Λάο Τσε, ο Ρα, ο Απολλώνιος ο Τυανεύς; Ειδικά για τον τελευταίο θα ήθελα περισσότερες πληροφορίες από το ανεπαρκές βιβλίο ν. 51, αλλά δεν μπόρεσα να βρω. Ίσως η Εκκλησία να έχει βάλει το χεράκι της. Πάντως, για να κεντρίσω την περιέργειά σας, θα σας αποκαλύψω ότι έζησε ακριβώς την εποχή του Χριστού και έκανε, όπως κι Εκείνος, θαύματα. Τα υπόλοιπα δικά σας.

Σε μερικούς από τους παραπάνω, μάλιστα, άστρα προανήγγειλαν τη γέννησή τους. Ο Όσιρις, ο Διόνυσος, ο Ασκληπιός, ο Ζωροάστρης αναστήθηκαν μετά το θάνατό τους. Ο Μίθρα, ηλιακή θεότητα, όπως και ο Ηρακλής/Ηλιος, αλλά και ο Όσιρις, γιόρταζαν στις 25 Δεκεμβρίου.

Ήρθε η ώρα να σας μεταφέρω ότι η Εκκλησία δε γνωρίζει πότε ακριβώς γεννήθηκε ο Ιησούς. Τους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες τα Χριστούγεννα γιορτάζονταν την άνοιξη, μια λογική εποχή για να

βόσκουν οι ποιμένες τα ζώα τους στην ύπαιθρο, δε συμφωνείτε; Η γιορτή των Χριστουγέννων εισήχθη στη Ρώμη το 335 μ.Χ. για να αντικαταστήσει τα γενέθλια του Ανίκητου Ήλιου/Μίθρα, μια πολύ διαδεδομένη θρησκεία ανάμεσα στους Ρωμαίους στρατιώτες. Το απολυτίκιο των Χριστουγέννων που σας ανέφερα, ίσως είναι ανάμνηση αυτού ακριβώς του γεγονότος.

Αντιλαμβάνεστε την ειρωνεία του πράγματος; Όταν ο Χριστιανισμός άρχισε να αντικαθιστά τις αρχαίες θρησκείες των λαών της Ευρώπης, υποτίθεται ότι σε όλο τον αρχαίο κόσμο αντιλάλησε η κραυγή «Ο Μέγας θεός Παν πέθανε». Δηλαδή η Πατρώα θρησκεία πέθανε και μαζί της το αρχαίο Ελληνικό πνεύμα, που ο πιο αντιπροσωπευτικός του εκπρόσωπος είναι ο Παν.

Μόνο που τα γενέθλια του Χριστού, η πιο σημαντική γιορτή του Χριστιανισμού, που ενώνει όλους τους Χριστιανούς, είναι στην πραγματικότητα τα γενέθλια του Πάνα!

Αν θεωρήσουμε ότι ο Απόλλων επηρεάζει με το Πνευματικό του Φως ακόμη και σήμερα την πατρίδα μας-ιδιαίτερα σήμερα!-ενώ η Άρτεμη έχει τις δικές της επιρροές, ιδιαίτερα σ' αυτούς που τους αρέσει η νύχτα, τότε ο Παν, με τις πολλές πλευρές του, είναι όχι μόνο ζωντανός-συμβολικά ή όχι-αλλά και δίπλα μας.

Σαν Ήλιος επηρεάζει όλα τα ζωντανά πλάσματα της γης, την ίδια την γη και πολύ περισσότερο εμάς τους ανθρώπους. Χωρίς αυτόν η ζωή θα ήταν αδύνατη. Είναι μια «εικόνα» του πραγματικού Θεού.

Σαν φιλόανθρωπος Ηρακλής αγωνίζεται για τους ανθρώπους, αλλά πρώτα για τον εαυτό του, δίνοντάς μας ένα παντοδύναμο σύμβολο. Οι άθλοι του μας λένε πως ο αγώνας για εσωτερική εξέλιξη δεν είναι εύκολος· το «βραβείο» όμως είναι πέρα από κάθε φαντασία.

Σαν Διόνυσος ήταν κατά κάποιο τρόπο ο εισηγητής της αρχαίας Ελληνικής θρησκείας, που αντίθετα από ό,τι μας λένε, εξακολουθεί να είναι ζωντανή, είτε πιστεύει κάποιος στην Πατρώα θρησκεία, είτε στο Χριστιανισμό. Είναι ο λυτρωτής των ανθρώπων, ο Χριστός πριν τον Χριστό, θα μπορούσαμε να πούμε. Με τις οργιαστικές λατρείες του μας λέει ότι δεν πρέπει να προσπαθούμε να σκοτώνουμε τα εσώτερα κτήνη, όπως πρεσβεύουν τα ιερατεία εδώ και 2000 χρόνια, αλλά, αντίθετα, να τα αποδεχόμαστε σαν μέρος του εαυτού μας και να τα αφήνουμε να εκφράζονται καμιά φορά. Είναι άλλωστε γνωστό πως από αυτήν ακριβώς την έκφραση παράγεται πολλές φορές αυτό που οι άνθρωποι ονομάζουν Τέχνη.

Σαν Ασκληπιός μας δείχνει ότι η προσφορά στον συνάνθρωπό μας είναι πάρα πολύ σημαντική, ενώ με την Ιατρική που θεμελίωσε προσέφερε ένα τεράστιο έργο στην Ανθρωπότητα.

Σαν Πάνας θα μας έλεγε να μην παίρνουμε και τόσο στα σοβαρά τον εαυτό μας και να απολαμβάνουμε όσο μπορούμε τη ζωή. Θα μας έλεγε

να αναζητούμε την Σοφία, αλλά να μην χανόμαστε στην αναζήτηση και να μην ξεχνάμε τον τελικό μας σκοπό. Από τον Χριστό σίγουρα δεν θα κρατούσε κακία, αλλά πολλούς «Χριστιανούς» θα τους περιφρονούσε, όπως μόνο εκείνος ξέρει. Θα τον στεναχωρούσε σίγουρα η έλλειψη σεβασμού που δείχνουμε στην Μητέρα Γη, καθώς είναι πολύ αρχαιότερος από ό,τι πιστεύεται και της έχει ιδιαίτερη αδυναμία. Πολλοί είναι αυτοί που κατηγορούν το Θεό για τα κακά που μας βασανίζουν· σα δε ντρεπόμαστε λέω εγώ...

Σαν Εωσφόρος διώχνει τα σκοτάδια, όπου «τίποτε καλό δεν μπορεί να γίνει».

Σαν Προμηθέας διδάσκει την υπευθυνότητα και την αγάπη για τη ζωή.

Ακόμη κι αν τον δούμε σαν Επαναστάτη Άγγελο, ήταν αυτός που δεν ακολούθησε ούτε το Θεό, ούτε το Διάβολο. Πάρτε όποιο μήνυμα θέλετε από αυτό.

Ένα τελευταίο όνομά του που αξίζει τον κόπο να σας δώσω είναι και το Αβραξάς.

Για να γυρίσουμε στο θέμα μας, οι λέξεις Noel, Yule, Jul, είναι, καλά καταλάβατε, προχριστιανικές.

Όσον αφορά την ημερομηνία των Χριστουγέννων, αν νοιώθετε πως σας είπα ότι δεν υπάρχει Άγιος Βασίλης και τα δώρα τα φέρνουν οι γονείς, δεν φταίω εγώ. Ακόμη και το 0 δεν είναι το ακριβές έτος γέννησης του Ιησού, με πιθανότερα το 3 ή 2 π.Χ. Ο Ηρώδης πέθανε μεταξύ 5 και 1 π.Χ. και αρκετοί ιστορικοί συμφωνούν στο 4 π.Χ. Η πρώτη σύνοδος Δία-Αφροδίτη(το αστρονομικό γεγονός που ταυτίζεται με την πρώτη εμφάνιση του άστρου της Βηθλεέμ στο κατά Ματθαίον)υπολογίζεται ότι έγινε στις 11 Αυγούστου στον αστερισμό του Λέοντος. Αυτή η πρώτη εμφάνιση ίσως έγινε και η αρχή του μακροχρόνιου ταξιδιού των Μάγων προς την Παλαιστίνη.

Εδώ να σας μεταφέρω ότι στην απόκρυφη παράδοση «Μάγος» είναι ένας από τους ανώτερους βαθμούς μύησης, με τον όρο να προέρχεται από την Περσία.

Η δεύτερη εμφάνιση, που πάλι αναφέρεται στο κατά Ματθαίον, συνέβη στις 16 Ιουνίου του 2 π.Χ., στον αστέρα Βασιλίσκο(Regulus). Αυτόν τον αστέρα οι αστρολόγοι ανέκαθεν συνέδεαν με βασιλιάδες, γι' αυτό αναζητούσαν τον Βασιλιά των Ιουδαίων. Η χρονολογία της γέννησης του Θεανθρώπου καθορίστηκε λίγο-πολύ αυθαίρετα από το μοναχό Διονύσιο(σατανική, θα έλεγα, σύμπτωση!)το Μικρό, το έτος 525 μ.Χ., γεγονός που δικαιολογεί την απόκλιση των δυο τουλάχιστον χρόνων.

Όμως, έχουμε και την χρονολογία που συνάγεται από τα λεγόμενα του Λουκά, σε σχέση με την απογραφή επί Κυρηνίου. Έχουμε ακόμη και τη μαρτυρία του Αγίου Ειρηναίου, για την ηλικία του Ιησού όταν σταυρώθηκε.

Αρκετά από τα στοιχεία που χρησιμοποιώ μπορείτε να τα βρείτε στους «Μεγάλους Μύστες», όπως και στα βιβλία ν. 52 με 60 της βιβλιογραφίας(μερικά από τα οποία είναι σίγουρα γραμμένα από Μασόνους). Ιδίως «Τα Εννιά Πρόσωπα Του Χριστού» είναι το λιγότερο καθηλωτικό, καθώς, παρά τις περίπου 500 σελίδες του, το τελείωσα σε μια μέρα.

Την εποχή που έζησε ο Ιησούς, εκτός από τους Φαρισαίους, τους Σαδδουκαίους και τους Ζηλωτές, υπήρχε και μια άλλη ιουδαϊκή «αίρεση», αυτή των Εσσαίων. Δεν αναφέρεται στα Ευαγγέλια και την εξήγηση γι' αυτό προτιμώ να τη διαβάσετε από τον Συρέ(ούτε βέβαια οι Ζηλωτές αναφέρονται). Το όνομα «Εσσαίοι» βγαίνει από την αραμαϊκή(που ήταν και η «επίσημη» γλώσσα της Μέσης Ανατολής εκείνη την περίοδο· είναι γνωστό, άλλωστε ότι την μιλούσε ο ίδιος ο Ιησούς)ρίζα «-ασά». Έχω βρει δυο ερμηνείες της: «ευλάβεια/ ευσέβεια» ή «θεραπευτής». Χαρακτηριστική διαφορά τους από τους υπόλοιπους Ιουδαίους ήταν η άρνησή τους να θυσιάζουν ζώα στο βωμό του Θεού. Πίστευαν πως **ο Θεός προτιμά εξαγνισμένες ψυχές** αντί για αίμα.

Ας δούμε μερικά λόγια του Ιησού πάνω στο ζήτημα(κατά Ματθαίον, 9, 13): «Και πηγαίνετε να μάθετε τι σημαίνει αγάπη θέλω κι όχι θυσία».

Οι Εσσαίοι ζούσαν στην ύπαιθρο ή σε μικρά χωριά από τη γεωργία και τη βιοτεχνία. Απέφευγαν τις μεγάλες πόλεις, που τις θεωρούσαν μολυσμένες από τους ειδωλολάτρες. Δεν έπιαναν ποτέ στα χέρια τους χρυσάφι ή νομίσματα και **απεχθάνονταν την ιδιοκτησία**. Ζούσαν μόνο με τα αναγκαία, χωρίς να πουλούν ή να αποθηκεύουν. Θεωρούσαν την δουλειά πρόστυχο και χυδαίο θεσμό, καθώς πίστευαν ότι **όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ίσοι απέναντι στο Θεό**. Μισούσαν τον πόλεμο και τη βία, δεν κατασκεύαζαν ούτε χρησιμοποιούσαν όπλα.

Σαν βάση της ιδεολογίας τους είχαν την αγάπη, την οποία διέκριναν σε τρία είδη: την αγάπη προς το Θεό, την αγάπη προς τους συνανθρώπους τους και την αγάπη προς τον εαυτό τους.

Από αγάπη προς το Θεό **έμεναν αγνοί σε όλη τους τη ζωή**, αποφεύγοντας ό,τι ο Μωσαϊκός νόμος χαρακτήριζε ακάθαρτο. Δεν ορκίζονταν ποτέ, για να μην χρησιμοποιήσουν μάταια το όνομα του Θεού, **ούτε έλεγαν ποτέ ψέματα**. Κρατήστε ιδιαίτερα αυτό: πίστευαν πως **από το Θεό πηγάζουν όλα τα καλά κι από τον άνθρωπο όλα τα κακά**.

Από αγάπη προς τους συνανθρώπους τους πίστευαν στην απόλυτη ισότητα κι **εφάρμοζαν την κοινοκτημοσύνη**. Κανείς Εσσαίος δεν είχε δικό του σπίτι, **είχαν όμως κοινό ταμείο**, οπού συγκέντρωναν τρόφιμα και ρούχα. Βοηθούσαν τις χήρες, τα ορφανά και τους φτωχούς.

Από αγάπη προς τον εαυτό τους απέφευγαν το χρήμα, τη δόξα, τις τιμές, τις ηδονές και προτιμούσαν την υπομονετικότητα, την

ταπεινότητα, την καλοσύνη, το σεβασμό στους νόμους του Θεού. Πολλά μέλη τους δεν παντρεύονταν.

Ο Φλάβιος Ιώσηπος, που υπήρξε δόκιμο μέλος τους, μας δίνει πολλές σημαντικές πληροφορίες. Όλοι τους φορούσαν χαρακτηριστικά άσπρα φορέματα, όπως οι ιερείς του Ναού. Όταν ταξίδευαν, δεν έπαιρναν τίποτε μαζί τους, καθώς σε κάθε χωριό θα συναντούσαν άλλη αδελφή κοινότητα, πρόθυμη να τους προμηθεύσει τα απαραίτητα. Η ήρεμη εξαγνισμένη ζωή τους εξασφάλιζε μακροβιότητα, συχνά πάνω από εκατό χρόνια. **Όταν οι Ρωμαίοι βασάνιζαν έναν Εσσαίο, αυτός όχι μόνο δεν ομολογούσε, αλλά πέθαινε χαμογελώντας, λες και θα ξαναζούσε.**

Πίστευαν, όπως και οι Φαρισαίοι, στην αθανασία της ζωής, στην ανάσταση των νεκρών και στη μεταθανάτια κρίση με τον ερχομό του Μεσσία. Πίστευαν ακόμη στην ύπαρξη των Αγγέλων και είχαν «ειδικές» γνώσεις γι' αυτούς, μυστικές από τον έξω κόσμο. Σε αυτές τις γνώσεις απέδιδαν το προφητικό χάρισμα μερικών μελών τους. Είχαν καταπληκτικές θεραπευτικές ιδιότητες, χρησιμοποιώντας τη «δύναμη των ιερών κειμένων». **Λέγανε στον άρρωστο ότι όχι ο θεραπευτής, αλλά ο Θεός θα τον γιάτρνε.** Θυμηθείτε το αυτό το τελευταίο, θα το συναντήσουμε ξανά σε λίγο.

Ας δούμε και το τελετουργικό τους. Κάθε πρωί βουτούσαν όλο το σώμα τους σε παγωμένο νερό και απηύθυναν ευχαριστίες προς τον Δημιουργό. **Το βάπτισμά τους δεν ήταν μια συμβολική πράξη, αλλά μια καθημερινή θρησκευτική υποχρέωση.** Πλένονταν πολύ συχνά κατά τη διάρκεια της ημέρας. **Το υποψήφιο μέλος εξαγνιζόταν με νερό στην τελική φάση της μύησής του. Εξαγνισμός του πνεύματος, φυσικά.**

Έτρωγαν όλοι μαζί, στα «γεύματα της αγάπης». Ο προϊστάμενος του τραπεζιού έπρεπε να ευλογήσει το ψωμί και το κρασί.

Είχαν κι αυτοί μια μορφή εξομολόγησης.

Η κοινοβιακή κοινότητα του Κουμράν, κοντά στη Νεκρή Θάλασσα, ταυτίζεται από πάρα πολλούς με τους Εσσαίους. Ένα από τα ονόματα που χρησιμοποιούσαν οι ίδιοι για την κοινότητά τους ήταν «Μπριτ Χαντασσά», δηλαδή «Καινή Διαθήκη»!

Γιατί τα πασίγνωστα χειρόγραφα που βρεθηκαν στην περιοχή δεν εκδίδονταν για μισό αιώνα;

Μερικά λόγια του Ρουφίνου: «Κάθε φορά που συναντούσα μέσα στο πρωτότυπο Ελληνικό κείμενο ένα σκανδαλώδες εδάφιο, το μίκραινα, το διασκεύαζα ή το αφαιρούσα τελείως, έτσι που ο αναγνώστης να μη συναντάει τίποτα που να προκαλέσει τον κλονισμό της πίστης του». Τα ίδια παραδέχεται και ο Άγιος Ιερώνυμος στις Κλημέντιες Ομιλίες του.

Η λέξη «Πάσχα» βγαίνει από το εβραϊκό Πεσάχ(πέρασμα δηλαδή, στα αγγλικά passage)σε ανάμνηση της Εξόδου από την Αίγυπτο. Γιορτάζονταν την πρώτη πανσέληνο μετά την Εαρινή Ισημερία. Πότε είπαμε τελούνταν τα Διονύσια;

Ακόμη και η Κοίμηση της Θεοτόκου στις 15 Αυγούστου, προχριστιανικά ήταν μια γιορτή της Αθηνάς.

Γένεσις, 14, 18-19: «Επίσης και ο Μελχισεδέκ, ο βασιλιάς της Σαλήμ, που ήταν και ιερέας του ύψιστου Θεού, ήρθε και έφερε στον Άβραμ **ψωμί και κρασί**. Τον ευλόγησε και του είπε: “Ευλογημένος να είσαι Άβραμ, από τον ύψιστο Θεό, τον δημιουργό του ουρανού και της γης!”...». Υπάρχει στενή σχέση του Χριστού με τον Μελχισεδέκ, που περιγράφει ο Απόστολος Παύλος στην προς Εβραίους επιστολή του. Προτιμώ να τη διαβάσετε μόνοι σας· προσοχή όμως στον μεταφραστή που θα πέσετε.

Το όνομα Μελχισεδέκ βέβαια συναντάται και στον Εσωτερισμό...

Αλλά και στα λεγόμενα Urantia papers.

Μια και μιλήσαμε για τον Παύλο, κατά τη γνώμη μου συχνά παρασύρεται από τον ίδιο του τον εαυτό. Ας πούμε, χαρακτηρίζει άσχημα(δεν θέλω να επαναλάβω το πώς)τους μακρυμάλληδες, ενώ όλες οι αναπαραστάσεις του Χριστού είναι με μακριά μαλλιά. Έχει κατηγορηθεί και για μισογυνισμό, καθώς οι απόψεις του για τις γυναίκες είναι το λιγότερο ακραίες.

Από την άλλη, δεν μπορώ να καταλάβω καθόλου το βάρβαρο έθιμο που έχουμε σε ορισμένα μέρη της πατρίδα μας να καίμε τον Ιούδα. Ή μήπως ο Χριστός δίδαξε την εκδίκηση; Ο Ιούδας έπαιξε κι αυτός το ρόλο του στο σχέδιο του Θεού. Χωρίς τον Ιούδα ο Χριστιανισμός θα ήταν εδώ που είναι σήμερα; Η Θεία Οικονομία είναι συχνά πέρα από την κατανόησή μας.

Ας πούμε, το ξέρατε ότι η λέξη «Ναζωραίος» συναντάται αρκετές φορές στην Παλαιά Διαθήκη και υποδηλώνει αυτόν που είναι αφιερωμένος από τη γέννησή του στο Θεό και δεν πρέπει ποτέ να κουρευτεί; Αυτός που είναι από τη Ναζαρέτ ονομάζεται κανονικά Ναζαρηνός. Ναζωραίος, εκτός φυσικά από τον ίδιο τον Ιησού, ήταν και ο εξάδελφός του, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Ένα σχετικό εδάφιο της Καινής Διαθήκης είναι και το εξής(Πράξεις Αποστόλων, 24, 5): «...(ο Παύλος) είναι πρωτοστάτης της αιρέσεως των Ναζωραίων». Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι στα αραμαϊκά «ναζάρ» σημαίνει «μη φυσικό». Πολλοί ερευνητές σχετίζουν τους Ναζωραίους με τους Εσσαίους.

Ας δούμε και τις απόψεις του Harvey Spencer Lewis(ο οποίος ήταν Μασόνος ανωτάτου βαθμού, αλλά τι να κάνεις, κανείς δεν είναι τέλειος), ν. 59, πάνω στο θέμα: «Όποτε οι Ιουδαίοι έρχονταν μέσα στη χώρα τους σε επαφή με κάποιον που είχε διαφορετική θρησκεία και ειδικά μια μυστικιστική κατανόηση των πραγμάτων της ζωής, με κάποιον που ζούσε μ' έναν φιλοσοφικό ή ηθικό κώδικα διαφορετικό απ' το δικό τους, τον αποκαλούσαν Ναζωραίο, μια και δεν είχαν άλλη καλύτερη ονομασία».

Ο λόγος που ασχολήθηκα με τους Εσσαίους είναι από τη μια γιατί παρουσιάζουν καταπληκτικές ομοιότητες με τις Χριστιανικές κοινότητες των πρώτων χρόνων τουλάχιστον, κάτι που δεν κολακεύει ιδιαίτερα τους Χριστιανούς. Από την άλλη γιατί ρώτησα έναν ιερέα και μου επιβεβαίωσε ότι μια από τις «θεωρίες» για τα άγνωστα χρόνια του Χριστού είναι πως τα πέρασε ακριβώς με τους Εσσαίους. Ξέρετε, τα χρόνια της ζωής Του που δεν έχουμε καθόλου πληροφορίες γι' αυτά· από την πρώτη φορά που πήγε στο Ναό μέχρι τα τριάντα, που του επιτρεπόταν από τον ιουδαϊκό νόμο να διδάξει.

Η λέξη «Mashiach» σημαίνει στα Ελληνικά «Χρισμένος» και στην πληρέστερη μορφή της «Meschiach», «Χρισμένος Από Το Θεό». Δηλαδή Χριστός σημαίνει «Κεχρισμένος(από το Θεό)». Μόνο που το «Χριστός» σαν τίτλος ή όνομα χρησιμοποιήθηκε από μυστηριακές σχολές και ιδιαίτερα στην Ανατολή για πολλούς προηγούμενους θεϊκούς απεσταλμένους. Για το «Ιησούς» τα είπαμε ήδη.

Ο σημαντικότερος λόγος που έγραψα αυτό το βιβλίο είναι για να μοιραστώ μαζί σας αυτές τις σημαντικές, πιστεύω, πληροφορίες. Δεν είναι πρόθεσή μου να κρίνω τα λεγόμενα του Ιησού. Μακάρι να είχαν σωθεί περισσότερα από αυτά, για να πλουτίζουν τη ζωή μας. Θεωρώ όμως πολύ σημαντικό να διαβάζουμε ό,τι έχουμε πολύ προσεκτικά. Ας δούμε κάποια από τα λόγια Του, από το αγαπημένο μου Ευαγγέλιο.

Κατά Ιωάννη, 5, 19: «Απάντησε τότε ο Ιησούς και τους είπε: “Σας βεβαιώνω ότι ο Υιός δεν μπορεί να κάνει από τον εαυτό του τίποτα, εκτός από αυτά που βλέπει τον Πατέρα να κάνει· αυτά που κάνει Εκείνος, τα ίδια ακριβώς κάνει και ο Υιός”». 30: «Εγώ δεν μπορώ να κάνω τίποτε από μόνος μου· καθώς ακούω κρίνω, και η κρίση μου δίκαια είναι· γιατί δεν επιζητώ το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα που με έστειλε».

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού. Αλλά στην Κυριακή προσευχή που μας έδωσε, δε μας είπε να απευθυνόμαστε σε Αυτόν σαν «Επουράνιε Πατέρα μας»; Κατά μια έννοια, **όλοι οι Άνθρωποι, όπως και οι Άγγελοι-Πιστοί ή Επαναστάτες-δεν είμαστε παιδιά του Ενός Θεού;**

Και δεν είναι ανάγκη να είναι κανείς Χριστιανός για να βρει την αλήθεια σε αυτή τη διατύπωση.

Σε αρκετά χωρία των Ευαγγελίων ο Χριστός μας λέει πως ό,τι κάνει Αυτός, μπορούμε κι εμείς, κι ακόμη περισσότερα· αρκεί να έχουμε πίστη. Εγώ αυτήν την πίστη τη βλέπω διπλή: πίστη, φυσικά στο Θεό. Αλλά πίστη και στον εαυτό μας, στις δυνάμεις μας. Κάπου διάβασα ότι «Ο Θεός Βοηθά Αυτούς Που Βοηθούν Τον Εαυτό Τους».

Μια φράση του Συρέ που με άφησε άφωνο είναι η εξής: «Οι άνθρωποι είναι θνητοί θεοί και οι θεοί είναι άνθρωποι αθάνατου»· θυμίζει λίγο την αντίστοιχη του Ηράκλειτου, λέγοντάς μας όμως και κάτι διαφορετικό.

Η Ένατη Αίσθηση είναι το Σημείο της Συνείδησης. Βρίσκεται περίπου στο κέντρο του εγκεφάλου και μπορεί να ταξιδέψει έξω από αυτόν. Αποδείξεις δεν έχω, αλλά μήπως έχετε δει σε όνειρο ότι πετάτε ή κολυμπάτε ή ότι είσαστε γυμνοί; Ιδίως όταν ήσασταν μικρότεροι; Έχετε ακούσει ιστορίες για ανθρώπους που τρόμαξαν πάρα πολύ ή τραυματίστηκαν βαριά ή ακόμη και πέθαναν για λίγο και είδαν τον εαυτό τους από ψηλά(συχνά σαν από μικροκάμερα); Έχετε την εντύπωση ότι όλες οι ονειρώξεις είναι τυχαίες;

Μερικά από τα θαύματά Του ο Ιησούς δεν τα έκανε από απόσταση; Δεν ήταν, κατά κάποιο τρόπο, σε δυο μέρη ταυτόχρονα; Το ίδιο έχει αναφερθεί και για τον Απολλώνιο τον Τυανέα, τον Πυθαγόρα και τον γέροντα Παΐσιο, για να σας δώσω τα πρώτα παραδείγματα που μου ήρθαν στο μυαλό. Ας επαναλάβω ότι αφού αυτοί τα κατάφεραν, το ίδιο μπορούμε κι εμείς.

Αν όλα αυτά σας κέντρισαν την περιέργεια, τότε το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να σας προτείνω μερικά ενδιαφέροντα βιβλία. Ένα πάρα πολύ καλό βιβλίο για αρχή είναι το «Συνειδητό Ονειρέμα», ν. 61. **Αν σκεφτούμε ότι περνάμε το ένα τρίτο της ζωής μας κοιμώμενοι, δεν θα ήταν καλό να κάνουμε κάτι παραπάνω κατά τη διάρκεια του ύπνου μας;** Ο Δημήτρης Ευαγγελόπουλος έχει κάνει μια καταπληκτική έρευνα, που επεκτείνεται από Ελληνική Μυθολογία και Φιλοσοφία μέχρι ανατολικές θρησκείες και Ζεν και φτάνει μέχρι τη σύγχρονη Νευρολογία και Ψυχολογία και Κβαντική Φυσική. Το σημαντικό όμως είναι πως στο δεύτερο μέρος του βιβλίου ο ανήσυχος οδοιπόρος της ζωής μπορεί να βρει και πολλές πρακτικές ασκήσεις.

Ας μοιραστώ μαζί σου κάτι που ξέρω από προσωπικές εμπειρίες: η καταγραφή των σημαντικών όνείρων-και μόνο εσύ ξέρεις ποια είναι τα σημαντικά για σένα-μπορεί να σου δώσει μηνύματα, κατευθύνσεις, ακόμη και απαντήσεις. Και όχι, δε χρειάζεται να πας σε καμιά χαρτορίχτρα για να σου τα «εξηγήσει». Χρειάζεται να το κάνεις μόνος σου. Οι απαντήσεις είναι πολύ πιθανό να έρχονται ετεροχρονισμένες.

Δε θα έκανε κακό να διαβάσετε και το «Ο Μαγικός Κόσμος Των Ονείρων», ν. 62. Επίσης, το «Ο Ταξιδιώτης Του Ουρανού» του Τζακ Λόντον, ν. 63.

Ένα άλλο βιβλίο, με πιο εξειδικευμένες ασκήσεις είναι το ν. 64. Πολύ σημαντική σε τέτοιες αναζητήσεις είναι και η επικοινωνία με τους συνανθρώπους μας. Συζητείστε για εξωσωματικές εμπειρίες με γνωστούς σας που ξέρουν περισσότερα γι' αυτές. Σας προειδοποιώ ότι βαδίζετε σε πολύ επικίνδυνα μονοπάτια, σε πολύ λεπτό πάγο. Αν αποφασίσετε να κάνετε τις ασκήσεις του ν. 64, **ακολουθήστε επακριβώς τις οδηγίες του για το πότε θα τις κάνετε.**

Καλό θα ήταν να συμβουλευτείτε έναν ιερέα ή, ακόμη καλύτερα, έναν μοναχό. Είναι πιθανό να ξέρει περισσότερα για το θέμα. Κι αυτό γιατί

τέτοιες τεχνικές χρησιμοποιούνταν και χρησιμοποιούνται από αποκρυφιστές, εσωτεριστές και μοναχούς. Όχι ό,τι πιο συνηθισμένο ή εύκολο δηλαδή. Επίσης, είναι πιθανό να είναι πολύ προσεκτικοί σ' αυτά που θα σας πουν, αν σας πουν ο,τιδήποτε.

Αν θέλετε να δείτε πόσο μακριά μπορεί να πάει το θέμα, διαβάστε «Τα Εννιά Πρόσωπα Του Χριστού». Παρεμπιπτόντως, αν ήταν να σας προτείνω μόνο ένα βιβλίο από τη βιβλιογραφία μου, αυτό θα ήταν.

Αν δεν καταφέρετε να συλλέξετε πληροφορίες από την Εκκλησία-κάτι παραπάνω από πιθανό-μπορείτε να ανατρέξετε σε συγγράμματα αποκρυφισμού ή, ακόμη καλύτερα εσωτερισμού, για να ικανοποιήσετε την περιέργειά σας, αν και τα βιβλία που σας προτείνω περιέχουν αρκετά ενδιαφέροντα στοιχεία και ασκήσεις.

Άλλωστε, και ο Ιωάννης και ο Παύλος είχαν βγει, κατά δική τους παραδοχή, από το υλικό τους σώμα.

Σε κάθε περίπτωση, διαβάστε τις προειδοποιήσεις τις Ντίον Φόρτσιουν για τους **κινδύνους που κρύβουν οι εξωσωματικές εμπειρίες**.

Θυμηθείτε ότι η Γνώση από μόνη της δεν είναι υπεύθυνη για τίποτα.

Π.χ., η γνώση ότι το να αρχίζεις να γράφεις με το «αδύναμο» χέρι σου και να το χρησιμοποιείς περισσότερο θα αλλάξει σίγουρα τον τρόπο που σκέφτεσαι, δεν έχει και μεγάλη σχέση με το να το κάνεις πράξη.

Κάτι ακόμη που κατάλαβα είναι και το ότι πρέπει όταν «ξυπνήσεις» μέσα στο όνειρο είναι να το συνειδητοποιήσεις. Μπορείς να έχεις ένα κατάλληλο σύνθημα που να πεις στον εαυτό σου. Το δικό μου π.χ. είναι «αστρική προβολή».

Μου φαίνεται πως για να αρχίζεις να βγαίνεις από το σώμα σου θα πρέπει να «σπρώχνεις» καθημερινά και επίμονα το σημείο της συνείδησής σου προς το σημείο «εξόδου».

Αυτό το σημείο είναι εκεί που δημιουργούνται οι σκέψεις. Θεωρώ σημαντικότερο να παρατηρείς τις σκέψεις σου. Ας σκεφτούμε τη συνηθισμένη αναπαράσταση του Φύλακα Άγγελου στον δεξί ώμο, και του Δαίμονα-ή των Δαιμόνων-στον αριστερό. Ας πούμε πως και οι δυο σου ψυθιρίζουν, ο Άγγελος πιο σπάνια, όταν τον χρειάζεσαι πραγματικά. Μπορεί και να σου ψυθιρίζουν σε όνειρα.

Ας πούμε πως υπάρχει και ένας Ανώτερος Εαυτός σου που ίσως ταυτίζεται με το Δαιμόνιό σου.

Ένα πνευματικό «παιχνίδι» που θα μπορούσες να παίζεις είναι να αρχίζεις να ξεχωρίζεις ποιος σκέφτεται κάθε φορά. Αν υποθέσουμε πως όλες αυτές οι οντότητες δεν είναι απλά συμβολικές...

Πριν κλείσουμε το θέμα, ας μιλήσουμε λίγο για τους ανθρώπους σε κόμα. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να προσευχόμαστε γι' αυτούς. Όμως, δε θα έκανε κακό αν στο δωμάτιό τους βάζαμε μερικά λουλούδια γιασεμιού ή, ακόμη καλύτερα, λίγο αιθέριο έλαιο στο

πρόσωπο. Ξέρω πως δεν ακούγεται και πολύ επιστημονικό, αλλά έχω τους λόγους μου. Άρωμα γιασεμιού θα ήταν επίσης μια πολύ καλή ιδέα για τα παιδικά δωμάτια. Υπάρχει το «σύνδρομο αφνίδιου θανάτου βρεφών», για το οποίο η επιστήμη δεν έχει καμιά απάντηση. Ούτε εγώ βέβαια· απλώς μια υποψία.

Ας επιστρέψουμε στον Ιησού και συγκεκριμένα στις τελευταίες του στιγμές. Αφού παρέδωσε το πνεύμα, σχίστηκε ολοσχερώς το παραπέτασμα του ναού της Ιερουσαλήμ, που χώριζε τα άγια από τα άγια των αγίων, την «επίγεια κατοικία» δηλαδή του Θεού. Ίσως ο Ιησούς ήθελε να μας δώσει το μήνυμα ότι η σχέση Θεού-Ανθρώπου πρέπει να είναι πιο άμεση ή ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας κατοικεί παντού.

Πρόσφατα «κατέβασα» από το Διαδίκτυο μια εκδοχή του λεγόμενου Ευαγγελίου του Θωμά του Διδύμου από τη διεύθυνση http://www.silverbroomstick.com/st_thomas.html . Επειδή όμως δεν ανήκει στο Χριστιανικό δόγμα(όχι πως κάτι τέτοιο με απασχολεί με τον τρόπο που νομίζεις, απλώς προτιμώ να βρίσκω τις ατέλειες στο «κανονικό» δόγμα), θα χρησιμοποιήσω μόνο δυο φράσεις, που μου έκαναν εντύπωση. Η πρώτη είναι ο στίχος 1: «Και(ο Ιησούς)είπε: “Όποιος γνωρίσει το νόημα αυτών των λόγων δε θα γνωρίσει θάνατο”». Ενώ η δεύτερη είναι από το στίχο 77: «...Σπάσε ένα κομμάτι ξύλο· είμαι εκεί. Σήκωσε την πέτρα, και θα με βρεις εκεί». Άλλη μια φράση Χριστιανικού Μυστικισμού που παίζει μεγάλο ρόλο στην έρευνά μας.

Η ταινία «Στίγματα» έχει τις παραπάνω φράσεις και αυτές ήταν που μου κέντρισαν το ενδιαφέρον για το Ευαγγέλιο του Θωμά. Μια ταινία που σίγουρα όλοι οι ιερείς έχουν να πάρουν ένα καλό μήνυμα αν τη δουν.

Όμως η φράση «Θωμάς ο Δίδυμος» είναι ένας πλεονασμός, που οφείλεται σε «κακή» μετάφραση(συχνά αναρωτιέμαι πόσο έχουν «βιαστεί» τα πρωτότυπα ιερά κείμενα όλων των θρησκειών): «Θωμάς» είναι η εξελληνισμένη εβραϊκή λέξη «Ταόμα», που σημαίνει ακριβώς «Δίδυμος». Σα να έλεγε ο Άγιος Ιωάννης «Δίδυμος ο Δίδυμος».

Προσοχή τώρα, καθώς πορεύομαι απαντώντας μόνο στη συνείδησή μου: το πραγματικό όνομα του Ταόμα ήταν Ιούδας(Άγιος Εφραίμιος στους ύμνους του, Τατιανός-Χριστιανός απολογητής του 2^{ου} αιώνα-στο «Διατέσσαρον»). Ο Ιησούς είχε έναν αδελφό με αυτό το όνομα, του οποίου ο τάφος μάλλον βρέθηκε πρόσφατα. Ή τουλάχιστον έτσι μας «ταίσαν» τα Μέσα, πριν «σκοτεινιάσουν» αυτήν την κοσμογονική είδηση.

Οι Χριστιανοί της Ινδίας είναι γνωστοί σαν «Χριστιανοί του Αγίου Θωμά», παρόλο που σύμφωνα με τη Χριστιανική παράδοση(Ευσέβιος, Ρουφίνος)ο Βαρθολομαίος ήταν αυτός που πήγε στην Ινδία και ο Θωμάς στη χώρα των Παρθών.

Και εδώ θα σας εγκαταλείψω «ελαφρά τη καρδία» στη μέση του ωκεανού με μόνη βάρκα τι πιστεύουν οι Ινδοί για τον Χριστό, τι έκανε και **που πήγε μετά την Ανάστασή Του**.

Δε θα έκανε κακό βέβαια να συγκρίνατε τα ονόματα των αδελφών του Ιησού μ' αυτά των Αποστόλων Του.

Ας εξετάσουμε το «σενάριο» της Δεύτερης Έλευσης του Χριστού. Η Εκκλησία πιστεύει πως δεν θα ενσαρκωθεί ξανά, όμως, για φιλολογικούς λόγους, ας υποθέσουμε ακριβώς αυτό.

Δε θα μπορεί να παραδεχτεί ότι είναι Εκείνος. Κατά Ματθαίον, 24, 4-5: «Ο Ιησούς τους απάντησε: “Προσέχετε μη σας ξεγελάσει κανείς. Γιατί πολλοί θα εμφανιστούν σαν μεσσίες και θα ισχυρίζονται: “εγώ είμαι ο Μεσσίας”. Έτσι θα παραπλανήσουν πολλούς”». 23-27: «Αν κάποιος σας πει “να, εδώ είναι ο Μεσσίας” ή “να, εκεί είναι”, μην τον πιστέψετε. Γιατί θα εμφανιστούν ψευδομεσσίες και ψευδοπροφήτες, που θα κάνουν μεγάλα και φοβερά θαύματα, για να παραπλανήσουν, αν είναι δυνατόν, ακόμα κι αυτούς που διάλεξε ο Θεός. Εγώ σας τα είπα πριν γίνουν. Αν, λοιπόν, σας πουν “να τος, είναι στην έρημο”, μην πάτε· κι αν σας πουν, “να τος, εκεί είναι κρυμμένος”, μην τους πιστέψετε. Γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει τόσο φανερά, όπως η αστραπή που βγαίνει στην ανατολή και φαίνεται ως τη δύση».

Ας δούμε και το στίχο 30: «Τότε(τον καιρό της Δεύτερης Έλευσης)θα εμφανιστεί στον ουρανό το σημάδι του Υιού του Ανθρώπου και θα θρηνηθούν όλες οι φυλές της γης...». Πάντως για μένα δεν είναι καθόλου σύμπτωση που το Μάρτιο του 2000 είχαμε τον πλανητικό Σταυρό γύρω από τον Ήλιο.

Γυρνώντας στο θέμα μας, όταν έρθει ξανά ο Ιησούς, θα πρέπει οι ίδιοι να Τον αναγνωρίσουμε. Για σκεφτείτε να έβγαινε κάποιος και να έλεγε «Εγώ είμαι ο Χριστός». Αν απέφευγε τον αφορισμό από την Εκκλησία, μάλλον θα κατέληγε σε κάποια κλινική. Και σίγουρα υπάρχουν πολλές περιπτώσεις ψυχικά άρρωστων ανθρώπων, που νομίζουν ότι είναι Μεσσίες, μέσα και έξω από κλινικές. Απλώς δείτε τους τηλεαγγελιστές στην Αμερική.

Δεν αποκλείεται, αν εξέφραζε έντονα τα πραγματικά Του αισθήματα για τον κόσμο που δημιουργήσαμε ή για το πώς οι άνθρωποι εφάρμοσαν τα μηνύματά Του, να κατέληγε σε κάποια φυλακή.

Όσο για το τι ακριβώς θα κάνει όταν ξαναέρθει-είτε ενσαρκωθεί ξανά είτε όχι-υποθέτω ότι κάθε Χριστιανός έχει τις δικές του σκέψεις. Σίγουρα πάντως θα ένιωθε ντροπή και αηδία για τα εγκλήματα που έγιναν στο όνομά Του, μερικά από τα οποία είδαμε στο τέταρτο κεφάλαιο.

Το μόνο σίγουρο είναι πως δεν θα έρθει για να Τον ξανασταυρώσουν.

Ακόμη κι αν έρθει με όλη τη μεγαλοπρέπεια και τη δόξα Του, έχετε την εντύπωση ότι κάποιος φανατικός δε θα προσπαθήσει να Τον

δολοφονήσει; Μέσα στις τόσες θρησκείες, τα δόγματα και τις σέκτες τους, δε μπορεί, όλο και κάποιος θα βρεθεί να το κάνει...

Κάποιες προσωπικές μου σκέψεις πάνω στο θέμα είναι και οι εξής: όταν ήρθε την πρώτη φορά, με τα λεγόμενα και τις πράξεις του ήταν σα να έλεγε στους Εβραίους «Δεν είμαι ακριβώς Αυτός που περιμένετε. Δεν ήρθα να κάνω αυτά που έχετε στα κλειστά μυαλά σας. Οι ερμηνείες που δίνετε στις προφητείες είναι ό,τι σας βολεύει, όμως απέχετε πάρα πολύ από την Αλήθεια και την πραγματικότητα. Ο Νόμος είναι για να υπηρετεί τον Άνθρωπο και όχι το αντίστροφο».

Παίρνοντας σαν αξίωμα ότι η Ιστορία συνήθως επαναλαμβάνεται(αν και όχι όπως πιστεύουν οι περισσότεροι, με ίδιο ή όμοιο τρόπο· απλώς ανάλογο), είμαι σίγουρος ότι αυτά που θα είχε να πει στην Εκκλησία-κάθε Χριστιανικού δόγματος-που άλλα θα έπρεπε να είχε κάνει τα τελευταία 2000 χρόνια και άλλα έκανε, δεν θα ήταν ιδιαίτερα κολακευτικά. Τι ακριβώς θα ήταν αυτά, μόνο Εκείνος ξέρει.

Πριν από 2000 χρόνια υπήρχαν κάποιοι τύποι με άσπρες γενειάδες που οι Ιουδαίοι αποκαλούσαν ραβίνους, δηλαδή δάσκαλους. Ήταν οι μόνοι που είχαν δικαίωμα να ερμηνεύουν τις Γραφές και όποιος τους έφερνε αντίρρηση ήταν αμαρτωλός και θα καιγόταν αιώνια στην Κόλαση ή κάτι τέτοιο. Όλοι γνωρίζετε πώς τους αντιμετώπισε ο Ιησούς, ακόμη και την πρώτη φορά που πήγε στο Ναό της Ιερουσαλήμ, σε πολύ μικρή ηλικία. Το πρόβλημα είναι και ότι σήμερα υπάρχουν κάτι τύποι με άσπρες γενειάδες...

Μια από τις αγαπημένες μου φράσεις Του είναι «γνωρίστε την αλήθεια και η αλήθεια θα σας απελευθερώσει». Έτσι, υποθέτω ότι θα ήθελε να ανοίξει για το κοινό η Βιβλιοθήκη του Βατικανού και όλες οι «Χριστιανικές» βιβλιοθήκες· να μην μπαίνει τίποτα πια μεταξύ του Ανθρώπου και της Αλήθειας.

Μια σκέψη γυροφέρνει στο μυαλό μου: γιατί να μην έρθουν πολλοί «μικροί Χριστοί»· δηλαδή να αρχίζουμε να εφαρμόζουμε τις προτροπές Του και να αγαπάμε τους συνανθρώπους μας; Η κυριότερη προτροπή Του είναι «αγαπάτε αλλήλους».

Δύσκολη στην εφαρμογή της, αλλά κάλλιστα θα μπορούσαμε να αρχίσουμε από το να μην κάνουμε στους άλλους ό,τι δεν θέλουμε να μας κάνουν αυτοί. Πόσο πιο πολιτισμένοι θα ήταν π.χ. οι Ελληνικοί δρόμοι, και πόσο αντιπαραγωγικό θυμό θα αποφεύγαμε, αν προσπαθούσαμε λίγο; Πόσο καλό θα κάναμε στον εαυτό μας αν αποφεύγαμε αυτόν ακριβώς τον αντιπαραγωγικό θυμό;

Πρόσφατα, ανακάλυψα κάτι που μπορεί να σου φανεί χρήσιμο: οι αντιπαραγωγικές σκέψεις μπορεί να σε βλάπτουν. Μπορείς να το δεις και «επιστημονικά»· όταν κινείς το χέρι σου μετατρέπεις χημική ενέργεια σε θερμική. Όταν σκέφτεσαι μετατρέπεις χημική ενέργεια σε ηλεκτρική. Μόνο που το ρεύμα που περνά από το θαυμαστότερο όργανό σου

δημιουργεί και ηλεκτρομαγνητικά κύματα. Όποιος δεν πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού, θα μπορούσε να μελετήσει τη λειτουργία του εγκεφάλου. Και, ξέρετε, **εκεί που τελειώνουν οι Αισθήσεις, αρχίζουν οι Δυνάμεις.** Το ζήτημα είναι αν είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε τόσο προχωρημένες καταστάσεις.

Α, ναι, ανάσταση σημαίνει να στέκεσαι ξανά στα πόδια σου.

Z.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Ξέρετε, η Αποκάλυψις του Ιωάννου, του αγαπημένου μαθητή του Χριστού, είναι ένα πολύ παράξενο βιβλίο. Καθαρά συμβολικό στα γεγονότα που παρουσιάζει και ταυτόχρονα τόσο τρομακτικό. Την διάβαζα όταν ήμουν μικρός και για κάποιο καιρό μου είχε γίνει έμμονη ιδέα. Γιατί, στο αναπτυσσόμενο τότε μυαλό μου, ήμουν σίγουρος πως πολλά από τα φοβερά που περιγράφονται μέσα, θα συνέβαιναν κατά τη διάρκεια της ζωής μου.

Κάποια ενδιαφέροντα για την έρευνά μας στοιχεία μπορεί να βρει κανείς στο βιβλίο ν. 65, όπου επιχειρείται μια ερμηνεία αυτού του αλληγορικού βιβλίου, με τη χρήση της Αριθμολογίας κυρίως, αν και περίμενα μια πιο εμπειριστατωμένη έρευνα. Δεν είναι και πολύ «επιστημονικό», αλλά όταν φτάνουμε σε θέματα Εσχατολογίας, η επιστήμη τις πιο πολλές φορές δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα. Το ν. 66 είναι μια πιο πλήρης προσέγγιση πάνω στο ζήτημα της άγνωστης στο ευρύ κοινό σχέσης γραμμάτων-αριθμών, ενώ περιέχει και πολλά χρήσιμα στοιχεία.

Ας δούμε το πρώτο «στοιχείο», παρμένο από το ν. 65. Αποκάλυψη, 8, 10-11: «Και ο τρίτος άγγελος εσάλπισε, και έπεσεν εκ του ουρανού αστήρ μέγας καιόμενος ως λάμπα, και έπεσεν επί το τρίτον των ποταμών και επί τας πηγάς των υδάτων. Και το όνομα του αστέρος λέγεται ο Άψινθος. Και εγένετο το τρίτον των υδάτων εις άψινθον, και πολλοί των ανθρώπων απέθανον εκ των υδάτων, ότι επικράνθησαν».

Το τι είναι ο άψινθος σας αφήνω να το βρείτε μόνοι σας. Εγώ θα σας πω ότι στα ουκρανικά «Τσερνομπίλ» σημαίνει «μαυρόχορτο».

Δηλαδή, τι περιμένατε; Σε ένα κείμενο γραμμένο πριν από 1900 χρόνια να λέει: «Την τάδε χρονιά θα γίνει μια διαρροή στο εργοστάσιο παραγωγής πυρηνικής ενέργειας στο Τσερνομπίλ, που θα μολύνει με ραδιενέργεια ένα μεγάλο μέρος της γης»;

Σας είπα, η Θεία Οικονομία δεν λειτουργεί έτσι. Πρώτον, για 1900 χρόνια το κείμενο δε θα έβγαζε νόημα, καθώς δε θα υπήρχαν τα πράγματα που θα περιέγραφε. Δεύτερον, θα χαρακτηριζόταν ως αιρετικό το κείμενο-και για τρεις αιώνες η Αποκάλυψη θεωρούνταν πράγματι αιρετικό έργο-και πιθανότατα θα καιγόταν. Αν ξεπερνούσαμε κι αυτά τα εμπόδια, έχουμε το τρίτο και σημαντικότερο: θα ήταν άδικο. Όλοι θα πίστευαν και όλοι θα γίνονταν Χριστιανοί. **Ο Θεός αφήνει αμφιβολίες.**

Ένα ακόμη ενδιαφέρον «στοιχείο» είναι και το εξής: αν πάρουμε τη φράση «Αδόλφος Χίτλερ-Αυστρία» στα εβραϊκά και αθροίσουμε την αριθμητική αξία των γραμμάτων, βγαίνει ο γνωστός αριθμός 666. Ο

αριθμός του Θηρίου. Σχεδόν κανείς δε γνωρίζει πως η σβάστικα είχε έννοιες πριν τον Χίτλερ.

Ας εξετάσουμε γιατί ο αριθμός αυτός θεωρείται «διαβολικός». Όταν γράφτηκε η Αποκάλυψη, δεν υπήρχε ακόμη το σημερινό σύστημα αρίθμησης με αριθμητικά σύμβολα, αλλά χρησιμοποιούνταν τα γράμματα του αλφαβήτου. Κάθε γράμμα αντιπροσωπεύει έναν αριθμό, έχει μια συγκεκριμένη αριθμητική αξία. Το α είναι το 1, το β είναι το 2, κ.ο.κ. Το 666 είναι το χξς', δηλαδή συμβολικά ο Χριστός κομμένος στη μέση από το φίδι ή ο Χριστός μαζί με τη Γνώση.

Θα μπορούσαμε λοιπόν να πούμε πως ο Χίτλερ ήταν ένας Αντίχριστος. Ο μεγαλύτερος από αυτούς μάλλον δεν έχει εμφανιστεί ακόμη. Ή μπορεί να μην τον έχουμε αναγνωρίσει. Αν υποθέσει κανείς πως υπάρχουν Αντίχριστοι...

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι η Αποκάλυψη είναι γραμμένη στα Ελληνικά ενώ η αρίθμηση του ονόματος του Χίτλερ είναι στα εβραϊκά.

Θέλετε άλλη μια ενδιαφέρουσα «σύμπτωση»; Η αριθμητική αξία της λέξης «Εωσφόρος» στα Ελληνικά είναι 1945. Η χρονιά που ο Χίτλερ αυτοκτόνησε.

Κάτι που σίγουρα θα ενδιαφέρει πολλούς είναι και το γεγονός ότι η φράση «Το Μέγα Θηρίον», πάλι στα Ελληνικά, αθροίζει στο 666.

Κάτι τελευταίο για τον συγκεκριμένο αριθμό: οι Νεοσατανιστές τον θεωρούν πολύ «οικείο», κάτι λογικό. Όμως εκτός από την Καινή Διαθήκη, μπορεί να βρεθεί και στην Παλαιά, σε σχέση με τον Σολομώντα(ο οποίος είναι επίσης «γνωστός» σε αποκρυφιστικούς κύκλους). Το 666 συμβολίζει για το ιουδαϊκό έθνος την παγκόσμια εξουσία, την κυριαρχία πάνω στους υπόλοιπους ανθρώπους και την οικονομική δύναμή του.

Αν θέλετε τη γνώμη μου, τα αλληγορικά γεγονότα που περιγράφει η Αποκάλυψη συνέβησαν σε πολλές διαφορετικές χρονικές περιόδους και όχι κατ'ανάγκη με τη σειρά που τα συναντάμε στο βιβλίο. Δε θα πέσω στην παγίδα να προσπαθήσω να αντιστοιχήσω ιστορικά με αλληγορικά γεγονότα, καθώς κάθε τέτοια προσπάθεια είναι καταδικασμένη να έχει μέσα της μεγάλη δόση αυθαιρεσίας. Τη μόνη εξαίρεση από αυτόν τον κανόνα που βρήκα σας την είπα ήδη.

Πιστεύω πάντως ότι, αν όχι όλες, μια «σφραγίδα» από αυτές που αναφέρονται στην Αποκάλυψη έχει ανοίξει. Αυτή η σφραγίδα, αν όχι το ίδιο το βιβλίο(Αποκάλυψη, κεφ. 5, 6)είναι η ίδια η Παλαιά Διαθήκη! Υπάρχει η θεωρία ότι η Παλαιά Διαθήκη είναι κωδικοποιημένη. Για την ακρίβεια, ότι είναι ένας κώδικας, που μόνο οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές μπόρεσαν να σπάσουν!

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Πολλά από τα παρακάτω στοιχεία τα πήρα από το βιβλίο ν.67, για το οποίο υπάρχει και μια Ελληνική έκδοση. Οι Εβραίοι γράφουν από τα δεξιά προς τα αριστερά

και το αλφάβητό τους δεν έχει φωνήεντα. Τουλάχιστον μέχρι το Μεσαίωνα, οπότε και καθιερώθηκαν κάποια στίγματα στα σύμφωνα τους, που δηλώνουν τα φωνήεντα. Ας κρατήσουμε λοιπόν ότι **το πρωτότυπο της Π.Δ. δεν έχει φωνήεντα**. Αυτά «έβγαιναν» από τα συμφραζόμενα.

Σύμφωνα με την εβραϊκή παράδοση, ο Θεός έδωσε στο Μωσή, εκτός από τις Δέκα Εντολές, και την Torah, την Πεντάτευχο δηλαδή, στην αρχική της μορφή. Και σε αυτήν ακριβώς την αρχική της μορφή, δεν υπήρχαν κενά ανάμεσα στις λέξεις. **Σαν να ήταν μια τεράστια λέξη, ένας ατελείωτος περίπου πάπυρος 300.000 περίπου χαρακτήρων**.

Το ότι είναι κοινή πεποίθηση πως η Π.Δ. είναι γραμμένη από πολλούς συγγραφείς, σε διαφορετικές χρονικές περιόδους, δε θα μας απασχολήσει εδώ. Όταν γράφεις κάτι με τη βοήθεια της Χάρης του Θεού, δεν έχει σημασία ποιος είσαι και πότε ζεις. Ούτε, στην προκειμένη περίπτωση, αν αυτά που γράφεις περιέχουν ηθικά μεμπτές πράξεις.

Όταν οι ευσεβείς Ιουδαίοι αντέγραφαν τα διάφορα βιβλία της Π.Δ., **ήταν υποχρεωμένοι να μην αλλάζουν ούτε ένα γράμμα**. Όταν γινόταν ένα λάθος, το χειρόγραφο έπρεπε να θαφτεί, καθώς ό,τι περιείχε το όνομα του Θεού δεν έπρεπε για κανένα λόγο να καταστραφεί.

Στα εβραϊκά που γράφτηκε η Π.Δ., **πολλές λέξεις επιδέχονται διαφορετικές ερμηνείες-θυμηθείτε την έλλειψη φωνηέντων-ενώ ολόκληρες φράσεις αλλάζουν νόημα αν βάλεις τα κενά ανάμεσα στις λέξεις σε διαφορετικές θέσεις**. Ελπίζω να αρχίσετε να καταλαβαίνετε πώς περίπου «λειτουργεί» η εβραϊκή γλώσσα που εξετάζουμε.

Μέσα από αυτές τις ιδιαίζουσες συνθήκες, το πρωτότυπο της Π.Δ. έχει φτάσει στα χέρια μας.

Ας δούμε και την ιστορία του κρυμμένου κώδικα.

Ο Ισαάκ Νεύτων, αυτός που διατύπωσε το νόμο της Βαρύτητας, είχε εμμονή με το θέμα. Πίστευε ότι ο κώδικας υπήρχε και ότι θα μας αποκάλυπτε το μέλλον. Έμαθε εβραϊκά και ξόδεψε τη μισή του ζωή προσπαθώντας να τον βρει. Δυστυχώς, στην εποχή του δεν υπήρχαν ηλεκτρονικοί υπολογιστές.

Πριν από μισό αιώνα περίπου, ένας ραβίνος στην Πράγα της τότε Τσεχοσλοβακίας, ο H.M.D.Weissmandel, έκανε μια πολύ ενδιαφέρουσα ανακάλυψη. «Πηδώντας» 50 γράμματα, και μετά άλλα 50, και μετά άλλα 50, από την αρχή του Βιβλίου της Γενέσεως, βγαίνει η λέξη Torah. Θα ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα σύμπτωση, αν το ίδιο ακριβώς δε συνέβαινε και στο Βιβλίο της Εξόδου, το Βιβλίο των Αριθμών και το Βιβλίο του Δευτερονομίου.

Με τη χρονομηχανή μας, ας προσγειωθούμε ξανά στο παρόν. Πριν από μερικά χρόνια, ο Δρ. Ελιγιάχου Ριπς «έσπασε» τον κώδικα ή, για την ακρίβεια, τον ανακάλυψε πλήρως, με τη βοήθεια ηλεκτρονικού υπολογιστή. Ο Δρ. Ριπς είναι από τους κορυφαίους ειδικούς στον κόσμο

στην θεωρία πεδίου, έναν κλάδο των μαθηματικών που αποτελεί τη βάση της κβαντικής φυσικής.

Ο κώδικας έχει επιβεβαιωθεί από αρκετούς μαθηματικούς του Χάρβαρντ, του Γιέηλ, και πολλών εβραϊκών πανεπιστημίων. Ένας από τους κορυφαίους ειδικούς σε κώδικες του αμερικάνικου Υπουργείου Άμυνας αρχικά τον αμφισβήτησε έντονα. Στη συνέχεια, ξανάφτιαξε το μαθηματικό μοντέλο από την αρχή και έφτασε ακριβώς στο ίδιο συμπέρασμα με τους υπόλοιπους: η ύπαρξη του κώδικα είναι, από επιστημονικής πλευράς(σύμφωνα πάντα με το βιβλίο), πέρα από κάθε αμφιβολία. Έχει περάσει τρία επίπεδα σχολαστικότητας επιθεωρήσεων από ένα κορυφαίο αμερικανικό μαθηματικό περιοδικό.

Κάτι παράξενο με τον κώδικα είναι ότι η πιθανότητα τα αποτελέσματα που δίνει να είναι τυχαία είναι τουλάχιστον 1 προς 100.000, συχνά 1 προς αρκετά εκατομμύρια. Στη Στατιστική απίθανο θεωρείται κάτι με πιθανότητα 1%, ενώ τα πιο αυστηρά επιστημονικά πειράματα γίνονται σε επίπεδο σημαντικότητας 1 της χιλιάς. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι η βεβαιότητα με την οποία ο κώδικας στην Π.Δ. μας αποκαλύπτει την ύπαρξή του δε συναντάται πουθενά στη φύση.

Πώς λειτουργεί; Είναι αρκετά απλό. Το πρόγραμμα στον ηλεκτρονικό υπολογιστή περιέχει ολόκληρη την Π.Δ. στην αρχική της μορφή, χωρίς κενά ανάμεσα στις λέξεις. Βάζεις τις λέξεις που σε ενδιαφέρουν-**οποιοσδήποτε κι αν είναι αυτές**-στο πρόγραμμα, το οποίο αρχίζει να τις «ψάχνει». Αυτό που κάνει είναι ότι τις μεταφράζει πρώτα στα εβραϊκά και, όπως στο παράδειγμα με την Torah, «πηδάει» 50 γράμματα, και άλλα 50, και άλλα 50, κ.ο.κ, μέχρι να τις βρει. Φυσικά, το 50 είναι απλώς μια ενδεικτική τιμή.

Οι δυνατοί συνδυασμοί κενών ανάμεσα στα ζητούμενα γράμματα είναι σχεδόν άπειροι. Αυτός είναι και ο λόγος που ο κώδικας «περίμενε» την ύπαρξη του ηλεκτρονικού υπολογιστή για να μας «αποκαλυφθεί». Ο υπολογιστής κάνει κάθε πιθανό συνδυασμό μέχρι να βρει τη λέξη. Προσοχή, τα διαστήματα ανάμεσα στα γράμματα είναι σταθερά, έτσι το πρόγραμμα δεν «βγάζει» ό,τι θέλουμε εμείς.

Θυμάστε τον ειρηνόφιλο Γιτζάκ Ραμπίν, που δολοφονήθηκε από έναν φανατικό Εβραίο; Ένα χρόνο πριν τη δολοφονία του ειδοποιήθηκε από τον Michael Drosnin, το δημοσιογράφο που έγραψε το ν. 67, ότι η ζωή του απειλείται. Κι αυτό γιατί στη μοναδική φορά που το όνομά του βρίσκεται στον κώδικα, οι λέξεις «δολοφόνος θα δολοφονήσει» διασταυρώνουν το όνομά του. Επίσης, η φράση «όνομα του δολοφόνου που θα δολοφονήσει» και «Αμίρ», το όνομα του δολοφόνου. Σε άλλο σημείο της Π.Δ. δίπλα στη φράση «δολοφονία Ραμπίν» υπάρχει πάλι το «Αμίρ», καθώς και το «Τελ-Αβίβ»-ο τόπος της δολοφονίας-και το εβραϊκό έτος «5756», που αντιστοιχεί στο δικό μας 1995/96-η δολοφονία του έγινε το 1995.

Στο best-seller του ο Michael Drosnin υποστηρίζει ότι βρήκε και αρκετά άλλα γεγονότα. Όπως την ακριβή ημερομηνία που ο Σαντάμ Χουσεΐν εκτόξευσε τον πρώτο Σκουντ εναντίον του Ισραήλ. Και τη σύγκρουση του κομήτη Σουμάχερ-Λευί με το Δία, δυο μήνες πριν αυτή συμβεί. Τον Χίτλερ και το Ολοκαύτωμα. Τη δολοφονία του Κέννεντυ και τον Όστβαλντ. Σχεδόν τα πάντα μπορούν να βρεθούν, υποτίθεται, στον κώδικα.

Μόλις βγήκα από το Διαδίκτυο, για να βρω κι άλλα στοιχεία για τον κώδικα, και σας επαναλαμβάνω ότι υπάρχουν αρκετοί που αμφισβητούν την ύπαρξή του. Είναι η πρώτη φορά στη ζωή μου που το Διαδίκτυο μου φάνηκε τόσο χρήσιμο, καθώς το θέμα είναι πολύ σοβαρό και χαίρομαι που δε σας άφησα μόνο με τη μια πλευρά. Ποια πλευρά θα πιστέψετε το αφήνω στην προσωπική σας κρίση. Η έρευνα σε θέματα που μας ενδιαφέρουν μπορεί να μας πάει πάρα πολύ μακριά, μιλώντας από προσωπικές εμπειρίες.

Και μια και το έφερε η κουβέντα, το να αφήνω τα συμπεράσματα συχνά σε εσάς, το κάνω όχι γιατί φοβάμαι να πω τα δικά μου. Το κάνω γιατί δεν θέλω αυτό να είναι ένα συνηθισμένο βιβλίο. Θέλω να βάλετε το μυαλό σας να σκεφτεί, να βρείτε τις δικές σας απαντήσεις. Κάτι σαν «αμφίδρομη» επικοινωνία, ας πούμε. Εμείς οι συγγραφείς πρέπει, για να ελαφρύνω λίγο το κλίμα, να είμαστε «ανταγωνιστικοί» σήμερα. Με το Διαδίκτυο και όλες τις τεχνολογικές εξελίξεις, πρέπει να προσφέρουμε κάτι παραπάνω στον αναγνώστη.

Μια και θέλετε τις προσωπικές μου απόψεις πάνω στο θέμα, επιτρέψτε μου να εξακολουθώ να πιστεύω στην ύπαρξη του κώδικα. Αν αλλάξεις έστω και ένα γράμμα από την Π.Δ., ο κώδικας σχεδόν καταστρέφεται, κι αυτό εξηγεί την ευλάβεια και την αυστηρότητα με την οποία οι Ιουδαίοι την αντέγραφαν. Ο κώδικας, επίσης, εξηγεί θαυμάσια γιατί υπάρχουν αρκετές ασάφειες στην Π.Δ., που δεν μπορούν να μεταφραστούν. Απλώς συγκεκριμένα γράμματα έπρεπε να μπουν σε συγκεκριμένες θέσεις.

Ας δούμε τα λόγια ενός σοφού του 18^{ου} αιώνα, που ονομάστηκε η Μεγαλοφυΐα της Βίλνα: «Ο κανόνας είναι ότι όλα όσα έγιναν, γίνονται και θα γίνουν μέχρι το τέλος του χρόνου, βρίσκονται μέσα στην Torah, από την πρώτη λέξη μέχρι την τελευταία λέξη. Και όχι απλώς σε μια γενική έννοια, αλλά με λεπτομέρειες για κάθε είδος και για κάθε άτομο ξεχωριστά και λεπτομέρειες επί λεπτομερειών για καθετί που του συνέβη από την ημέρα της γέννησής του μέχρι το τέλος του».

Όσον αφορά το μέλλον, ο κώδικας προβλέπει πιθανότητες. Πρόβλεψε καταστροφές που δε συνέβησαν. Αυτό σημαίνει πως δεν ξέρουμε, ευτυχώς, το μέλλον μας από τώρα. Στο Ταλμούδ, την προφορική Ιουδαϊκή παράδοση, αναφέρεται ότι ο Θεός γνωρίζει τα πάντα, αλλά η ελευθερία της βούλησης του ανθρώπου υπάρχει.

Ίσως η Παλαιά Διαθήκη να είναι κωδικοποιημένη σε περισσότερες από μια διαστάσεις.

Στον κώδικα υπάρχει επίσης η φράση: «(Αυτός)κωδικοποίησε την Torah, και άλλα». Έχει ακουστεί έντονα ότι τα έργα του Αριστοτέλη είναι κωδικοποιημένα, ιδίως το «Όργανον». Ο Πάνος Κοντοπάνος, γνωστός ερευνητής, είχε εργαστεί για την αποκωδικοποίησή τους. Δυστυχώς, «εξαφανίστηκε» μυστηριωδώς μαζί με όλες τις σημειώσεις του. Επικίνδυνα χόμπι...

Ίσως και η Αποκάλυψη να είναι κωδικοποιημένη· με διαφορετικό τρόπο όμως, καθώς γράφτηκε στα Ελληνικά. Μια υποτυπώδης και υποκειμενικότερη προσπάθεια γίνεται στο βιβλίο ν. 65, με τη χρήση της Αριθμολογίας.

Ο Πυθαγόρας πίστευε ότι τα πάντα σχετίζονται με τους αριθμούς. Ίσως το κλειδί είναι το πώς πήρε το όνομά του ο τέταρτος Αρχάγγελος Ουριήλ. Ίσως ότι το σωστό πλήθος των πυθμένων είναι το 13 και όχι το 10.

Μακάρι να είχα το επιστημονικό υπόβαθρο ή το χρόνο να εξερευνήσω αυτά τα «ίσως». Μου φτάνει όμως που δίνω ιδέες σε μερικούς από εσάς.

Για να τελειώνουμε με τον κώδικα της Παλαιάς Διαθήκης, προβλέπει την πιθανότητα ενός Παγκόσμιου Πολέμου το 2006 και τη σύγκρουση της γης με ουράνιο σώμα(κομήτη, μετεωρίτη, αστεροειδή)το 2006 ή το 2012. Θυμηθείτε όμως πως αυτά είναι απλώς πιθανότητες. Μέσα στον κώδικα υπάρχει και η σημαντικότερη φράση «Θα(το)αλλάξετε;». Τα πάντα εξαρτώνται από εμάς.

Δε θα ήμουν κανένας σοβαρός «προφήτης» αν σας έλεγα για τον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Άλλωστε δε με απασχολεί τόσο πολύ το ζήτημα. Αν πράγματι τον διεξάγουμε-μακάρι όχι-θα αποδείξουμε για πολλοστή φορά ότι είμαστε ανάξιοι της Χάρης του Θεού.

Αυτό που με «καίει» είναι το δεύτερο ενδεχόμενο. Κι αυτό γιατί όταν είδα την ταινία «Armageddon» είχα ένα απροσδιόριστο συναίσθημα: και αρκετοί από εσάς, νομίζω.

Ξέρω ότι οι επιστήμονες προσπαθούν να καταγράψουν όλα τα ουράνια σώματα με «επικίνδυνη» τροχιά. Αυτό όμως που πραγματικά με φοβίζει είναι η ζώνη αστεροειδών του ηλιακού μας συστήματος, ανάμεσα στον Άρη και το Δία, ο λεγόμενος «νεκρός» πλανήτης Φαέθων. Αν κάποιο ουράνιο σώμα μετέβαλλε την τροχιά ενός από αυτούς τους αστεροειδείς;

Ίσως το κλειδί για την πραγματική κατανόηση της Παλαιάς Διαθήκης να είναι η φράση που μου είπε ένας φίλος μου: «Προσπάθησε να δεις τις πράξεις του Θεού, όχι των ανθρώπων».

Το Ουράνιο Τόξο είναι η υπόσχεσή Του να μην καταστρέψει τον κόσμο ξανά με νερό, όπως με τον Κατακλυσμό. Ποτέ όμως δεν υποσχέθηκε να μην μας καταστρέψει με φωτιά.

Αν πράγματι υπάρχει ένα ουράνιο σώμα σε πορεία σύγκρουσης με τη γη-μακάρι να μην είναι αλήθεια αυτό-τότε εγώ το βλέπω σαν μια δοκιμασία από τον Θεό. Θα έπρεπε ήδη να είχαμε αναπτύξει την τεχνολογία για να μπορούμε να αποτρέψουμε τη σύγκρουση. Αν δεν την αναπτύξουμε σύντομα-ή κάτι άλλο εναλλακτικά-και το χειρίστο υποθετικό αυτό σενάριο γίνει πραγματικότητα, τότε πιθανότατα είμαστε όλοι νεκροί και δεν το ξέρουμε. Να κι ένας ενδιαφέρον τρόπος για να ζεις: να θυμάσαι ότι, ούτως ή άλλως, οι μέρες σου πάνω στη γη είναι μετρημένες. Κάνει κάθε μέρα πολύτιμη.

Τελειώνοντας με την Εσχατολογία, ας ρίξουμε και μια ματιά στα bar codes. Αυτά έχουν τρεις διπλές γραμμές λίγο μακρύτερες από τις άλλες: δυο στα άκρα και μια στο κέντρο. Οι τρεις αυτές γραμμές υποτίθεται ότι συμβολίζουν τα τρία εξάρια του Θηρίου. Βέβαια, το ότι χρησιμοποιούμε bar codes καθημερινά στις συναλλαγές μας δε νομίζω να σημαίνει τίποτα.

Γιατί νομίζετε πως η Εκκλησία έκανε τόσο θόρυβο με τις ταυτότητες; Γιατί το επόμενο βήμα-σαν πρόφαση αναγνώρισης στοιχείων-είναι η τοποθέτηση ενός μικροτσίπ με bar code σε κάθε άνθρωπο. Εγώ θα χαρακτήριζα μια τέτοια πράξη σαν βεβήλωση του σώματος και μαζοποίηση σε απίστευτο βαθμό.

Εδώ θα ταίριαζε μια προειδοποίηση του ίδιου του Χριστού(κατά Ματθαίον, 10, 39): «Όποιος προσπαθήσει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει, κι όποιος χάσει τη ζωή του για μένα, θα τη σώσει».

Πολλοί θα πουν ότι δε λέω τίποτα καινούργιο. Άλλοι έχουν χάσει την καλή γνώμη που είχαν σχηματίσει για μένα και ίσως με χαρακτηρίσουν θρησκοκόληπτο.

Αυτό που δεν ξέρετε όμως είναι ότι σε μια στρατιωτική μονάδα στην Αμερική η νέα αυτή μορφή ταυτότητας(μικροτσίπ στο χέρι ή στο μέτωπο)έχει ήδη καθιερωθεί. Ονομάζεται δε, «Χάραγμα». Ακριβώς όπως στην Αποκάλυψη! Είναι ανάγκη να σας ξαναθυμίσω ότι το Διαδίκτυο ξεκίνησε από το Πεντάγωνο και έφτασε εκεί που έφτασε;

Σε μια ταινία μάλιστα, το «Demolition Man», όπου παρουσιάζεται το Λος Άντζελες το 2040, κάθε πολίτης είναι υποχρεωμένος να έχει στο χέρι του ένα μικροτσίπ· όχι μόνο για να μπορεί να κάνει συναλλαγές, αλλά και για μπορεί να εντοπίζεται οποιαδήποτε στιγμή!

Οι Αμερικάνοι χρησιμοποιούν τόσες πολλές πιστωτικές κάρτες, που θα τους φανεί λογικό να τις αντικαταστήσουν όλες με ένα «βολικότατο» μικροτσίπ.

Η μόνη εξήγηση που μπορώ να δώσω είναι πως είτε οι προφητείες εκπληρώνονται, είτε κάποιοι άνθρωποι συνειδητά της εκπληρώνουν. Έχει καμιά σημασία;

Ήδη έχει αρχίσει η πιλοτική εφαρμογή αυτού του μέτρου, όχι μόνο για οικονομικής φύσεως πληροφορίες, αλλά και για προσωπικής. Υπάρχει

στις Η.Π.Α. το πρόγραμμα «Get Chipped», το οποίο χρησιμοποιείται από το εθνικό σύστημα υγείας τους, και συνίσταται ακριβώς στην εμφύτευση ενός μικροτσιπ στην δεξιά παλάμη για αναγνώριση ταυτότητας, αλλά και για την αποθήκευση και εύκολη πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν αυτόν που το φέρει.

Μήπως είναι τυχαίο πως το @#\$%@ τσιπ θα τοποθετείται σε ενεργειακά σημεία του σώματος(τσάκρας Ελληνιστί); Όταν κρυώνεις, δεν ζεσταίνεις ενστικτωδώς τα χέρια σου;

Αν όμως θέλετε να «ανοίξετε ένα παράθυρο» στο άμεσο μέλλον, θα σας προτείνω το «Νευρομάντη». Και ένα ακόμη πολύ ενδιαφέρον βιβλίο είναι και η «Μεσσιανική Αυτοκρατορία», με το οποίο θα κλείσω τη βιβλιογραφία μου.

Πριν σας εγκαταλείψω, να σας μεταφέρω κάτι που μου εκμυστηρεύτηκε το δαιμόνιό μου: όποιος θέλει να «προκαλέσει» την Αποκάλυψη-ίσως τότε να σταματήσουμε να είμαστε όμηροι, αν υποθέσουμε ότι είμαστε «όμηροι»-μπορεί να αρχίσει από τον εαυτό του.

Επηρεάζεις τον κόσμο πολύ περισσότερο από ό,τι νομίζεις. Απλώς δεν είσαι τόσο δεκτικός στα μηνύματα που σου έρχονται.

Η βόλτα μας τελείωσε και θέλω να σας μεταφέρω τρεις φράσεις από συγγραφείς πολύ καλύτερους από μένα.

Εδουάρδος Συρέ: «Όλες αυτές οι θρησκείες ήταν αχτίδες της ίδιας αλήθειας, διδαγμένες από διαφορετικούς δασκάλους και προσαρμοσμένες σε διαφορετικές κοινωνικές συνθήκες».

Πάουλο Κοέλο: «Όλες οι θρησκείες οδηγούν στον ίδιο Θεό και αξίζουν τον ίδιο σεβασμό».

Ευγένιος Ουίτγουερθ: «Δεν υπάρχει ούτε θα υπάρξει θρησκεία μεγαλύτερη από την αλήθεια».

Η «ατάκα εξόδου» όμως είναι δικιά μου:

Την απόλυτη Αλήθεια κανείς δεν μπορεί να την πρεσβεύσει, ούτε έχει το δικαίωμα να την αποκρύπτει.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΕΡΜΗΣ Ο ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΣ. Παντελή Κ.Ιωαννίδη. Εκδόσεις Δίον.
2. ΕΙΣΒΟΛΕΙΣ. Γιώργος Ν.Μπαλάνος. Εκδόσεις Φ.Πατσουρή. 1976.
3. Η ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ. James Redfield. Εκδόσεις Διόπτρα.
4. Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ. Ελληνική Βιβλική Εταιρεία. 1997.
5. Η ΔΕΚΑΤΗ ΕΠΙΓΝΩΣΗ. James Redfield. Διόπτρα.
6. Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΥΡΑ. Mark Smith. Power Publishing.
7. Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΥΡΑ. Joseph Ostrom. Διόπτρα.
8. Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ. Κείμενον-Ερμηνευτική απόδοσις υπό Ιωάννη Θ.Κολιτσαρά. Έκδοση Αδελφότητας Θεολόγων «Η ΖΩΗ». 1999.
9. ΒΙΒΛΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ-Το Μεγάλο Ψέμα. Μιχάλης Θ.Καλόπουλος. Θεσσαλονίκη. 1995.
10. ΑΣ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΕΒΡΑΙΟΥΣ. Κώστας Πλεύρης. Νέα Θέσις.
11. Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΒΡΑΙΟΣ. Χένρυ Φορντ. Στερέωμα.
12. ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ. Έξτρα τεύχος «Στόχος». 1994.
13. ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ. Τομ Ρόμπινς. Aquarius.
14. ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ. Αρχέτυπο.
15. ΝΥΧΤΕΣ ΤΗΣ ΕΚΑΤΗΣ. Γιώργος Μπαλάνος. Locus-7.
16. 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001.Η ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ. Κανένα αεροσκάφος δεν συνετρίβη στο Πεντάγωνο. Thierry Meyssan. Γραφές.
17. ΛΙΒΑΝΟΣ-ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΣΦΑΓΗΣ. Σάμπρα-Σατίλα. Ammon Karelíouk. Μαλλιάρης Παιδεία.
18. ΝΙΚΟΛΑ ΤΕΣΛΑ-Ο προφήτης του 21^{ου} αιώνα. Γιώργος Στάμκος. Αρχέτυπο.
19. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ MATRIX. Αρχέτυπο.
20. ΑΒΑΤΟΝ. Περιοδικό, Διάφορα Τεύχη. Μεταεκδοτική.
21. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΣΤΑΣΗΣ. Timothy Leary. Διεθνής Βιβλιοθήκη.
22. Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ. Peter Stanford. Αρχέτυπο.
23. Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΚΘΟΥΛΟΥ. Γιώργος Μπαλάνος. Locus-7.
24. ΟΦΙΟΛΑΤΡΕΙΑ. Χρήστος Ντικμπασάνης. Αρχέτυπο.
25. ΘΕΟΙ ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ. Γιώργου Πιερράκου. Θεσσαλονίκη. 1954.
26. PARADISE LOST. John Milton. Edited by Alastair Fowler. 2nd edition. Longman. 1998.
27. Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. John Milton. Μετάφραση σε δεκαπεντασύλλαβο από τον Χρ.Γαλατόπουλο. Γκοβοστή.
28. ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ...ΕΚΠΤΩΤΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ. Albert Clayton Gaulden. Διόπτρα.
29. ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΘΟΔΟ ΣΙΛΒΑ. Χοσέ Σίλβα και Φίλιπ Μιέλε. Κονίδαρη.

30. Η ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΕΤΕ. Laura Day. Έσοπτρον.
31. IN EXTREMIS. Στα άκρα της ανθρώπινης φύσης. Βασίλης Μπαμπούρης. Έσοπτρον.
32. ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΩΝ ΜΑΓΙΑ. Adrian G.Gilbert and Maurice M.Cotterell. Έσοπτρον.
33. ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. ΗΤΟΙ ΤΑ ΚΑΒΕΙΡΙΑ, ΔΙΟΝΥΣΙΑ, ΟΡΦΙΚΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ. Κωνσταντίνου Κουρτίδη. Ι.Λ.Αλευρόπουλου και Σία. 1934.
34. ΤΑ ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. Γιώργος Σιέττος. Πύρινος Κόσμος.
35. ΤΑ ΟΡΦΙΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. Γιώργος Σιέττος. Πύρινος Κόσμος.
36. ΤΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. Μάνλυ Χολ και Ιππόλυτος ντα Κόστα. Πύρινος Κόσμος.
37. ΤΑ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. Ανέστης Κεραμυδάς. Ιστοριογνωσία.
38. ΤΑ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. Γιώργος Σιέττος. Πύρινος Κόσμος.
39. ΤΑ ΔΕΛΦΙΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. Ανέστης Κεραμυδάς. Ιστοριογνωσία.
40. ΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. Γιώργος Σιέττος. Πύρινος Κόσμος.
41. ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΜΑΝΤΕΙΩΝ. Philipp Vanderberg. Κονίδαρη.
42. ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΠΙΒΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥΣ. Ιωάννη Θ.Χαραλαμπίδου. Απολλώνειο Φως.
43. Ο ΜΟΝΟΘΕΪΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ. Στέφανος Μυτιληναίος. Νέα Θέσις.
44. Η ΙΕΡΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Γ΄ Έκδοση. Νίκος Β.Λίτσας. Έσοπτρον.
45. Η ΤΡΙΜΟΡΦΗ ΘΕΟΤΗΤΑ. Μάικλ Τέυλορ. Απολλώνιος.
46. ΕΚΑΤΗ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΕΡΜΗΣ. Ρενέ Τζανάκου. Μεταμεσονύκτιες Εκδόσεις.
47. ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ. Τόμοι Α΄ και Β΄. Ζαν Ρισπεν. Αυλός. 1965.
48. ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ. Δημήτρης Δ.Κοργιανίτης, Αρχέτυπο.
49. ΜΕΓΑΛΟΙ ΜΥΣΤΕΣ. Εδουάρδος Συρέ. Κάκτος.
50. Η ΘΕΙΑ ΚΩΜΩΔΙΑ. ΚΟΛΑΣΗ. Ντάντε Αλιγκιέρι. Σ.Ι.Ζαχαρόπουλος.
51. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΤΥΑΝΕΥΣ. Στο μύθο και στην Ιστορία. Maria Dzielska. Μετάφραση Γιώργος Κουσούνελος. Ενιάλιος.
52. ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΝΕΚΡΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ. Β΄ Έκδοση. Μάριος Βερέττας. Ωρόρα.
53. ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΚΟΥΜΡΑΝ και ο Χριστιανικός μύθος. John M.Alegro. Νέος Σταθμός.
54. ΠΡΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΠΟΧΗ. Adolphe Lods. Σμυρνιώτη.
55. ΟΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Θωμάς Μάρας. Σμυρνιώτη.
56. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ και η μυστική ζωή του. Σμυρνιώτη.

57. ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΙΗΣΟΥΣ Ή ΤΟ ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΝΑΪΤΩΝ. Robert Ambelain. Νέος Σταθμός.
58. ΤΑ ΜΩΣΑΪΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. Γιώργος Σιέττος. Πύρινος Κόσμος.
59. Η ΜΥΣΤΙΚΙΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ. Β΄ Έκδοση. Harvey Spencer Lewis. Τετρακτύς.
60. ΤΑ ΕΝΝΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ευγένιος Ουίτγουερθ. Καστανιώτη.
61. ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΟΝΕΙΡΕΜΑ. Δημήτρης Ευαγγελόπουλος. Έσοπτρον.
62. Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ. Αρχέτυπο.
63. Ο ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ. Τζακ Λοντον. Σ.Ι. Ζαχαρόπουλος.
64. ΑΣΤΡΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ. Αποκτήστε μια εξωσωματική εμπειρία. Denning and Phillips. Κονίδαρη.
65. ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ. Gerard Bodson. «Το Κλειδί»- Εκδοτικός Οργανισμός Λιβάνη.
66. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΜΠΑΛΑ. Kieren Barry. Αρχέτυπο.
67. THE BIBLE CODE. Michael Drosnin. Orion.
68. ΝΕΥΡΟΜΑΝΤΗΣ. Γουίλιαμ Γκίμπσον. Αίολος.
69. ΜΕΣΣΙΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ. Κωνσταντίνος Ρωμοσιός. Το Κλειδί.